

ΔΑΝΙΗΛ - ΒΗΛ ΚΑΙ ΔΡΑΚΩΝ

ΔΑΝΙΗΛ 1

- Δαν. 1,1 Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν.
- Δαν. 1,1 Κατὰ το τρίτον ἔτος της βασιλείας του Ιωακείμ, βασιλέως του βασιλείου Ιούδα, ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλεὺς της Βαβυλώνας, ἐπῆλθεν ἐναντίον της Ἱερουσαλὴμ και την ἐπαλιορκούσε.
- Δαν. 1,2 καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναάρ οἴκου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θησαυροῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
- Δαν. 1,2 Ο Κυριος παρέδωκεν εἰς τα χέρια αὐτοῦ αἰχμάλωτον τον Ιωακείμ, βασιλέα Ιούδα, και ἓνα μέρος ἀπὸ τα ἱερὰ σκεύη του ναοῦ του Θεοῦ, τα οποία αὐτὸς ἔφερεν εἰς την χώραν Σενναάρ στον ναόν του Θεοῦ του. Τα σκεύη αὐτὰ τα ἔφερε και τα ἀπέθεσεν στο θησαυροφυλάκιον του ναοῦ του Θεοῦ του.
- Δαν. 1,3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀσφανεὺς τῷ ἀρχιευνούχῳ αὐτοῦ εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ ἀπὸ τῶν φορθομῶν
- Δαν. 1,3 Ο βασιλεὺς ἔδωσεν ἐντολήν εἰς τον Ασφανεὺς τον ἀρχιευνούχον να ἐκλέξη και να οδηγήσῃ εἰς τα βασιλικά ἀνάκτορα ἀπὸ τους αἰχμαλώτους Ἰσραηλίτας, μάλιστα δε ἀπὸ ὅσους κατήγοντο ἀπὸ βασιλικὸν γένος και ἀπὸ τους ευγενεῖς,

- Δαν. 1,4 νεανίσκους. οἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος καὶ καλοὺς τῇ ὄψει καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γινώσκοντας γνῶσιν καὶ διανοουμένους φρόνησιν καὶ οἷς ἔστιν ἰσχύς ἐν αὐτοῖς ἐστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλδαίων.
- Δαν. 1,4 νέους ἀνδρας, στους οποίους δεν θα υπήρχε κανένα σωματικόν ελάττωμα, θα ἦσαν ωραῖοι κατὰ την εμφάνισιν, ικανοὶ πρὸς κάθε σοφίαν, μορφωμένοι και επιστήμονες, ευφυεῖς, με ζωτικότητα ψυχῆς και σώματος, δια να παρίστανται στον βασιλικόν οἶκον ἐνώπιον του βασιλέως. Ἐπὶ πλέον θα ἔπρεπεν ο Ασφανεὺς να φροντίσῃ, ὥστε αὐτοὶ να διδαχθούν τα γράμματα και την γλῶσσαν των Χαλδαίων.
- Δαν. 1,5 καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἡμέραν ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία καὶ μετὰ ταῦτα στῆναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
- Δαν. 1,5 Διέταξεν ἀκόμη ο βασιλεὺς να παρέχεται εἰς αὐτοὺς κάθε ἡμέραν τροφή ἀπὸ την βασιλικὴν τράπεζαν και οἶνος ἀπὸ ἐκεῖνον, τον ὁποῖον πίνει ο βασιλεὺς. Ἐτσι να τους θρέψουν και να τους διαπαιδαγωγήσουν ἐπὶ τρία ἔτη και ἔπειτα να εμφανισθούν ἐνώπιον του βασιλέως.
- Δαν. 1,6 καὶ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα Δανιήλ καὶ Ἀνανίας καὶ Ἀζαρίας καὶ Μισαήλ.
- Δαν. 1,6 Μεταξὺ των Ιουδαίων, που ἐπελέγησαν, ἦσαν ο Δανιήλ, ο Ἀνανίας, ο Ἀζαρίας και ο Μισαήλ.
- Δαν. 1,7 καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα τῷ Δανιήλ Βαλτάσαρ καὶ τῷ Ἀνανίᾳ Σεδράχ καὶ τῷ Μισαήλ Μισάχ καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδεναγώ.
- Δαν. 1,7 Ο ἀρχων των ευνοῦχων ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς νέα ὀνόματα. Τον Δανιήλ ὠνόμασε Βαλτάσαρ, τον Ἀνανίαν Σεδράχ, τον Μισαήλ Μισάχ και τον Ἀζαρίαν Ἀβδεναγώ.
- Δαν. 1,8 καὶ ἔθετο Δανιήλ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὥς οὐ μὴ

ἀλισγηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν τῷ οἴνῳ τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ καὶ ἡξίωσε τὸν ἀρχιευνούχον ὥς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ.

Δαν. 1,8 Ο Δανιήλ ἐπῆρεν ὁλοψύχως τὴν ἀπόφασιν, νὰ μὴ μολυνθῇ τρώγων ἀπὸ τὰ φαγητὰ τῆς βασιλικῆς τραπέζης καὶ νὰ μὴ πίνη ἀπὸ τὸν οἶνον, ποὺ ἐπινεν ὁ βασιλεὺς. Παρεκάλεσε δε επιμόνως καὶ θερμῶς τὸν ἀρχιευνούχον, νὰ μὴ τὸν υποχρέωση καὶ μολυνθῇ τρώγων φαγητὰ ἀπαγορευόμενα ἀπὸ τὴν θρησκείαν του.

Δαν. 1,9 καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Δανιήλ εἰς ἔλεον καὶ εἰς οἰκτιρμὸν ἐνώπιον τοῦ ἀρχιευνούχου.

Δαν. 1,9 Ἐδωκεν ὁ Θεός, ὥστε ὁ Δανιήλ νὰ εὖρῃ ευμένειαν καὶ συναισθήματα συμπαθείας ἐκ μέρους τοῦ ἀρχιευνούχου.

Δαν. 1,10 καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνούχος τῷ Δανιήλ· φοβοῦμαι ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶσιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μὴ ποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικά ὑμῶν καὶ καταδικάσητε τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ.

Δαν. 1,10 Εἶπε δε ὁ ἀρχιευνούχος στὸν Δανιήλ· “ἐγὼ φοβοῦμαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, ὁ ὁποῖος διέταξε ποῖον νὰ εἶναι τὸ φάγητόν σας καὶ τὸ ποτόν σας. Φοβοῦμαι, μήπως ἴδῃ τὰ πρόσωπα σας καταβεβλημένα ἀπὸ τὴν νηστείαν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν συνομιλήκων σας, καὶ γίνετε ἐτσι ἀφορμὴ νὰ με καταδικάσετε εἰς θάνατον, νὰ διατάξῃ τὸν ἀποκεφαλισμὸν μου ὁ βασιλεὺς”.

Δαν. 1,11 καὶ εἶπε Δανιήλ πρὸς Ἀμελσάδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιευνούχος ἐπὶ Δανιήλ, Ἀνανίαν, Μισαήλ, Ἀζαρίαν·

Δαν. 1,11 Ο Δανιήλ εἶπε πρὸς τὸν Ἀμελσάδ, τὸν ὁποῖον ὁ ἀρχιευνούχος εἶχεν ἐγκαταστήσει υπεύθυνον διὰ τὸν Δανιήλ, τὸν Ἀνανίαν, τὸν Μισαήλ καὶ τὸν Ἀζαρίαν.

Δαν. 1,12 πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἡμέρας δέκα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων, καὶ φαγώμεθα καὶ

ὕδωρ πιώμεθα·

Δαν. 1,12 “Καμε μίαν δοκιμήν με ημᾶς τους δούλους σου. Επὶ δέκα ἡμέρας ας μας δώσουν ὅσπρια να τρώγωμεν και μόνον νερό να πίνωμεν.

Δαν. 1,13 καὶ ὀφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθιόντων τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἐὰν ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παίδων σου.

Δαν. 1,13 Επειτα δε παρατήρησε συ ο ἴδιος με προσοχὴν τα πρόσωπα ἡμῶν και τα πρόσωπα των ἄλλων νέων, οι οποίοι θα τρώγουν ἀπὸ την τράπεζαν την βασιλικήν. Συμφωνα δέ με ο,τι ἴδῃς, πράξε δι' ημᾶς τους δούλους σου”.

Δαν. 1,14 καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.

Δαν. 1,14 Εδέχθη ο Αμελσάδ την παράκλησίν των και τους υπέβαλεν εις δοκιμασίαν ἐπὶ δέκα ἡμέρας.

Δαν. 1,15 καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν ὥράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρκὶν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἐσθιόντα τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

Δαν. 1,15 Μετὰ το τέλος των δέκα ἡμερῶν ευρέθησαν, ὅτι τα πρόσωπά των ἦσαν ωραιότερα και τα σώματά των ρωμαλεώτερα ἀπὸ τους νέους, οι οποίοι ἐτρώγαν ἀπὸ την τράπεζαν του βασιλέως.

Δαν. 1,16 καὶ ἐγένετο Ἀμελσάδ ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον τοῦ πόματος αὐτῶν καὶ ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα.

Δαν. 1,16 Εκτοτε ο Αμελσάδ αφαιρούσε πάντοτε το βασιλικὸν δείπνον των τεσσάρων παίδων και τον οἶνον, τον ὁποῖον θα ἐπιναν, και ἐδιδεν εις αυτοὺς ὅσπρια και ἄλλας φυτικάς τροφάς.

Δαν. 1,17 καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα, οἱ τέσσαρες αὐτοί, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ· καὶ Δανιήλ συνῆκεν ἐν πάσῃ

ὀράσει καὶ ἐνυπνίοις.

Δαν. 1,17 Εἰς τοὺς νέους αὐτοὺς, στοὺς τέσσαρας Ἰσραηλίτας, ἔδωκεν ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν καὶ πρόοδον εἰς τὰ χaldaϊκὰ γράμματα καὶ εἰς τὴν σοφίαν τῶν Χαλδαίων. Ὁ Δανιὴλ μάλιστα ἦτο εἰς θέσιν νὰ κατανοῇ καὶ νὰ ἐρμηνεύῃ κάθε εἰδὸς ὀράματος καὶ ονειρῶν.

Δαν. 1,18 καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιευνούχος ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ.

Δαν. 1,18 Μετὰ τὸ πέρας τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ποὺ ὁ βασιλεὺς εἶχεν ὀρίσει νὰ παρουσιάσουν αὐτοὺς ἐνώπιόν του, ὁ ἀρχιευνούχος τοὺς ἔφερε πράγματι ἐνώπιον τοῦ Ναβουχοδονόσορος.

Δαν. 1,19 καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, καὶ οὐχ εὐρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ καὶ Ἀνανία καὶ Μισαήλ καὶ Ἀζαρία· καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Δαν. 1,19 Ὁ βασιλεὺς συνωμίλησε με αὐτοὺς. Δὲν εὐρέθησαν δὲ ἀπὸ ὅλους τοὺς αὐλικούς καὶ τοὺς δούλους τοῦ βασιλέως ὅμοιοι πρὸς τὸν Δανιὴλ, τὸν Ἀνανίαν, τὸν Μισαήλ καὶ τὸν Ἀζαρίαν. Ἐκτοτε προσελήφθησαν αὐτοὶ εἰς τὴν υπηρεσίαν τοῦ βασιλέως.

Δαν. 1,20 καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ὧν ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὔρεν αὐτοὺς δεκαπλασίονας παρὰ πάντας τοὺς ἐπαιδοὺς καὶ τοὺς μάγους τοὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Δαν. 1,20 Εἰς κάθε δὲ ζήτημα σοφίας καὶ ἐπιστήμης, στο ὁποῖον τοὺς ἐρωτοῦσαν ὁ βασιλεὺς, τοὺς εὐρήκε δέκα φορές ἀνωτέρους ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐξορκιστάς καὶ τοὺς μάγους, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο εἰς ὅλην τὴν ἐκτασιν τοῦ βασιλείου του.

Δαν. 1,21 καὶ ἐγένετο Δανιὴλ ἕως ἔτους ἐνὸς Κύρου τοῦ βασιλέως.

Δαν. 1,21 Ὁ Δανιὴλ εἰδικώτερα παρέμεινεν εἰς τὰ ἀνάκτορα μέχρι τοῦ

πρώτου έτους της βασιλείας του Κυρου, βασιλέως των
Περσών.

ΔΑΝΙΗΛ 2

- Δαν. 2,1 Έν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ
ἐνυπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ’ αὐτοῦ.
- Δαν. 2,1 Κατὰ το δεῦτερον έτος της βασιλείας του, ο
Ναβουχοδονόσορ είδεν ένα όνειρον τέτοιο, ώστε εταράχθη
το πνεύμα του και έφυγεν ο ύπνος από αυτόν.
- Δαν. 2,2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς ἐπαιδοὺς καὶ τοὺς
μάγους καὶ τοὺς φαρμακοὺς καὶ τοὺς Χαλδαίους τοῦ
ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ, καὶ ἦλθαν καὶ
ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
- Δαν. 2,2 Διέταξεν ο βασιλεύς να καλέσουν τους εξορκιστάς, τους
μάγους, τους μάντεις, τους σοφοὺς γενικῶς Χαλδαίους, δια
να εἶπουν στον βασιλέα και να εξηγήσουν το όνειρόν του.
Ηλθον αυτοί και παρουσιάσθησαν ενώπιον του βασιλέως.
- Δαν. 2,3 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς· ἡνυπνιάσθην, καὶ ἐξέστη
τὸ πνεῦμά μου τοῦ γνῶναι τὸ ἐνύπνιον.
- Δαν. 2,3 Ο βασιλεύς τους είπεν· “είδα κάποιο όνειρόν και εταράχθη
τόσον πολύ το πνεύμα μου, ώστε δεν το ενθυμούμαι πλέον”.
- Δαν. 2,4 καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ συριστί· βασιλεῦ,
εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· σὺ εἶπὼν τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶ
σου, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν.
- Δαν. 2,4 Οι Χαλδαίοι αυτοί είπαν προς τον βασιλέα εις την γλώσσαν
την αραμαϊκήν· “βασιλεύ, στους αιώνας των αιώνων να
ζήσης· αλλά ειπέ εις ημάς τους δούλους σου το όνειρόν σου
και ημεῖς θα σου γνωστοποιήσωμεν την ερμηνείαν του”.
- Δαν. 2,5 ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τοῖς Χαλδαίοις· ὁ λόγος ἀπ’ ἐμοῦ

ἀπέστη· ἐὰν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε, καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν διαρπαγήσονται·

Δαν. 2,5 Ο βασιλεὺς ἀπήντησεν στους Χαλδαίους· “ἐφυγεν ὁ λόγος ἀπὸ ἐμέ, ἐλησμόνησα τὸ ὄνειρον. Εἴαν δὲν μου φανερώσετε σεις, ποῖον ἦτο τὸ ὄνειρόν μου καὶ ποία εἶναι ἡ ἐρμηνεία του, σεις μὲν θὰ καταδικασθῆτε εἰς θάνατον, τὰ δὲ σπίτια καὶ ἡ περιουσία σας θὰ διαρπαγούν.

Δαν. 2,6 ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δόματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ’ ἐμοῦ· πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγείλατέ μοι.

Δαν. 2,6 Εἴαν ὅμως μου καταστήσετε γνωστὸν τὸ ὄνειρόν καὶ τὴν ἐρμηνείαν του, θὰ πάρετε ἀπὸ ἐμέ αμοιβὰς, δῶρα καὶ μεγάλας τιμὰς. Εἶπατέ μοι, λοιπὸν, τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν ἐρμηνείαν του”.

Δαν. 2,7 ἀπεκρίθησαν δεύτερον καὶ εἶπαν· ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελοῦμεν.

Δαν. 2,7 Οἱ μάγοι ἀπεκρίθησαν πάλιν καὶ εἶπαν· “ὁ βασιλεὺς ας εἴπῃ εἰς ἡμᾶς τοὺς δούλους του τὸ ἐνύπνιόν του καὶ ἡμεῖς θὰ καταστήσωμεν εἰς αὐτὸν γνωστὴν τὴν ἐρμηνείαν του”.

Δαν. 2,8 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν· ἐπ’ ἀληθείας οἶδα ἐγὼ ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε, καθότι εἶδετε ὅτι ἀπέστη ἀπ’ ἐμοῦ τὸ ῥῆμα.

Δαν. 2,8 Ο βασιλεὺς ἀπήντησε· “βλέπω πολὺ καλὰ, ὅτι σεις θέλετε νὰ κερδίζετε καιρὸν, διότι ξέρετε, ὅτι ἐκεῖνο ποὺ εἶπα, ὅτι ἐξέχασα τὸ ὄνειρον. Καὶ ξέρετε ποία εἶναι ἡ ἀπόφασίς μου.

Δαν. 2,9 ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀναγγείλητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέθεσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὔ ὁ καιρὸς παρέλθῃ· τὸ ἐνύπνιόν μου εἶπατέ μοι, καὶ γνώσομαι ὅτι τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖτέ

μοι.

- Δαν. 2,9 Εάν, λοιπόν, δεν μου αναγγείλετε το όνειρόν μου, έχω σχηματίσει βεβαίαν την πεποίθησιν, ότι ψευδείς και δολίους λόγους έχετε συμφωνήσει να μου πείτε, έως ότου πέραση καιρός. Λοιπόν, είπατέ μου το όνειρόν μου και ετσι θα μάθω και θα πεισθώ, ότι έχετε την δύναμιν να μου πείτε και την ορθήν ερμηνείαν του”.
- Δαν. 2,10 ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ λέγουσιν· οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι, καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαιδόν, μάγον καὶ Χαλδαῖον·
- Δαν. 2,10 Οι Χαλδαῖοι ἀπεκρίθησαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν· “δεν ὑπάρχει ἄνθρωπος εἰς ὅλην τὴν γῆν, ὁ ὁποῖος θὰ ἡμπορέσῃ νὰ ἀποκάλυψῃ τὸ πρᾶγμα αὐτό, πὺ ζῆτεῖ ὁ βασιλεὺς. Διότι κανεῖς μέγας βασιλεὺς, κανένας ἄρχων κατώτερος δὲν ἐζήτησε ποτὲ τέτοιο πρᾶγμα, δὲν ἀπηύθυνε ποτὲ τέτοιαν ἐρώτησιν εἰς ἐξορκιστάς, μάγους, μάντις καὶ σοφοὺς Χαλδαίους (αστρολόγους).
- Δαν. 2,11 ὅτι ὁ λόγος, ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, βαρὺς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν, ὃς ἀναγγελεῖ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ’ οἱ θεοί, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός.
- Δαν. 2,11 Διότι ἡ ἀπαίτησις αὐτῆ τοῦ βασιλέως εἶναι βαρεία καὶ δυσκολωτάτη καὶ δὲν ὑπάρχει κανένας ἄλλος, ὁ ὁποῖος θὰ καταστήσῃ γνωστὸν στὸν βασιλέα τὸ όνειρόν του πλην ἀπὸ τοὺς θεοὺς, οἱ ὁποῖοι ὁμῶς δὲν κατοικοῦν ἀνάμεσά μας, ὥστε νὰ τοὺς ἐρωτήσωμεν”.
- Δαν. 2,12 τότε ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀπολέσαι πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος·
- Δαν. 2,12 Τότε ὁ βασιλεὺς κυριευθεὶς ἀπὸ μεγάλον θυμὸν καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ἐκρηξιν τῆς ὀργῆς τοῦ διέταξε νὰ ἐξολοθρεύσουν

όλους τους σοφούς της Βαβυλώνας.

Δαν. 2,13 καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθε, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτένοντο, καὶ ἐζήτησαν Δανιήλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν.

Δαν. 2,13 Ἡ βασιλικὴ διαταγὴ ἐξεδόθη καὶ ἤρχισαν αἱ ἐκτελέσεις τῶν σοφῶν. Εζήτησαν δὲ νὰ εὗρουν τὸν Δανιήλ καὶ τοὺς φίλους του, διὰ νὰ φονεύσουν καὶ ἐκείνους.

Δαν. 2,14 τότε Δανιήλ ἀπεκρίθη βουλὴν καὶ γνώμην τῷ Ἀριώχ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀναιρεῖν τοὺς σοφοὺς Βαβυλώνας·

Δαν. 2,14 Τότε ὁ Δανιήλ ὠμίλησε με σοφίαν καὶ σύνεσιν στὸν Ἀριώχ, τὸν ἀρχιμάγειρον τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἐξῆλθε, διὰ νὰ φονεύσῃ τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλώνας.

Δαν. 2,15 ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναιδὲς ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ ὁ Ἀριώχ τὸ ῥῆμα τῷ Δανιήλ.

Δαν. 2,15 “Ὁ ἄρχων τοῦ βασιλέως, διατί ἐξεδόθη αὕτη ἡ ἀσεβὴς καὶ σκληρὰ διαταγὴ ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως;” Ὁ Ἀριώχ κατέστησε γνωστὴν στὸν Δανιήλ τὴν υπόθεσιν αὐτήν.

Δαν. 2,16 καὶ Δανιήλ εἰσῆλθε καὶ ἠξίωσε τὸν βασιλέα, ὅπως χρόνον δῶ αὐτῷ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγεῖλῃ τῷ βασιλεῖ.

Δαν. 2,16 Τότε ὁ Δανιήλ εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ παρεκάλεσε τὸν βασιλέα, νὰ δώσῃ μικρὸν χρονικὸν διάστημα εἰς αὐτόν καὶ τοῦ υπεσχέθῃ, ὅτι θὰ τοῦ γνωστοποιήσῃ καὶ τὸ ὄνειρον καὶ τὴν ἐρμηνείαν.

Δαν. 2,17 καὶ εἰσῆλθε Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τῷ Ἀνανία καὶ τῷ Μισαήλ καὶ τῷ Ἀζαρία τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε·

Δαν. 2,17 Ὁ Δανιήλ εἰσῆλθε κατόπιν στὸν οἶκον του καὶ κατέστησε γνωστὴν τὴν υπόθεσιν αὐτήν στὸν Ἀνανίαν, τὸν Μισαήλ καὶ τὸν Ἀζαρίαν.

Δαν. 2,18 καὶ οἰκτιρμοὺς ἐζήτουν παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ

ὑπὲρ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπόλωνται
Δανιήλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοιπῶν σοφῶν
Βαβυλῶνος.

Δαν. 2,18 Ἀμέσως καὶ οἱ τέσσαρες μαζὴ παρακαλοῦσαν τον
οικτίρμονα Θεόν του ουρανοῦ, να ἀποκαλύψῃ το
μυστηριώδες ὄνειρον του βασιλέως καὶ την ἐρμηνείαν του,
δια να μὴ καταδικασθοῦν εἰς θάνατον ὁ Δανιήλ καὶ οἱ φίλοι
του μαζὴ με τοὺς ἄλλους σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος.

Δαν. 2,19 τότε τῷ Δανιήλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτός τὸ μυστήριον
ἀπεκαλύφθη· καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν τοῦ οὐρανοῦ
Δανιήλ

Δαν. 2,19 Τότε με ὄραμα τῆς νυκτός ἀπεκαλύφθη στον Δανιήλ το
μυστηριώδες ὄνειρον του βασιλέως. Ὁ Δανιήλ ἐδόξασε τον
Θεόν του ουρανοῦ

Δαν. 2,20 καὶ εἶπεν· εἴη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις
αὐτοῦ ἐστὶ·

Δαν. 2,20 καὶ εἶπεν· “ὡς εἶναι δοξασμένον τὸ ὄνομα του Κυρίου στους
αἰῶνας τῶν αἰώνων, διότι εἰς αὐτὸν ἀνήκει καὶ ὑπάρχει
πάσα σοφία καὶ σύνεσις.

Δαν. 2,21 καὶ αὐτὸς ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς
καὶ μεθιστᾷ, δίδους σοφίαν τοῖς σοφοῖς καὶ φρόνησιν
τοῖς εἰδόσι σύνεσιν·

Δαν. 2,21 Αὐτὸς μεταβάλλει ἐποχὰς καὶ χρόνους. Ἀνεβάζει στους
θρόνους καὶ καταβιβάζει ἀπὸ θρόνους βασιλεῖς. Αὐτὸς δίδει
σοφίαν στους σοφοὺς, σύνεσιν καὶ ὀρθοφροσύνην στους
συνετοὺς.

Δαν. 2,22 αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθέα καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ
ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ’ αὐτοῦ ἐστὶ·

Δαν. 2,22 Αὐτὸς ἀποκαλύπτει τὰ βαθειὰ καὶ ἀπόκρυφα γεγονότα καὶ
νοήματα. Αὐτὸς γνωρίζει καὶ τὰ στο σκότος
τελεσιουργούμενα ἔργα, διότι μαζὴ με αὐτὸν ὑπάρχει το

φως.

Δαν. 2,23 σοί, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν δέδωκάς μοι καὶ νῦν ἐγνώρισάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ καὶ τὸ ὄραμα τοῦ βασιλέως ἐγνώρισάς μοι.

Δαν. 2,23 Εἰς σέ, Θεέ των πατέρων μου, αναπέμπω δοξολογίαν καὶ αἰνεσιν, διότι μου ἔδωσες σοφίαν καὶ δύναμιν. Κατέστησες εἰς ἐμέ γνωστά αὐτά, τα οποία δια της προσευχῆς σου ἐζήτησα, τὸ ὄνειρον, δηλαδή, τοῦ βασιλέως καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ”.

Δαν. 2,24 καὶ ἦλθε Δανιήλ πρὸς Ἀριώχ, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσης, εἰσάγαγε δέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγελῶ.

Δαν. 2,24 Ο Δανιήλ παρουσιάσθη τότε στον Αριώχ, τον οποίον ο βασιλεὺς εἶχε καταστήσει υπεύθυνον δια τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων των σοφῶν της Βαβυλῶνος καὶ τοῦ εἶπε· “μὴ θανατώσης τοὺς σοφοὺς της Βαβυλῶνος, ἀλλὰ οδήγησέ με ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ θα ἀποκαλύψω στον βασιλέα τὸ ὄνειρόν του καὶ τὴν ἐρμηνείαν”.

Δαν. 2,25 τότε Ἀριώχ ἐν σπουδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτῷ· εὔρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀναγγελεῖ.

Δαν. 2,25 Τότε ο Αριώχ ἐσπευσε καὶ ὠδήγησε τὸν Δανιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, στον οποίον καὶ εἶπεν· “εὔρηκα ἄνδρα μεταξύ των Ἰουδαίων αἰχμαλώτων, ο οποίος θα ἀναγγεῖλῃ στον βασιλέα τὸ ὄνειρον καὶ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ονείρου”.

Δαν. 2,26 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ· εἰ δύνασαι μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον, ὃ εἶδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ;

- Δαν. 2,26 Ο βασιλεύς απήντησε και είπε τότε στον Δανιήλ, του οποίου το όνομα ήτο Βαλτάσαρ· “πράγματι ημπορείς να μου φανερώσης το όνειρον, το οποίον είδον, και την ερμηνείαν του ονείρου αυτού;”
- Δαν. 2,27 καὶ ἀπεκρίθη Δανιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπε· τὸ μυστήριον, ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, οὐκ ἔστι σοφῶν, μάγων, ἐπαισιδῶν, γαζαρηνῶν ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ,
- Δαν. 2,27 Ο Δανιήλ απήντησε προς τον βασιλέα και του εἶπεν· “η λύσις του μυστηρίου, την οποίαν ο βασιλεύς ζητεῖ να του απαγγείλουν, δεν εἶναι ἔργον των σοφῶν, των μάγων, των εξορκιστῶν και των αστρολόγων·
- Δαν. 2,28 ἀλλ’ ἡ ἔστι Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια καὶ ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου, τοῦτο ἔστι.
- Δαν. 2,28 ἀλλὰ ἔργον του Θεοῦ, ο οποίος κατοικεῖ στους ουρανοὺς. Αυτὸς ἀποκαλύπτει τα μυστήριά του και αὐτὸς ἐγνώρισε στον βασιλέα Ναβουχοδονόσορα ἐκεῖνα, τα οποία μέλλουν να συμβοῦν κατὰ τους τελευταίους χρόνους. Το ὄνειρόν σου, βασιλεῦ, και αἱ ὁράσεις τας οποίας εἶδεν ἡ διάνοιά σου, ἐνὼ εὐρισκεσο εἰς τὴν κλίνην σου, εἶναι τα εξῆς·
- Δαν. 2,29 σύ, βασιλεῦ, οἱ διαλογισμοὶ σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἀνέβησαν τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα, καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι.
- Δαν. 2,29 Συ, βασιλεῦ, καθὼς ἤσουν ἀξηλωμένος εἰς τὴν κλίνην σου, ἐσκέπτεσο, τι θα γίνῃ στο μέλλον· και ὁ Θεός, ο οποίος φανερῶνει τα μυστήρια, σου κατέστησε γνωστὸν, τι μέλλει να γίνῃ στο μέλλον.
- Δαν. 2,30 καὶ ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντα τοὺς ζῶντας τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ’ ἕνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα τοὺς

διαλογισμούς τῆς καρδίας σου γνῶς.

Δαν. 2,30

Εἰς ἐμέ, χωρίς να ἔχω ἐγὼ σοφίαν μεγαλυτέραν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους σοφοὺς, ἐφανερώθη το μυστήριον αὐτό. Ἐφανερώθη ἐκ τοῦ Θεοῦ, δια να καταστήσω γνωστήν στον βασιλέα τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ονείρου καὶ δια να πάρῃς ἔτσι ἀπάντησιν στους διαλογισμοὺς οἱ οἱποῖοι ἀπασχολοῦσαν καὶ ἀπασχολοῦν τὴν διάνοιάν σου.

Δαν. 2,31

σύ, βασιλεῦ, ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία, μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερῆς, ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς φοβερά·

Δαν. 2,31

Συ, λοιπὸν, βασιλεῦ, ἐβλεπες καὶ ἰδοὺ ἐμπροσθέν σου ἓνα ἄγαλμα, ἓνα μεγάλο ἄγαλμα. Ἡ ὄψις αὐτοῦ ἦτο ἐξοχος καὶ υπερήφανος. Το ἄγαλμα ἴστατο ὀρθιον ἐνώπιόν σου καὶ ἡ ἐμφάνισίς τοῦ ἐπροξένει φόβον.

Δαν. 2,32

εἰκὼν, ἥς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦ χρηστοῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἀργυροῖ, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῖ,

Δαν. 2,32

Αὐτοῦ τοῦ ἀγάλματος ἡ κεφαλὴ ἦτο ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν, τὰ χέρια καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονές τοῦ ἦσαν ἀργυρά. Ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ ἦσαν χάλκινοι αἱ δὲ κνήμαι τοῦ ἦσαν σιδηραῖ.

Δαν. 2,33

αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος τι σιδηροῦν καὶ μέρος τι ὀστράκινον.

Δαν. 2,33

Τὰ δὲ πόδια τοῦ ἦσαν ἐν μέρει σιδερένια καὶ ἐν μέρει πῆλινα.

Δαν. 2,34

ἐθεώρεις ἕως οὗ ἐτμήθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος.

Δαν. 2,34

Ἐβλεπες κατάπληκτος, βασιλεῦ, τὸ ἄγαλμα αὐτό, μέχρις ὅτου ἀπεκόπη, χωρίς τὴν ἐπέμβασιν καμμιάς ἀνθρωπίνης χειρός, ἓνας λίθος ἀπὸ ὄρος, ἐκτύπησε τὸ ἄγαλμα αὐτό στους πόδας τοὺς σιδερένιους καὶ τοὺς πηλίνους καὶ τὸ

συνέτριψεν ἐξ ολοκλήρου.

Δαν. 2,35

τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτός ἀπὸ ἄλωνος θερινῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγενήθη ὄρος μέγα καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν.

Δαν. 2,35

Τότε συνετρίβησαν δια μιας μαζῇ με τα σιδερένια και πήλινα πόδια ο χαλκός, ο ἄργυρος και ο χρυσός του αγάλματος και έγιναν κονιορτός, ὡς ἂν τον κονιορτόν του αλωνιού κατά το θέρος. Ισχυρός δε ἄνεμος διεσκόρπισε τον κονιορτόν, χωρίς να αφήση οὔτε ἶχνος ἀπὸ αὐτά. Ο δε λίθος ἐκεῖνος, που ἐκτύπησε το ἄγαλμα, ἐγινε μέγα ὄρος και ἐγέμισεν ὅλην τὴν γῆν.

Δαν. 2,36

τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Δαν. 2,36

Ιδού, βασιλεῦ, ποῖον ἦτο το ὄνειρόν σου. Θα εἰπώμεν τώρα ἐνώπιον του βασιλέως και τὴν ἐρμηνείαν του.

Δαν. 2,37

σύ, βασιλεῦ, βασιλεὺς βασιλέων, ᾧ ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἰσχυράν καὶ κραταίαν καὶ ἔντιμον ἔδωκεν,

Δαν. 2,37

Συ, βασιλεῦ, ο βασιλεὺς των βασιλέων, συ εἶσαι ἐκεῖνος, στον ὁποῖον παρέδωκεν ο Θεὸς του ουρανοῦ βασιλείαν ἰσχυράν, κραταίαν, ἐνδοξον και τιμημένην. Και ἔτσι βασιλεύεις

Δαν. 2,38

ἐν παντὶ τόπῳ, ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, θηρία τε ἀγροῦ καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ καὶ ἰχθύας τῆς θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ κατέστησέ σε κύριον πάντων, σύ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσή.

Δαν. 2,38

εἰς κάθε περιοχὴν, ὅτου κατοικοῦν ἄνθρωποι και θηρία τῆς υπαίθρου, πτηνὰ του ουρανοῦ και ἰχθύες τῆς θαλάσσης. Εἰς τα χέρια τα δικά σου παρέδωκεν αὐτά ο Θεὸς και σε

κατέστησε κύριον όλων αυτών. Λοιπόν, βασιλεύ, συ είσαι η χρυσή κεφαλή του αγάλματος.

Δαν. 2,39 καὶ ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἑτέρα ἥττων σου καὶ βασιλεία τρίτη, ἣτις ἐστὶν ὁ χαλκός, ἡ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς.

Δαν. 2,39 Επειτα από σε θα αναφανή μία βασιλεία μικροτέρα από την ιδικήν σου και έπειτα από αυτήν θα έλθῃ τρίτη βασιλεία, η οποία συμβολίζεται με τον χαλκόν του αγάλματος και θα επεκτείνῃ την κυριαρχίαν της επί ὅλης της γῆς.

Δαν. 2,40 καὶ βασιλεία τετάρτη, ἣτις ἔσται ἰσχυρά ὡς σίδηρος· ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπτύνει καὶ δαμάζει πάντα, οὕτως πάντα λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει.

Δαν. 2,40 Επειτα από αυτήν θα έλθῃ τετάρτη βασιλεία, η οποία θα είναι ισχυρά ὅπως ο σίδηρος. Ὅπως δε ο σίδηρος συντρίβει και δαμάζει τα πάντα, έτσι και η βασιλεία αυτή θα συντρίψῃ και θα υποτάξῃ τους πάντας υπό την κυριαρχίαν της.

Δαν. 2,41 καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας καὶ τοὺς δακτύλους μέρος μὲν τι ὀστράκινον μέρος δέ τι σιδηροῦν, βασιλεία διηρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ρίζης τῆς σιδηρᾶς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμειγμένον τῷ ὀστράκῳ·

Δαν. 2,41 Εἶδες τους πόδας και τα δάκτυλα του αγάλματος, να είναι εν μέρει πήλινοι και εν μέρει σιδερένιοι. Τούτο σημαίνει, ὅτι η βασιλεία αυτή δεν θα ἔχῃ ενότητα, αλλά θα είναι διηρημένη. Και εἰς αυτήν ταύτην την ὡς σίδηρον βάσιν της θα υπάρχῃ η διαίρεσις και ὀχι η συνοχή, ὅπως εἶδες τον σίδηρον και τον πηλόν ὀχι συγκεκολλημένα εἰς ἓνα σῶμα, αλλά ἀναμεμειγμένα χωρίς συνοχήν μεταξύ των.

Δαν. 2,42 καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν τι σιδηροῦν μέρος δέ τι ὀστράκινον, μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρόν καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβόμενον.

Δαν. 2,42 Οἱ δάκτυλοι των ποδῶν ἦσαν εν μέρει σιδερένιοι και εν

μέρει πῆλινοι. Αυτό σημαίνει ότι τμήμα τι της βασιλείας αυτής θα είναι ισχυρόν, ενώ το άλλο τμήμα θα είναι εύθραυστον.

Δαν. 2,43 ὅτι εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμειγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμμειγεῖς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὗτος μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμειγνύεται μετὰ τοῦ ὀστράκου.

Δαν. 2,43 Εἶδες τὸν σίδηρον ἀνακατωμένον με τὸν πηλόν. Αυτό σημαίνει, ὅτι ἀνακατεμένοι θα εἶναι οἱ λαοί, που θα ἀποτελοῦν αὐτὴν τὴν βασιλείαν. Δεν θα ἔχουν στενὸν σύνδεσμον ὁ ἓνας με τὸν ἄλλον, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν μίαν ἐνότητα. Θα εἶναι, ὅπως ὁ σίδηρος, που δεν ἀναμιγνύεται με τὸν πηλόν καὶ δεν ἀποτελεῖ ἀδιάσπαστον ἐνότητα.

Δαν. 2,44 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἐτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται· λεπτυνεῖ καὶ λικμήσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὕτῃ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δαν. 2,44 Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν βασιλέων τῆς τετάρτης βασιλείας, ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ θα ἀναδείξῃ μίαν ἄλλην βασιλείαν, ἡ ὁποία στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων δεν θα καταστραφῇ. Καὶ ἔτσι ἡ βασιλεία αὐτὴ τοῦ Θεοῦ δεν θα λείψῃ, δεν θα δώσῃ τόπον εἰς ἄλλην βασιλείαν. Θα συντρίψῃ δέ, καὶ θα θρυμματίσῃ καὶ θα λικνίσῃ ὅλας τὰς ἄλλας βασιλείας· καὶ αὕτῃ θα υψωθῇ, θα ἐκταθῇ καὶ θα ὑπάρχῃ στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δαν. 2,45 ὃν τρόπον εἶδες ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν, ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ ὃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα, καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Δαν. 2,45 Ὅπως εἶδες, βασιλεῦ, ὅτι, δηλαδή, χωρὶς τὴν ἐπέμβασιν

ανθρωπίνης χειρός εκόπη ένας λίθος από όρος και συνέτριψε τον πηλόν, τον σίδηρον, τον χαλκόν, τον άργυρον και τον χρυσόν, έτσι ο μέγας Θεός απεκαλυψεν στον βασιλέα τον Ναβουχοδονόσορα, τι θα γίνη στο μέλλον σχετικώς με τας διαφόρους βασιλείας. Το όνειρον είναι αληθινόν και η ερμηνεία αυτού πιστή και ακριβής”.

Δαν. 2,46 τότε ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ έπεσεν επί πρόσωπον καί τῷ Δανιήλ προσεκύνησε καί μαναά καί εύωδίας εἶπε σπεῖσαι αὐτῷ.

Δαν. 2,46 Τότε ο βασιλεύς ο Ναβουχοδονόσορ έπεσε πρηνής στο έδαφος και προσκύνησε τον Δανιήλ και διέταξε να προσφέρουν προς χάριν αυτού αναιμάκτους θυσίας και ευώδη θυμιάματα.

Δαν. 2,47 καί άποκριθείς ο βασιλεύς εἶπε τῷ Δανιήλ· ἐπ’ αλήθείας ο Θεός υμῶν αὐτός έστι Θεός θεῶν καί κύριος τῶν βασιλέων καί άποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ήδυνήθης άποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο.

Δαν. 2,47 Εἶπε δε ο βασιλεύς στον Δανιήλ· “πράγματι ο Θεός σας αὐτός είναι ο Θεός των θεῶν και ο Κυριος των βασιλέων, ο οποίος φανερώνει μυστήρια, διότι συ μόνος με την δύναμιν του Θεού σου ημπόρεσες να μου αποκάλυψης το μυστηριώδες τούτο γεγονός”.

Δαν. 2,48 καί έμεγάλυνεν ο βασιλεύς τὸν Δανιήλ καί δόματα μεγάλα καί πολλά έδωκεν αὐτῷ καί κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλῶνος καί άρχοντα σατραπῶν ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος.

Δαν. 2,48 Ο βασιλεύς ετίμησε και εδόξασε τον Δανιήλ, του προσέφερε μεγάλας δωρεάς, τον κατέστησεν αρχηγόν όλης της χώρας της Βαβυλώνος, άρχοντα των σατραπών και όλων των σοφών της Βαβυλώνος.

Δαν. 2,49 καί Δανιήλ ήτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καί κατέστησεν ἐπὶ τὰ έργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος τὸν Σεδράχ, Μισάχ

καὶ Ἀβδοναγὼ· καὶ Δανιήλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.
Δαν. 2,49 Ο Δανιήλ ἐζήτησε παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ διώρισεν
ἄρχοντας δια τα ἔργα τῆς περιοχῆς Βαβυλώνης τὸν Σεδράχ,
Μισάχ καὶ Ἀβδοναγὼ. Ο δε Δανιήλ ἐμείνεν εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ βασιλέως.

ΔΑΝΙΗΛ 3

Δαν. 3,1 Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς
ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν, ὕψος αὐτῆς πήχεων ἐξήκοντα,
εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ, καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ
Δειρᾷ, ἐν χώρᾳ Βαβυλώνης.

Δαν. 3,1 Ο βασιλεὺς Νοοβουχοδονόσορ διέταξε κατὰ τὸ δέκατον
ὄγδοον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ καὶ κατεσκεύασαν ἓνα
χρυσὸν ἀγάλμα. Τὸ ὕψος τοῦ ἦτο ἐξήντα πήχεις καὶ τὸ
πλάτος τοῦ ἐξ πήχεις. Τὸ ἐτοποθέτησε δε εἰς τὴν πεδιάδα
Δειρά, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Βαβυλώνης.

Δαν. 3,2 καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους καὶ τοὺς
στρατηγοὺς καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους τε καὶ
τυράννους καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν καὶ πάντας τοὺς
ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνης,
ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς.

Δαν. 3,2 Κατόπιν ἐστείλεν ἀνθρώπους, νὰ συγκεντρώσουν τοὺς
υπάτους καὶ τοὺς στρατηγοὺς, τοὺς τοπάρχας, τοὺς
προϊσταμένους καὶ τοὺς ἄρχοντας, τοὺς κατέχοντας
ἐξουσίας καὶ ὅλους ἐν γένει τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, δια
νὰ ἐλθοῦν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀγάλματος, τὸ ὁποῖον
ἔστησεν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ.

Δαν. 3,3 καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπατοὶ, στρατηγοί,
ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν καὶ
πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς

εἰκόνας, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας.

Δαν. 3,3 Πράγματι συνεκεντρώθησαν οἱ τοπάρχαι, οἱ ὑπάτοι, οἱ στρατηγοί, οἱ προϊστάμενοι υπηρεσιῶν, οἱ μεγάλοι ἄρχοντες, οἱ ἔχοντες ἐξουσίαν, ὅλοι οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τα ἐγκαῖνια τοῦ ἀγάλματος, τὸ ὁποῖον ἔστησεν ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Οἱ αὐτοὶ ἦλθαν καὶ ἐστάθησαν ἐνώπιον τοῦ ἀγάλματος.

Δαν. 3,4 καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ· ὑμῖν λέγεται, λαοί, φυλαί, γλῶσσαι·

Δαν. 3,4 Ο δε κήρυξ ἐφώναζε με ἰσχυράν φωνήν· “ἀκούσατε σεις, λαοί, φυλαί καὶ γλῶσσαι·

Δαν. 3,5 ἢ ἂν ὥρα ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς·

Δαν. 3,5 τὴν ὥραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀκούσετε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος, τοῦ αὐλοῦ καὶ τῆς κιθάρας, τῆς τετραχόρδου σαμβύκης καὶ τοῦ ψαλτηρίου, συμφωνίαν αὐτῶν καὶ παντὸς ἄλλου εἶδους μουσικῶν ὀργάνων, θὰ πίπτετε καὶ θὰ προσκυνήτε τὸ ἄγαλμα τοῦ χρυσοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔστησεν.

Δαν. 3,6 καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.

Δαν. 3,6 Εκείνος δέ, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ πέσῃ νὰ προσκυνήσῃ, θὰ ριφθῇ αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς τὴν καιομένην κάμινον τοῦ πυρὸς”.

Δαν. 3,7 καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύνουν

τῇ εἰκόνι τῇ χρυσεῇ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς.

Δαν. 3,7 Όταν λοιπόν οι λαοὶ ἤκουαν τον ἦχον της σάλπιγγας, του αυλοῦ και της κιθάρας, της τετραχόρδου σαμβύκης και του ψαλτηρίου, την συμφωνίαν αὐτῶν και παντός ἄλλου εἶδους μουσικῶν ὀργάνων, ἐπιπταν εἰς την γην ὅλοι οι λαοί, αἱ φυλαί, αἱ γλώσσαι και προσκυνοῦσαν το ἄγαλμα το χρυσοῦν, το ὁποῖον ἔστησεν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ.

Δαν. 3,8 τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους

Δαν. 3,8 Τότε ὁμως παρουσιάσθησαν ἐνώπιον του βασιλέως μερικοὶ Χαλδαῖοι και κατήγγειλαν τοὺς Ἰουδαίους

Δαν. 3,9 τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.

Δαν. 3,9 στον βασιλέα Ναβουχοδονόσορα λέγοντες· “βασιλεῦ, εὐχόμεθα στους αἰῶνας των αἰώνων να ζῆσης.

Δαν. 3,10 σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα πάντα ἄνθρωπον, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντός γένους μουσικῶν

Δαν. 3,10 Συ, βασιλεῦ, ἐξέδωσες διαταγὴν, σύμφωνα με την ὁποίαν κάθε ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θα ἀκούσῃ τον ἦχον της σάλπιγγος και του αυλοῦ, της κιθάρας και της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, την συμφωνίαν αὐτῶν και παντός ἄλλου εἶδους μουσικῶν ὀργάνων

Δαν. 3,11 καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσεῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην.

Δαν. 3,11 και δεν θα πέσῃ να προσκυνήσῃ το χρυσοῦν ἄγαλμα, θα ριφθῇ εἰς την κάμινον του πυρὸς την καιομένην.

Δαν. 3,12 εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεδναγῶ, οἳ οὐχ

υπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου
οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσεῇ, ἣ ἔστησας, οὐ
προσκυνοῦσι.

Δαν. 3,12

Υπάρχουν, λοιπόν, μεταξύ μας ἄνδρες Ιουδαῖοι, τους
οποίους μάλιστα συ κατέστησας ἀρχηγούς εἰς τὰ ἔργα τῆς
χώρας Βαβυλώνος, ὁ Σειδράχ, ὁ Μισάχ καὶ ὁ Αβδεναγώ, οἱ
οποῖοι δὲν υπήκουσαν, ὦ βασιλεῦ, εἰς τὴν διαταγὴν σου·
τους θεοὺς σου δὲν λατρεύουν καὶ τὸ ἄγαλμα τὸ χρυσοῦν,
τὸ ὁποῖον συ ἔστησες, αὐτοὶ δὲν τὸ προσκυνοῦν”.

Δαν. 3,13

τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν
τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγώ, καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον
τοῦ βασιλέως.

Δαν. 3,13

Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐπάνω στὸν θυμὸν του καὶ εἰς τὴν
ἐκρηξίν τῆς ὀργῆς του, διέταξε νὰ φέρουν ἐνώπιον του τὸν
Σεδράχ, τὸν Μισάχ καὶ τὸν Αβδεναγώ καὶ ἐκεῖνοι
ὠδηγήθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

Δαν. 3,14

καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ
ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, τοῖς θεοῖς μου οὐ
λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσεῇ, ἣ ἔστησα, οὐ
προσκυνεῖτε;

Δαν. 3,14

Ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορ εἰς ἐντονὸν ὕφος ὠμίλησε καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· “πράγματι Σεδράχ, Μισάχ καὶ Αβδεναγώ, δὲν
λατρεύετε τοὺς ἰδικούς μου θεοὺς καὶ δὲν προσκυνεῖτε τὸ
χρυσὸν ἄγαλμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἔστησα;

Δαν. 3,15

νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοίμως, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς
φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας,
σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς
γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ
χρυσεῇ, ἣ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ
ᾧ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην. καὶ τίς ἐστὶ Θεός, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν

χειρῶν μου;

Δαν. 3,15

Τώρα, λοιπόν, να εἰσθε ἐτοιμοί, ὥστε, ὅταν ἀκούσετε τον ἦχον της σάλπιγγος, του αυλοῦ και της κιθάρας, της σαμβύκης και του ψαλτηρίου, την συμφωνίαν αὐτῶν και παντός ἄλλου εἶδους μουσικῶν ὀργάνων, να πέσετε και να προσκυνήσετε το ἄγαλμα το χρυσοῦν, το ὁποῖον ἐγὼ ἔχω κατασκευάσει. Εἴαν δε τυχόν και δεν προσκυνήσετε, αὐτήν την ὥραν θα ριφθῇτε εἰς την κάμινον του πυρὸς την καιομένην. Και ποιὸς εἶναι ὁ Θεὸς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θα σας γλυτώσῃ ἀπὸ τα χέρια μου;”

Δαν. 3,16

καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγὼ λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι·

Δαν. 3,16

Ὁ Σεδράχ, ὁ Μισάχ και ὁ Ἀβδεναγὼ ἀπεκρίθησαν πρὸς τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορα και εἶπαν· “στο ἐρώτημά σου αὐτό δεν ἔχομεν ἀνάγκην να σου ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς.

Δαν. 3,17

ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ὃ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς·

Δαν. 3,17

Διότι ὑπάρχει ὁ Θεὸς μας, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τον ὁποῖον ἡμεῖς λατρεύομεν και ὁ ὁποῖος εἶναι δυνατὸς να μας περιφρουρήσῃ ἀπὸ την φλόγα της καμίνου της καιομένης και να μας γλυτώσῃ ἀπὸ τα χέρια σου, ὦ βασιλεῦ. 18

Ἀλλὰ και αὐτό εἴαν δεν γίνῃ, μάθε, ὦ βασιλεῦ, ὅτι ἡμεῖς τοὺς θεοὺς σου δεν θα λατρεύσωμεν, και το ἄγαλμα, το ὁποῖον συ ἐστήσῃς, δεν θα το προσκυνήσωμεν”.

Δαν. 3,18

καὶ εἴαν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι, ἣ ἐστήσῃς, οὐ προσκυνοῦμεν.

Δαν. 3,18

Ἀλλὰ και αὐτό εἴαν δεν γίνῃ, μάθε, ὦ βασιλεῦ, ὅτι ἡμεῖς τοὺς θεοὺς σου δεν θα λατρεύσωμεν, και το ἄγαλμα, το ὁποῖον

συ ἑστησες, δεν θα το προσκυνήσωμεν”.

Δαν. 3,19

τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἡλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγώ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῖ·

Δαν. 3,19

Τότε ο Ναβουχοδονόσορ εκυριεύθη από θυμόν· το πρόσωπόν του ἡλλαξεν εναντίον των Σεδράχ, Μισάχ και Αδεναγω και εδωσε διαταγήν να καύσουν επτά φορές περισσότερον την κάμινον, μέχρις ὅτου πυρακτωθῇ ἐξ ολοκλήρου.

Δαν. 3,20

καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγώ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός τὴν καιομένην.

Δαν. 3,20

Διέταξεν επίσης ἄνδρας ἰσχυροὺς, να δέσουν τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδεναγώ και να τους ρίψουν εἰς την καιομένην κάμινον του πυρός.

Δαν. 3,21

τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν καὶ τῖραις καὶ περικνημίσι καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρός τῆς καιομένης,

Δαν. 3,21

Τότε οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἄνδρες ἐδέθησαν μαζὴ με τὰ ἐνδύματά των, με τὰ καλύμματα τῆς κεφαλῆς των καὶ τὰς περισκελίδας των καὶ ἐρρίφθησαν στο μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρός τῆς καιομένης,

Δαν. 3,22

ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε καὶ ἡ κάμιнос ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ.

Δαν. 3,22

διότι ἡ διαταγή του βασιλέως ἦτο ρητὴ καὶ ἐντονος, ἡ δε κάμιнос ἐξεκαύθη με το παραπάνω.

Δαν. 3,23

καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγώ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρός τῆς καιομένης πεπεδημένοι.

Δαν. 3,23

Οἱ τρεῖς αὐτοὶ νέοι, ο Σεδράχ, ο Μισάχ καὶ ο Αβδεναγώ, ἐρρίφθησαν με ορμὴν δεμένοι στο μέσον τῆς αναμμένης

καμίνου του πυρός.

Δαν. 3,24 καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

Δαν. 3,24 Περιπατοῦσαν δε αὐτοὶ ἀνάμεσα εἰς τας φλόγας τῆς καμίνου, υμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ δοξολογοῦντες τὸν Κυρίον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΖΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Δαν. 3,25 Καὶ συστάς Ἀζαρίας προσηύξατο οὕτως καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν·

Δαν. 3,1 Σταθεὶς δε ὀρθὸς ὁ Ἀζαρίας ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, ἠνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, προσηυχῆθη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπε·

Δαν. 3,26 Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας,

Δαν. 3,26 “Εὐλογημένος εἶσαι, Κυριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας, ἄξιος παντὸς ἐπαίνου· δοξασμένον τὸ Ὄνομά σου στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δαν. 3,27 ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια,

Δαν. 3,27 Διότι εἶσαι δίκαιος εἰς ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔκαμες πρὸς ἡμᾶς. Ὅλα τὰ ἔργα σου εἶναι ἀληθινά. Αἱ ὁδοί, τὰς ὁποίας συ ἔδωσες ἐντολὴν νὰ ἀκολουθώμεν, εἶναι εὐθεῖαι καὶ ἀσφαλεῖς. Ὅλοι αἱ ἀποφάσεις σου ὀρθαί.

Δαν. 3,28 καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Δαν. 3,28 Δικαίας ἀποφάσεις ἀλαθήτου κρίσεως ἐξέδωσες δι' ὅλας ἐκεῖνας τὰς τιμωρίας καὶ θλίψεις, τὰς ὁποίας ἐστείλες εἰς ἡμᾶς καὶ ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλὴμ, τῆς ἁγίας πόλεως τῶν

προγόνων μας. Διότι με ακρίβειαν και με δικαίαν κρίσιν επέφερες όλα αυτά εναντίον μας εξ αιτίας των αμαρτιών μας.

Δαν. 3,29 ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν,

Δαν. 3,29 Διότι ἡμεῖς ἡμαρτήσαμεν, παρέβημεν τὸν Νόμον σου καὶ ἀπεμακρύνθημεν ἀπὸ σέ.

Δαν. 3,30 οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Δαν. 3,30 Ἠμαρτήσαμεν εἰς ὅλα, δὲν υπηκούσαμεν εἰς τὰς ἐντολὰς σου, δὲν ἐφυλάξαμεν καὶ δὲν ἐπράξαμεν σύμφωνα με ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα σὺ μας εἶχες διατάξει, διὰ νὰ ζήσωμεν εὐτυχεῖς καὶ ασφαλεῖς.

Δαν. 3,31 καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας

Δαν. 3,31 Διὰ τοῦτο ὅλα ὅσα σὺ ἔφερες ἐναντίον μας, ὅλα ὅσα ἐπράξες εἰς τιμωρίαν μας, τὰ ἔκαμες κατὰ δίκαιον καὶ ἀληθινὴν κρίσιν.

Δαν. 3,32 καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Δαν. 3,32 Καὶ παρέδωκες ἡμᾶς εἰς χεῖρας παρανόμων ἐχθρῶν, ἀποστατῶν, μισητοτάτων, εἰς χεῖρας βασιλέως ἀδίκου καὶ μοχθηροτάτου ἀπὸ ὅλους τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

Δαν. 3,33 καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα· αἰσχὺνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Δαν. 3,33 Τώρα δέ, Κυριε, δὲν ἔχομεν τὸ σθένος νὰ ἀνοίξωμεν τὸ στόμα μας πρὸς σέ. Καταισχὺνη καὶ ὄνειδος ἐγίναμεν διὰ τοὺς δούλους σου, πού σε υπηρετοῦν, διὰ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι σε λατρεύουν.

- Δαν. 3,34 μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ
μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου
- Δαν. 3,34 Ἀλλὰ σε ἱκετεύομεν· δια το ἅγιον καὶ φιλόανθρωπον Ονομά
σου μὴ μας παραδώσῃς εἰς πλήρη ὄλεθρον καὶ μὴ διαλύσῃς
τὴν συμφωνίαν, που συνήψες με τοὺς πατέρας μας.
- Δαν. 3,35 καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν διὰ Ἀβραάμ
τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου
καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου,
- Δαν. 3,35 Μὴ απομακρύνῃς ἀπὸ ἡμᾶς τὸ ἐλεός σου πρὸς χάριν τοῦ
αγαπητοῦ σου Ἀβραάμ, πρὸς χάριν τοῦ δούλου σου Ἰσαὰκ
καὶ τοῦ Ἰακώβ, τοῦ ἁγίου σου.
- Δαν. 3,36 οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
θαλάσσης.
- Δαν. 3,36 Εἰς αὐτοὺς εἶπες καὶ ὑπεσχέθῃς, νὰ πληθύνῃς τοὺς
απογόνους τῶν καὶ νὰ τοὺς ἀναδείξῃς ὡς πρὸς τὸ πλήθος
ὡσάν τα ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡσάν τὴν ἄμμον, που
υπάρχει εἰς τὴν παραλίαν τῆς θαλάσσης.
- Δαν. 3,37 ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ
ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας
ἡμῶν,
- Δαν. 3,37 Σε παρακαλοῦμεν θερμῶς, Δέσποτα, διότι ἡμεῖς σήμερον
ἐγίναμεν ὀλιγώτεροι καὶ μικρότεροι ἀπὸ ὅλα τα ἔθνη. Ἐξ
αἰτίας τῶν ἀμαρτιῶν μας εἴμεθα σήμερον εἰς ὅλην τὴν
οἰκουμένην ἐξευτελισμένοι καὶ ἄσημοι.
- Δαν. 3,38 καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης
καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὀλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ
προσφορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι
ἐνώπιόν σου καὶ εὐρεῖν ἔλεος·
- Δαν. 3,38 Εἰς τὴν ἐποχὴν μας αὐτὴν δὲν ὑπάρχει βασιλεὺς δι' ἡμᾶς,
οὔτε προφήτης, οὔτε κανένας ἄλλος ἀρχων. Δὲν
προσφέρονται πλέον ὀλοκαυτώματα, οὔτε ἀναίμακτοι

θυσίαι, οὔτε θυμίαμα, οὔτε και υπάρχει ναός και
θυσιαστήριον, δια να προσφέρωμεν ενώπιόν σου τας θυσίας
μας και να εὐρωμεν ἔλεος.

Δαν. 3,39 ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως
προσδεχθείημεν ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων
καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἄρνων πιόνων,

Δαν. 3,39 Ἀλλὰ ας προσφερθώμεν ὡς θυσία ενώπιόν σου και ας
γίνωμεν δεκτοὶ ἀπὸ σε με ψυχὴν συντετριμμένην και
πνεῦμα ταπεινωμένον.

Δαν. 3,40 οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ενώπιόν σου σήμερον καὶ
ἐκτελέσαι ὅπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔσται αἰσχύνη τοῖς
πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Δαν. 3,40 Σὺ δέ, Κυριε, ἐν τῷ ἐλέει σου, ὅπως θὰ ἐδέχεσο
ολοκαυτώματα κριῶν και ταύρων και μυριάδων αμνῶν
καλοθρεμμένων, ἔτσι ας γίνη σήμερα δεκτὴ ἡ θυσία μας
αυτὴ ενώπιόν σου. Σε ἀκολουθοῦντες προσφέρομεν αὐτὴν
τὴν θυσίαν, διότι εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι δεν θὰ
ἐντραποῦν ποτὲ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πίστιν και
στηρίζουν τὴν πεποίθησιν τῶν εἰς σέ.

Δαν. 3,41 καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ φοβούμεθα
σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνῃς
ἡμᾶς,

Δαν. 3,41 Διότι και τώρα ἀκόμη ἀκολουθοῦμεν τὰς ἐντολάς σου με
ὅλην μας τὴν καρδίαν. Σε σεβόμεθα και ἀναζητοῦμεν μετὰ
πόθου τὸ πρόσωπόν σου.

Δαν. 3,42 ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου

Δαν. 3,42 Μὴ μας κατεντροπιάσῃς, Κυριε, ἀλλὰ δείξε και εἰς τὴν
περίστασιν αὐτὴν ἀπέναντί μας τὴν ἐπιείκειάν σου και τὸ
πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Δαν. 3,43 καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου καὶ δὸς δόξαν
τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

- Δαν. 3,43 Συμφωνα με τα αναρίθμητα θαύμαστά σου έργα, που έχεις πράξει εις προστασίαν του λαού σου, γλύτωσέ μας και σήμερα και δόξασε έτσι το Ονομά σου. Ας καταισχυνθούν όλοι εκείνοι, οι οποίοι φέρονται με σκληρόν τρόπον και διαπράττουν κακότητος στους δούλους σου.
- Δαν. 3,44 καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη·
- Δαν. 3,44 Ας καταισχυνθούν και ας αποδειχθῇ ἀνύπαρκτος και ἀνίσχυρος ἡ ἐναντίον μας δύναμις των. Ας συντριβῇ ἡ ἰσχὺς των.
- Δαν. 3,45 καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος Θεὸς μόνος καὶ ἔνδοξος ἐφ’ ὅλην τὴν οἰκουμένην.
- Δαν. 3,45 Και ας μάθουν, ὅτι συ εἶσαι ὁ μόνος ἀληθινὸς Κύριος και Θεός, ἐνδοξος εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην”!
- Δαν. 3,46 Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στυππίον καὶ κληματίδα.
- Δαν. 3,46 Οἱ ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, οἱ οποίοι εἶχαν ρίψει αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον, ἐτροφοδοτοῦσαν ἀκαταπαύστως τὸ πυρ με νάφθαν και πίσσαν και στουπί και κληματοβεργες.
- Δαν. 3,47 καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταεννέα.
- Δαν. 3,47 Ἡ φλόγα ἐβγαίνε και ἀνῆρχετο ἐπάνω ἀπὸ τὴν κάμινον εἰς ὕψος σαρανταεννέα πήχεων.
- Δαν. 3,48 καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὔρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.
- Δαν. 3,48 Εξηπλώθη ὁλόγυρα και ἐκαυσε τοὺς Χαλδαίους, που ἦσαν γύρω ἀπὸ τὴν κάμινον.
- Δαν. 3,49 ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου

- Δαν. 3,49 Ἀγγελος δε Κυρίου κατέβη καὶ ἦτο μαζή με τοὺς περὶ τὸν Ἀζαρίαν ἐντὸς τῆς καμίνου. Αὐτὸς ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἀπὸ τῆς καμίνου
- Δαν. 3,50 καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ καὶ οὐκ ἐλύπησεν οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς.
- Δαν. 3,50 καὶ ἐκαίμεν, ὥστε στὸ μέσον τῆς καμίνου νὰ ὑπάρχη δροσερός, ελαφρῶς συρίζων αἱρ. Ἐτσι δε τὸ πυρ οὔτε καὶ τοὺς ἠγγίσε καν, οὔτε τοὺς ἐστενοχώρησε, οὔτε καὶ τοὺς ἠνώχλησε καθόλου.
- Δαν. 3,51 Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον καὶ ἠυλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες·
- Δαν. 3,51 Τότε οἱ τρεῖς παῖδες, ὡς εἰς ἕνα στόμα, ὑμνολογοῦσαν καὶ ἐδοξαζαν καὶ εὐλογοῦσαν τὸν Θεὸν μέσα εἰς τὴν, κάμινον λέγοντες·
- Δαν. 3,52 Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,52 “Εὐλογημένος εἶσαι, Κυριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας, ἄξιος πάσης ὑμνολογίας, καὶ ὑπερυψούμενος στοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένον ας εἶναι τὸ ἅγιον Ὄνομα τῆς δόξης σου, ἀνώτερον ἀπὸ κάθε ὑμνολογίαν, ὑπερυψούμενον εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,53 εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,53 Εὐλογημένος εἶσαι στὸν ναὸν τῆς ἁγίας δόξης σου, ἀνώτερος ἀπὸ κάθε ὕμνον, καὶ ὑπερένδοξος στοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,54 εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

- Δαν. 3,54 Ευλογημένος είσαι συ, που επιβλέπεις τα απύθμενα βάθη των θαλασσών, συ που κάθεσαι επάνω εις τα Χερουβίμ, άξιος παντός ύμνου, και υπερυψούμενος εις όλους τους αιώνας.
- Δαν. 3,55 εύλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,55 Ευλογημένος είσαι συ, ο οποίος κάθεσαι ἐπὶ του λαμπροῦ θρόνου της ενδόξου βασιλείας σου, ανώτερος ἀπὸ κάθε ὕμνον και άξιος να μεγαλύνεσαι στους αιώνας.
- Δαν. 3,56 εύλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὑμνητὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,56 Ευλογημένος είσαι συ, ο οποίος κυριαρχεῖς στο στερέωμα του ουρανοῦ, άξιος να υμνήσαι και να δοξάζεσαι στους αιώνας.
- Δαν. 3,57 εύλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,57 Ευλογεῖτε τον Κυριον ὅλα τα δημιουργήματα του Κυρίου. Ὑμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτὸν εις τους αιώνας.
- Δαν. 3,58 εύλογεῖτε, οὐρανοὶ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,58 Ευλογεῖτε τον Κυριον οι ουρανοί, υμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτὸν στους αιώνας.
- Δαν. 3,59 εύλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,59 Ἀγγελοι Κυρίου ευλογεῖτε τον Κυριον, υμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτὸν εις τους αιώνας.
- Δαν. 3,60 εύλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,60 Ὅλα τα ὑπεράνω του ουρανοῦ ὕδατα, ευλογεῖτε τον Κυριον, υμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτὸν στους αιώνας.
- Δαν. 3,61 εύλογεῖτε, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

- Δαν. 3,61 Ολοι αι δυνάμεις του Κυρίου, ας δοξάζετε τον Κυριον· υμνεΐτε το μεγαλειον του, μεγαλύνετε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,62 εύλογεΐτε, ήλιος καΐ σελήνη τόν Κύριον· ύμνεΐτε καΐ ύπερυποΐτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Δαν. 3,62 Ηλιος και σελήνη, ευλογεΐτε τον Κυριον. Υμνεΐτε και υπερυποΐτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,63 εύλογεΐτε, άστρα τοϋ ουρανοϋ τόν Κύριον· ύμνεΐτε καΐ ύπερυποΐτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Δαν. 3,63 Ολα τα άστρα του ουρανού, ευλογεΐτε τον Κυριον. Υμνεΐτε και υπερυποΐτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3,64 εύλογεΐτω πās όμβρος καΐ δρόσος τόν Κύριον· ύμνεΐτε καΐ ύπερυποΐτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Δαν. 3,64 Καθε βροχή και κάθε δρόσος, ευλογεΐτε τον Κυριον. Υμνεΐτε και υπερυποΐτε αυτόν εις τους αιώνας.
- Δαν. 3,65 εύλογεΐτε, πάντα τὰ πνεύματα τόν Κύριον· ύμνεΐτε καΐ ύπερυποΐτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Δαν. 3,65 Ολοι οι άνεμοι, δοξάζετε τον Κυριον. Υμνεΐτε και υπερυποΐτε αυτόν εις τους αιώνας.
- Δαν. 3,66 εύλογεΐτε, πῦρ καΐ καϋμα τόν Κύριον· ύμνεΐτε καΐ ύπερυποΐτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Δαν. 3,66 Πυρ και θερμότης, ευλογεΐτε τον Κυριον. Υμνεΐτε και υπερυποΐτε αυτόν στους αιώνας.
- Δαν. 3 ,67 [εύλογεΐτε, ψῦχος καΐ καύσων τόν Κύριον· ύμνεΐτε καΐ ύπερυποΐτε αυτόν εις τούς αιώνας.
- Δαν. 3,67 Ψύχος και καύμα, ευλογεΐτε τον Κυριον. Υμνεΐτε και υπερυποΐτε αυτόν εις τους αιώνας.
- Δαν. 3,68 εύλογεΐτε, δρόσοι καΐ νιφετοΐ τόν Κύριον· ύμνεΐτε καΐ ύπερυποΐτε αυτόν εις τούς αιώνας].
- Δαν. 3,68 Δροσιές και χιόνια, Ευλογεΐτε τον Κυριον. Υμνεΐτε και υπερυποΐτε αυτόν εις τους αιώνας.
- Δαν. 3,71 εύλογεΐτε, νύκτες καΐ ήμέραι τόν Κύριον· ύμνεΐτε καΐ ύπερυποΐτε αυτόν εις τούς αιώνας.

- Δαν. 3,71 Νυκτες και ημέραι, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αιῶνας.
- Δαν. 3,71 εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,71 Φως και σκότος, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αιῶνας.
- Δαν. 3,71a εὐλογεῖτε, πάγος καὶ ψῦχος τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,71^a Παγος και ψύχος, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αιῶνας.
- Δαν. 3,71β εὐλογεῖτε, ψῦχος καὶ καῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.]
- Δαν. 3,71β Ψύχος και καύσων, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αιῶνας.
- Δαν. 3,72 εὐλογεῖτε, πάχναι καὶ χιόνες, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,72 Παχναι και χιόνες, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αιῶνας.
- Δαν. 3,73 εὐλογεῖτε, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,73 Αστραπαὶ και νεφέλαι, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αιῶνας.
- Δαν. 3,74 εὐλογεῖτω ἡ γῆ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτω καὶ ὑπερυψοῦτω αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,74 Ολόκληρος η γη ας δοξάζη τον Κυριον. Ας υμνη και ας υπερυψῶνῃ αὐτόν στους αιῶνας.
- Δαν. 3,75 εὐλογεῖτε, ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,75 Ορη και λόφοι, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αιῶνας.
- Δαν. 3,76 εὐλογεῖτε, πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

- Δαν. 3,76 Ολα όσα φυτρώνουν εις την γην, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,77 εὐλογεῖτε, θάλασσα καὶ ποταμοί, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,77 Θαλασσα και ποταμοί, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,78 εὐλογεῖτε, αἱ πηγαί, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,78 Πηγαί υδάτων, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,79 εὐλογεῖτε, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,79 Τα μεγάλα κήτη, οι ιχθύες της θαλάσσης και όλα όσα κινούνται εις τα ὕδατα, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αἰῶνας
- Δαν. 3,80 εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,80 Ολα τα πτηνά του ουρανού, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,81 εὐλογεῖτε, πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,81 Ολα τα θηρία της γης και όλα τα ἡμερα ζῶα, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν εις τους αἰῶνας.
- Δαν. 3,82 εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,82 Υιοί των ἀνθρώπων, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αἰῶνας.
- Δαν. 3,83 εὐλογεῖτε, Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,83 Ισραηλῖται, ευλογείτε τον Κυριον. Υμνείτε και υπερυψοῦτε αὐτόν στους αἰῶνας.

- Δαν. 3,84 εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,84 Ἱερεῖς του Κυρίου, ευλογεῖτε τον Κυριον. Υμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτὸν στους αιῶνας.
- Δαν. 3,85 εὐλογεῖτε, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,85 Δοῦλοι Κυρίου, ευλογεῖτε τον Κυριον. Υμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτὸν εις τους αιῶνας.
- Δαν. 3,86 εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,86 Πνεύματα και ψυχὰι δικαίων, ευλογεῖτε τον Κυριον, υμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτὸν στους αιῶνας.
- Δαν. 3,87 εὐλογεῖτε, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Δαν. 3,87 Οσοι και ταπεινοὶ κατὰ την καρδίαν, ευλογεῖτε τον Κυριον. Υμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτὸν στους αιῶνας.
- Δαν. 3,88 εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ἐξείλετο ἡμᾶς ἐξ ᾄδου καὶ ἐκ χειρὸς θανάτου ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ μέσου καμίνου καιομένης φλογὸς καὶ ἐκ μέσου πυρὸς ἐρρύσατο ἡμᾶς.
- Δαν. 3,88 Ἀνανία, Ἀζαρία και Μισαήλ, ευλογεῖτε τον Κυριον. Υμνεῖτε και υπερυψοῦτε αὐτὸν στους αιῶνας, διότι μας ἐβγαλεν ἀπὸ τον ἄδην, μας ἔσωσεν ἀπὸ τα χέρια του θανάτου, μας ἐγλύτωσεν ἀπὸ το μέσον της καμίνου, ἀπὸ τη καιομένην φλόγα. Μας ἔσωσεν ἀνάμεσα ἀπὸ την φωτιάν.
- Δαν. 3,89 ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Δαν. 3,89 Δοξολογήσατε τον Κυριον, ιδιότι εἶναι αγαθός και διότι το ἐλεός του εἶναι αιώνιον.
- Δαν. 3,90 εὐλογεῖτε, πάντες οἱ σεβόμενοι τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν θεῶν, ὑμνεῖτε καὶ ἐξομολογεῖσθε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δαν. 3,90 Ολοι σεις, που τον λατρεύετε, ευλογείτε τον Κυριον, που είναι Θεός των θεών. Υμνεíte και δοξολογεíte αυτὸν, διότι το ἔλεός του είναι αἰώνιον”. (Τέλος της προσευχῆς και του ὕμνου).

Δαν. 3,91 Καὶ Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὕμνούντων αὐτῶν καὶ ἐθαύμασε καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ καὶ εἶπε τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ· οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ· ἀληθῶς, βασιλεῦ.

Δαν. 3,91 Ο Ναβουχοδανόσορ, ἤκουσεν αὐτοὺς να υμνολογοῦν τον Θεόν, εκυριεύθη ἀπὸ θαυμασμόν, ανεπήδησε βιαστικά ἀπὸ το θρόνον του και εἶπεν στους μεγιστᾶνας του· “τρεις ἄνδρας δεμένους δεν ερρίψαμεν ημεῖς στο μέσον του πυρός;” Εκείνοι ἀπήντησαν στον βασιλέα· “πράγματι, βασιλεῦ, ἐτσι εἶναι”.

Δαν. 3,92 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἰδοὺ ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους καὶ περιπατοῦντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ διαφθορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὄρασις τοῦ τετάρτου ὁμοία υἱῷ Θεοῦ.

Δαν. 3,92 Ο βασιλεὺς εἶπεν· “ἰδοὺ ἐγὼ βλέπω τέσσαρας ἄνδρας λυμένους να περιπατοῦν εν τῷ μέσῳ του πυρός. Δεν βλέπω να υπάρχη καμμία βλάβη εἰς αὐτοὺς ἀπὸ το πυρ, η δε ὅψις του τετάρτου δεν εἶναι ὁμοια προς ἄνθρωπον, ἀλλὰ προς υἱόν Θεοῦ”.

Δαν. 3,93 τότε προσῆλθε Ναβουχοδονόσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης καὶ εἶπε· Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ δεῦτε. καὶ ἐξῆλθον Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

Δαν. 3,93 Ο Ναβουχοδονόσορ ο ἴδιος ἐπλησίασεν εἰς τὴν θύραν της καμίνου του πυρός, η οποία εξακολουθοῦσε να καίεται, και

εἶπε· “Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ, δούλοι του Θεοῦ του Υψίστου, εβγάτε αο την κάμινον και ελάτε εδώ”. Ο Σεδράχ ο Μισαχ και ο Αβδεναγώ εβγήκαν εκ του μέσου του πυρός.

Δαν. 3,94

καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ τοπάρχαι καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλέως καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας ὅτι οὐκ ἐκυρίευσεν τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ ἡ θριξ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σαρὰβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθη, καὶ ὁσμή πυρός οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

Δαν. 3,94

Τότε οι σατράπαι και οι στρατηγοί και οι τοπάρχαι και οι ἄρχοντες του βασιλέως, ἐβλεπαν με θαυμασμόν τους τρεις αυτούς ἄνδρας, διότι δεν τους εἶχε θίξει καθόλου το πυρ· οὔτε μία τρίχα της κεφαλῆς των δεν εἶχε καή. Τα ενδύματά των δεν μετεβλήθησαν καθόλου· οὔτε καν οσμή πυρός δεν υπήρχεν ἐπάνω εις αυτούς.

Δαν. 3,95

καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποίθειςαν ἐπ’ αὐτῷ καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ’ ἢ τῷ Θεῷ αὐτῶν.

Δαν. 3,95

Ο βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔλαβε τον λόγον με ἐπισημότητα και εἶπεν· “εὐλογημένος ας εἶναι ο Θεός των Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ, ο οποίος ἐστειλε τον ἄγγελον αὐτοῦ και ἐγλύτωσε τους παῖδας του, οι οποίοι, ἐπειδὴ εἶχαν πίστιν εις αὐτόν, παρέβησαν την διαταγὴν του βασιλέως και παρέδωκαν τα σώματά των εις την φωτιάν, δια να μη υποχωρήσουν και λατρεύσουν και προσκυνήσουν ἄλλον θεόν, εἰμὶ μόνον τον Θεόν των.

Δαν. 3,96

καὶ ἐγὼ ἐκτίθεμαι δόγμα· πᾶς λαός, φυλὴ, γλῶσσα, ἥ ἐὰν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σεδράχ, Μισάχ,

Ἀβδεναγὼ, εἰς ἀπώλειαν ἔσονται καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς
διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστι θεὸς ἕτερος, ὅστις
δυνήσεται ρύσασθαι οὕτως.

Δαν. 3,96 Εγώ, λοιπόν εκδίδω διαταγὴν, κάθε ἄνθρωπος οἰουδήποτε
λαοῦ, οἰασδήποτε φυλῆς καὶ γλώσσης, ο οποίος θα τολμήσῃ
να εκστομίσῃ βλασφημίαν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ τοῦ Σεδράχ,
τοῦ Μισάχ καὶ τοῦ Ἀβδεναγὼ, θα παραδοθῇ εἰς θάνατον, ο
δε οἶκος καὶ ἡ περιουσία του θα δημευθούν, διότι δεν
υπάρχει ἄλλος Θεός, ο οποίος να ἡμπορῇ κατ' αὐτόν τον
θαυμαστόν τρόπον να σώζῃ τους ἀνθρώπους του”!

Δαν. 3,97 τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σεδράχ, Μισάχ,
Ἀβδεναγὼ ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος καὶ ἠΐξησεν αὐτοὺς
καὶ ἠξίωσεν. αὐτοὺς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων
τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Δαν. 3,97 Τότε ο βασιλεὺς ὥρισε διοικητὰς τὸν Σεδράχ, τὸν Μισάχ καὶ
τὸν Ἀβδεναγὼ εἰς τὴν χώραν τῆς Βαβυλῶνος. Τους ἐδόξασε
καὶ τους ἔδωσεν ἀξιώμα, ὥστε να εἶναι ἀρχηγοὶ ὅλων των
Ἰουδαίων, που υπῆρχον εἰς τὴν βασιλείαν του. Εξέδωσε δε
τὴν ἐξῆς διαταγὴν.

ΔΑΝΙΗΛ 4

Δαν. 4,1 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς
καὶ γλώσσαις τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· εἰρήνην ὑμῖν
πληθυνθείη·

Δαν. 4,1 “Εγώ ο βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, ἀπευθύνομαι πρὸς
ὅλους τους ἀνθρώπους ὅλων των λαῶν, των φύλων καὶ των
γλωσσῶν, που κατοικοῦν εἰς ὅλον τον κόσμον, ας εἶναι
πλουσία καὶ ἀμετακίνητος μετὰς σας ἡ εἰρήνη.

Δαν. 4,2 τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα, ἃ ἐποίησε μετ’ ἐμοῦ ὁ Θεὸς ὁ
“Υψιστος, ἤρρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν

- Δαν. 4,2 Μου εφάνη αρεστόν να αναγγείλω εις σας τα καταπληκτικά σημεία και τα θαυμαστά γεγονότα, τα οποία έκαμεν εις εμέ ο Υψιστος Θεός,
- Δαν. 4,3 ώς μεγάλα καὶ ἰσχυρά· ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία αἰώνιος καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
- Δαν. 4,3 να σας πω πόσον μεγάλα και θαυμαστά ἦσαν. Η βασιλεία του εἶναι βασιλεία αἰωνία και η εξουσία του εκτείνεται εις ὅλας τας γενεάς των γενεών”.
- Δαν. 4,4 Ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ εὐθηνῶν ἤμην ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ εὐθαλῶν.
- Δαν. 4,1 Εγὼ ο Ναβουχοδονόσορ ἤμουν κατὰ πάντα υγιῆς και ευτυχῆς εις τα ἀνάκτορά μου.
- Δαν. 4,5 ἐνύπνιον εἶδον, καὶ ἐφοβέρισέ με, καὶ ἐταράχθην ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάραξαν με.
- Δαν. 4,5 Εἶδα ὁμῶς ἓνα ὄνειρον, το ὁποῖον με κατεφόβισεν. Εξηπλωμένος ἐπάνω εις την κλίνην μου εταράχθην. Τα ὁράματα αὐτὰ της διανοίας μου με συνεκλόνησαν.
- Δαν. 4,6 καὶ δι’ ἐμοῦ ἐτέθη δόγμα τοῦ εἰσαγαγεῖν ἐνώπιόν μου πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, ὅπως τὴν σύγκρισιν τοῦ ἐνυπνίου γνωρίσωσί μοι.
- Δαν. 4,6 Εξέδωσα, λοιπόν, διαταγὴν να παρουσιάσουν ἐνώπιόν μου ὅλους τοὺς σοφοὺς της Βαβυλώνας, δια να μου δώσουν την ἐρμηνείαν του ονείρου αὐτοῦ.
- Δαν. 4,7 καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἐπαιδοί, μάγοι, γαζαρηνοί, Χαλδαῖοι, καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐγὼ εἶπα ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισάν μοι,
- Δαν. 4,7 Ἦλθαν πρὸς ἐμέ οἱ εξορκισταί, οἱ μάγοι, οἱ ἀστρολόγοι Χαλδαῖοι και ἐγὼ εἶπα πρὸς αὐτοὺς το ἐνύπνιον μου, ἀλλὰ ἐκεῖνοι δεν κατῴρθωσαν να μου δώσουν την ἐρμηνείαν του,
- Δαν. 4,8 ἕως ἥλθε Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, ὃς πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν ἑαυτῷ

- ἔχει, καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐνώπιον αὐτοῦ εἶπα·
- Δαν. 4,8 μέχρις οὗτο ἦλθεν ὁ Δανιήλ, τοῦ οὐοίου το ὄνομα εἶναι Βαλτάσαρ, ἔχει δηλαδὴ το ὄνομα τούτο τοῦ Θεοῦ μου· αὐτός, λοιπόν, ὁ Δανιήλ ἔχει Ἀγιον Πνεῦμα Θεοῦ καὶ πρὸς αὐτὸν εἶπα το ὄνειρόν μου.
- Δαν. 4,9 Βαλτάσαρ ὁ ἄρχων τῶν ἐπαιδῶν, ὃν ἐγὼ ἔγνων ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν σοὶ καὶ πᾶν μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ σε, ἄκουσον τὴν ὄρασιν τοῦ ἐνυπνίου μου, οὗ εἶδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ εἶπόν μοι·
- Δαν. 4,9 Βαλτάσαρ, ἀρχων των μάγων, γνωρίζω καλά ὅτι εἰς σε κατοικεῖ το Ἀγιον Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι κανενὸς μυστηρίου ἡ λύσις δεν εἶναι δια σε αδύνατος. Ἀκουσε, λοιπόν, το ὄραμα τοῦ ἐνυπνίου μου, το οὐοίον εἶδα καὶ εἶπε εἰς ἐμέ την ἐρμηνείαν.
- Δαν. 4,10 ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ δένδρον ἐν μέσῳ τῆς γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ πολὺ.
- Δαν. 4,10 Εκοιμώμην εἰς την κλίνην μου καὶ εἶδα· ἰδοὺ ἓνα δένδρον μεγάλου ὕψους στο μέσον της πεδιάδος.
- Δαν. 4,11 ἐμεγαλύνθη τὸ δένδρον καὶ ἴσχυσε, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἔφθασεν ἔως τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ κῦτος αὐτοῦ εἰς τὸ πέρας ἀπάσης τῆς γῆς·
- Δαν. 4,11 Το δένδρον αὐτὸ ἐμεγάλωσεν, ἀνεπτύχθη υπερβολικά. Το ὕψος τοῦ ἐφθασεν ἔως τον ουρανὸν καὶ ἡ ἐκτασίς τοῦ ἐκάλυψε τα πέρατα ὅλης της γῆς.
- Δαν. 4,12 τὰ φύλλα αὐτοῦ ὠραῖα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφὴ πάντων ἐν αὐτῷ· καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατῶκουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐτρέφετο πᾶσα σὰρξ.
- Δαν. 4,12 Τα φύλλα τοῦ ἦσαν ὠραῖα. Οἱ καρποὶ τοῦ ἀφθονοὶ, ἀπὸ τοὺς οὐοίους ὅλοι ἐτρέφοντο. Κατω ἀπὸ αὐτὸ εἶχαν τας φωλεὰς των τα ἀγρία θηρία καὶ στους κλάδους τοῦ

κατοικούσαν τα πουλιά του ουρανού. Από αυτό ετρέφοντο όλα τα ζωντανά όντα.

Δαν. 4,13 έθεώρουν έν όράματι τής νυκτός έπί τής κοίτης μου, καί ίδου είρ καί άγιος άπ' ούρανοϋ κατέβη

Δαν. 4,13 Ενϙ λοιπόν εξηπλωμένος και κοιμώμενος εις την κλίνην μου έβλεπα τα νυκτερινά αυτά οράματα, αίφνης κατέβηκε από τον ουρανόν άγιος άγγελος.

Δαν. 4,14 καί έφώνησεν έν ίσχυϊ καί οϋτως είπε· έκκόψατε τó δένδρον καί έκτίλατε τούς κλάδους αύτοϋ καί έκτινάξατε τά φύλλα αύτοϋ καί διασκορπίσατε τόν καρπόν αύτοϋ· σαλευθήτωσαν τά θηρία ύποκάτωθεν αύτοϋ καί τά όρνεα άπό τών κλάδων αύτοϋ·

Δαν. 4,14 Εφώναξε με μεγάλην φωνήν και είπε τα εξής· Κοψατε το δένδρον αυτό, μαδήσατε τους κλάδους του, τινάξατε κάτω τα φύλλα του, διασκορπίσατε τον καρπόν του. Ας φύγουν τρομαγμένα τα θηρία, που ήσαν κάτω από αυτό, και τα πτηνά, που ήσαν στους κλάδους του.

Δαν. 4,15 πλήν τήν φυήν τών ριζών αύτοϋ έν τή γῃ έάσατε καί έν δεσμῳ σιδηρῳ καί χαλκῳ καί έν τή χλόη τῇ έξω, καί έν τῇ δρόσῳ τοϋ ούρανοϋ κοιτασθήσεται, καί μετά τών θηρίων ή μερίς αύτοϋ έν τῳ χόρτῳ τῆς γῆς.

Δαν. 4,15 Αφήσατε μόνον το φύτρον των ριζών του μέσα εις την γην. Με δεσμά σιδηρά και χάλκινα δέσατε τον άνθρωπον, που συμβολίζεται με το δένδρον αυτό. Αυτός θα κοιμάται στο εξής έξω εις την χλόην, κάτω από την δροσιά του ουρανού. Θα έχη μέρος και συναναστροφήν με τα θηρία και θα τρώγη το χορτάρι της γης.

Δαν. 4,16 ή καρδιά αύτοϋ άπό τών ανθρώπων άλλοιωθήσεται, καί καρδιά θηρίου δοθήσεται αύτῳ, καί έπτά καιροί άλλαγήσονται έπ' αυτόν.

Δαν. 4,16 Η καρδιά του θα μεταβληθή, θα γίνη διαφορετική από την καρδιάν των ανθρώπων. Θα δοθή εις αυτόν καρδιά θηρίου.

Επτά χρονικάς περιόδους θα περάση ο άνθρωπος αυτός εις την κατάστασιν αυτήν.

Δαν. 4,17

διὰ συγκρίματος εἶρ ὁ λόγος, καὶ ῥῆμα ἁγίων τὸ ἐπερώτημα, ἵνα γινῶσιν οἱ ζῶντες ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἐὰν δόξη, δώσει αὐτήν καὶ ἐξουδένωμα ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ' αὐτήν.

Δαν. 4,17

Απόφασις διαγγελθείσα ἀπὸ ουράνιον ἄγγελον εἶναι ὁ λόγος αὐτός. Αποτελεῖ ἀπάντησιν εἰς ἐρώτημα, το οποίον ἐτέθη ὑπὸ των ἁγίων στον ουρανόν, δια να μάθουν οἱ ζῶντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ὁ Κυριος τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Ὑψιστος, ὁ κυρίαρχος ἐπὶ πάσαν βασιλείαν ἀνθρώπων. Καὶ ὅτι εἰς ἐκείνον, πού αὐτός θα κρίνη καλόν να δώσῃ τὴν ἐξουσίαν, θα τὴν δώσῃ. Καὶ εἰς τὰ χέρια τοῦ εἶναι να ἀναδείξῃ καὶ ἐγκαταστήσῃ ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ὁ ἀνθρώπων ἀσημον καὶ περιφρονημένον.

Δαν. 4,18

τοῦτο τὸ ἐνύπνιον, ὃ εἶδον ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ σύ, Βαλτάσαρ, τὸ σύγκριμα εἶπόν, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου οὐ δύνανται τὸ σύγκριμα αὐτοῦ δηλῶσαί μοι, σὺ δέ, Δανιήλ, δύνασαι, ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἅγιον ἐν σοί. -

Δαν. 4,18

Αὐτό εἶναι τὸ ἐνύπνιον, το οποίον ἐγὼ ὁ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς εἶδον. Σὺ δέ, Βαλτάσαρ, εἶπέ μοι τὴν ἐρμηνείαν, διότι ὅλοι οἱ ἄλλοι σοφοὶ τῆς βασιλείας μου δεν εἶναι ικανοὶ να μου δώσουν τὸ νόημά του. Σὺ ὅμως, Δανιήλ, ἠμπορεῖς, διότι ὑπάρχει εἰς σε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ”.

Δαν. 4,19

Τότε Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπηνέωθη ὥσεί ὥραν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν· Βαλτάσαρ, τὸ ἐνύπνιον καὶ ἡ σύγκρισις μὴ κατασπευσάτω σε· καὶ ἀπεκρίθη Βαλτάσαρ καὶ εἶπε· κύριε, τὸ ἐνύπνιον ἔστω τοῖς μισοῦσί σε καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου.

- Δαν. 4,19 Τότε ο Δανιήλ, ο οποίος επωνομάζετο και Βαλτάσαρ, έμεινε συγκεχυμένος και βωβός μίαν περίπου ώραν, ενώ οι διαλογισμοί του τον συνετάρασσαν. Ωμίλησε πάλιν ο βασιλεύς και είπε· “Βαλτάσαρ, ας μη βιάζεσαι, δια να είπης σύντομα το όνειρον και την ερμηνείαν του”. Ο Βαλτάσαρ απήντησε· “κύριε, το όνειρον αυτό ας επαλήθευση και ας πραγματοποιηθή εις βάρος εκείνων, οι οποίοι σε μισούν. Η ερμηνεία του ας πέση επάνω στους εχθρούς σου.
- Δαν. 4,20 τὸ δένδρον, ὃ εἶδες τὸ μεγαλυνθὲν καὶ τὸ ἰσχυρὸς, οὗ τὸ ὕψος ἔφθανεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ κῦτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
- Δαν. 4,20 Το δένδρον, το οποίον είδες, το τόσον μέγα και ισχυρόν, του οποίου το ύψος έφθανεν έως στον ουρανόν, και η κόμη αυτού ηπλώνετο εις πάσαν την γην,
- Δαν. 4,21 καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλῆ καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς καὶ τροφή πᾶσιν ἐν αὐτῷ, ὑποκάτω αὐτοῦ κατώκουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ,
- Δαν. 4,21 τα δε φύλλα του ήσαν θαλλερά και ο καρπός του άφθονος, δίδων τροφήν εξ αυτού εις όλους, το δένδρον υποκάτω από το οποίον κατοικούσαν τα άγρια θηρία, εις δε τους κλάδους του εφώληαζαν τα πουλιά του ουρανού,
- Δαν. 4,22 σὺ εἶ, βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθης καὶ ἰσχυσας καὶ ἡ μεγαλωσύνη σου ἐμεγαλύνθη καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἡ κυριεῖα σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.
- Δαν. 4,22 είσαι συ, βασιλεύ, διότι πράγματι εμεγαλύνθης, έγινες ισχυρός, το μεγαλείον σου εκραταιώθη και έφθασεν έως στον ουρανόν και η κυριαρχία σου έως εις τα πέρατα της γης.
- Δαν. 4,23 καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἶρ καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν· ἐκτίλατε τὸ δένδρον καὶ διαφθεῖρατε αὐτό, πλην τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν

τῇ γῇ ἐάσατε καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν
τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ
αὐλισθήσεται, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ μερίς αὐτοῦ,
ἕως οὗ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ’ αὐτόν,

Δαν. 4,23

Ο δε ἄγγελος, τον ὁποῖον εἶδεν ο βασιλεὺς, τον ἅγιον
εκείνον να κατεβαίνει ἀπὸ τον ουρανὸν και να λέγη·
Μαδήσατε το δένδρον, καταστρέψατέ το, πλην αφήσατε
την φύτραν των ριζῶν του μέσα εἰς την γην, δέσατέ το με
δεσμὰ σιδερένια και χάλκινα και αφήσατέ το να μένη ἔξω
εἰς την χλόην· θα ἔχη τον καταυλισμὸν του κάτω ἀπὸ την
δρόσον του ουρανοῦ, ἡ κατοικία του θα εἶναι ἀνάμεσα ἀπὸ
τα ἀγρία θηρία, μέχρις ὅτου συμπληρωθοῦν δι’ αὐτόν ἑπτὰ
καιροί,

Δαν. 4,24

τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ, βασιλεῦ. καὶ σύγκριμα
Ἐψίστου ἐστίν, ὃ ἔφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν
βασιλέα,

Δαν. 4,24

ιδού, λοιπόν, τώρα και ἡ ἐρμηνεία του, ὦ βασιλεῦ· ἡ
ἐρμηνεία αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ αὐτόν τον Ἐψιστον Θεόν.
Και αὐτό που ἀποκαλύπτει δια του ονείρου ο Θεός, θα πέση
συντόμως ἐπάνω στον κύριόν μου τον βασιλέα.

Δαν. 4,25

καὶ σὲ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ
θηρίων ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς
βοῦν ψωμιοῦσί σε καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ
αὐλισθήσῃ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπὶ σέ, ἕως
οὗ γνῶς ὅτι κυριεύει ὁ Ἐψιστος τῆς βασιλείας τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

Δαν. 4,25

Θα σε ἐκδιώξουν ἐκ μέσου των ἀνθρώπων, θα κατοικήσῃ με
τα ἀγρία θηρία, θα σε τρέφουν με χορτὰρι ὡς τὸ βόϊδι,
θα καταυλισθῇς στο ὑπαιθρον κάτω ἀπὸ την δρόσον του
ουρανοῦ, θ' ἀλλάξουν ἑπτὰ καιροὶ ἐπάνω εἰς σέ, μέχρις ὅτου
μάθῃς και γνωρίσῃς, ὅτι ο Ἐψιστος κυριαρχεῖ ἐπὶ της
βασιλείας ὅλων των ἀνθρώπων και ο ὁποῖος δίδει την

- βασιλείαν του κόσμου εις εκείνον, που θέλει.
- Δαν. 4 ,26 καὶ ὅτι εἶπαν· ἐάσατε τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου, ἢ βασιλεία σου σοὶ μενεῖ, ἀφ' ἧς ἂν γνῶς τὴν ἐξουσίαν τὴν οὐράνιον.
- Δαν. 4,26 Εκείνο δε που εἶπαν οἱ ἄγγελοι τοῦ ουρανοῦ· “ἀφήσατε τὴν φύτραν τῶν ριζῶν τοῦ δένδρου”, σημαίνει ὅτι ἡ βασιλεία σου θα διατηρηθῇ δια σε καὶ θα τὴν ἀποκτήσης, ἀπὸ τότε που θα ἀναγνώρισης τὴν ἐξουσίαν τῆς ουρανίου βασιλείας.
- Δαν. 4,27 διὰ τοῦτο, βασιλεῦ, ἡ βουλή μου ἀρεσάτω σοὶ καὶ τὰς ἀμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι καὶ τὰς ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων· ἴσως ἔσται μακρόθυμος τοῖς παραπτώμασί σου ὁ Θεός. -
- Δαν. 4,27 Δια τοῦτο, βασιλεῦ, ἀς φανῇ ἀρεστὴ καὶ ἀς γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ σε ἡ συμβουλή μου· φρόντισε νὰ ἐξαλείψῃς τὰς ἀμαρτίας σου με ἐλεημοσύνας καὶ τὰς ἀδικίας σου με ἔλεος καὶ φιλανθρωπίαν πρὸς τοὺς πτωχοὺς. Ἴσως θὰ φανῇ ἐτσι μακρόθυμος ὁ Θεὸς διὰ τὰ ἀμαρτήματά σου”.
- Δαν. 4,28 Ταῦτα πάντα ἔφθασεν ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα.
- Δαν. 4,28 Οἱ αὐτὰ συνέβησαν στὸν βασιλέα Ναβουχοδονόσορα.
- Δαν. 4,29 μετὰ δωδεκάμηνον ἐπὶ τῷ ναῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν
- Δαν. 4,29 Δωδεκα μῆνας ἐπειτα αὐτὸ τὸ ὄνειρον, ἐνῶ αὐτὸς ἐπεριπατοῦσε στὸν ἐν Βαβυλῶνι ναὸν τῆς βασιλείας του,
- Δαν. 4,30 ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν· οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ὠκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου;
- Δαν. 4,30 ἐπήρε τὸν λόγον καὶ εἶπεν· “αὕτη δὲν εἶναι ἡ μεγάλη Βαβυλῶν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἀνοικοδόμησα ὡς πρωτεύουσαν τῆς βασιλείας μου, με τὴν μεγάλῃ μου ἰσχύϊ καὶ δυνάμει, ὥστε νὰ διαλαλή τὴν μεγαλειότητά μου καὶ τὴν δόξαν μου”;
- Δαν. 4,31 ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι τοῦ βασιλέως ὄντος, φωνή

ἀπ' οὐρανοῦ ἐγένετο· σοὶ λέγουσι, Ναβουχοδονόσορ
βασιλεῦ, ἡ βασιλεία παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ,

Δαν. 4,31

Ὡς εὐρίσκετο ὁ λόγος αὐτός ἀκόμη στο στόμα του
βασιλέως, ἦλθε φωνὴ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. “Εἰς σέ, βασιλεῦ
Ναδουχοδονόσορ, ἀπευθύνεται ὁ λόγος αὐτός· ἡ βασιλεία
σου ἐπέρασεν, ἀφῆρέθη ἀπὸ σέ,

Δαν. 4,32

καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σέ ἐκδιώξουσιν, καὶ μετὰ θηρίων
ἀγρίων ἢ κατοικία σου καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί
σε, καὶ ἐπτὰ καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπὶ σέ, ἕως οὗ γινῶς,
ὅτι κυριεύει ὁ Ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ὃς ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

Δαν. 4,32

Θα σε ἐκδιώξουν ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ
κατοικία σου θα εἶναι ἀνάμεσα εἰς τὰ θηρία τὰ ἀγρία. Θα σε
τρέφουν με χορτάρια, ὡς τὸ βόδι καὶ θα περάσουν ἐπτὰ
καιροὶ ἐπάνω σου, ἕως ὅτου μάθῃς καὶ γνῶρῃς, ὅτι ὁ
Ὑψιστος Θεὸς εἶναι ὁ κύριος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων
καὶ ὅτι δίδει αὐτός τὴν βασιλείαν εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον
θέλει”.

Δαν. 4,33

αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ
Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη
καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἦσθιεν, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ
οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ αἱ τρίχες αὐτοῦ
ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς
ὀρνέων. -

Δαν. 4,33

Κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ἐκείνην ἐξεπληρώθη διὰ τὸν
Ναδουχοδονόσορα ἡ προφητεία τοῦ οὐρανοῦ. Διότι αὐτός
ἔχασε τὸ λογικόν του, ἐξεδιώχθη ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τῶν
ἀνθρώπων, ἐτρώγεν ὡς τὸ βόδι χορτάρια καὶ ἡ δρόσος τοῦ
οὐρανοῦ ἐβρέχε τὸ σῶμα του, ἕως ὅτου αἱ τρίχες αὐτοῦ
ἐμεγάλωσαν ὡς τὰς τρίχας τοῦ λέοντος καὶ τὰ νύχια τοῦ
ἐγίναν ὡς τὰ νύχια τῶν ἀρπακτικῶν ὀρνέων.

Δαν. 4,34

Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ

τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέλαβον, καὶ αἱ
φρένες μου ἐπ' ἐμὲ ἐπεστράφησαν, καὶ τῷ Ὑψίστῳ
ἠυλόγησα καὶ τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ἦνεσα καὶ
ἐδόξασα, ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν,

Δαν. 4,34

“Μετά το πέρας του χρονικού αυτού διαστήματος, εγώ ο
Ναδουχοδονόσορ, ὕψωσα τους οφθαλμούς μου στον
ουρανὸν και το λογικόν μου επανήλθεν. Εδόξασα τον
Υψιστον και υμνολόγησα εκείνον, ο οποίος ζῇ στους αἰῶνας
των αἰώνων, τον εδοξολόγησα, διότι εἰς αὐτόν πράγματι
εἶναι αἰώνιος ἡ ἐξουσία και ἡ βασιλεία του εἰς γενεὰν
γενεών.

Δαν. 4,35

καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὥς οὐδὲν
ἐλογίσθησαν, καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖ ἐν τῇ
δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐν τῇ κατοικίᾳ τῆς γῆς, καὶ
οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιποιήσεται τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐρεῖ
αὐτῷ· τί ἐποίησας;

Δαν. 4,35

Και ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, που κατοικοῦν την γην, ὡς ἓνα τίποτε
εἶναι ἐνώπιον του. Συμφωνα με το θέλημά του διατάσσει
και πράττει εἰς τας δυνάμει του ουρανοῦ και στους
ἀνθρώπους της γης. Και δεν υπάρχει κανεὶς, ο οποίος θα ἡ
μπορέση να ἐμποδίσῃ το παντοδύναμον χέρι του και να πῇ
εἰς αὐτόν τι ἐπραξες;

Δαν. 4,36

αὐτῷ τῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ' ἐμὲ,
καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον, καὶ ἡ μορφή
μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ
μεγιστᾶνές μου ἐζήτησαν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου
ἐκραταιώθην, καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη
μοι.

Δαν. 4,36

Κατ' αὐτόν τον καιρόν ἡ διανοητική μου υγεία
ἀποκατεστάθη και επανήλθον εἰς τὴν δάξαν της βασιλείας
μου. Ἡ μορφή και ἡ ὅλη ἐμφάνισίς μου ἀποκατεστάθη εἰς

την προτέραν της κατάστασιν, οι ἄρχοντές μου και οι
μεγιστάνες μου με ανεζητούσαν, η βασιλεία μου ἐγινε πάλιν
ισχυρά, η δε δόξα προσετέθη ἀκόμη μεγαλυτέρα εις ἐμέ.

Δαν. 4,37

νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ
δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἀληθινὰ καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις, καὶ πάντας
τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι.

Δαν. 4,37

Και τώρα, λοιπόν, ἐγώ, ο Ναδουχοδονόσορ, υμνολογῶ και
υπερυψώνω και δοξάζω τον βασιλέα του ουρανού, διότι ὅλα
τα ἔργα αὐτοῦ εἶναι ἀληθινά, αἱ οδοὶ του δίκαιαι και ὀρθαί
και ἡμπορεῖ να ταπεινώσῃ ὅλου ἐκείνους, οἱ οποῖοι
πορεύονται με υπερηφάνειαν”.

ΔΑΝΙΗΛ 5

Δαν. 5,1

Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς
μεγιστᾶσιν αὐτοῦ χιλίοις, καὶ κατέναντι τῶν χιλίων ὁ
οἶνος.

Δαν. 5,1

Ο βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἔκαμε μέγα δείπνον εις χιλίους ἀπὸ
τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ, ἐνώπιον των οποίων παρετέθη
ἀφθονος οἶνος.

Δαν. 5,2

καὶ πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου τοῦ
ἐνεγκεῖν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε
Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν
Ἱερουσαλήμ, καὶ πιέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ
μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ καὶ αἱ
παράκοιτοι αὐτοῦ.

Δαν. 5,2

Ενῶ δε ο βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐπινεν οἶνον και ηυφραίνετο
ἀπὸ την γεύσιν αὐτοῦ, ἦλθεν εις ευθυμίαν και εἶπε να
φέρουν ἐκεῖ εις την τράπεζαν τα χρυσά και ἀργυρά σκεύη,

τα οποία ο πατήρ του ο Ναβουχοδονόσορ είχε πάρει από τον ναόν του Σολομώντος και τα έφερεν εις την Βαβυλώνα· να τα φέρουν εις την τράπεζαν, δια να πίνουν με αυτά ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες του, αι παλλακαί του και αι γυναίκες του.

Δαν. 5,3 καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ·

Δαν. 5,3 Πράγματι έφεραν τα ιερά χρυσά και αργυρά σκεύη, τα οποία ο πατήρ του είχε πάρει από τον ναόν του Θεού του εν Ιερουσαλήμ. Με τα ιερά αυτά σκεύη έπινον ο βασιλεύς, οι μεγιστάνες τυ, αι παλλακαί του και αι γυναίκες του.

Δαν. 5,4 ἔπινον οἶνον καὶ ἦνεσαν τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς καὶ ξυλίνους καὶ λιθίνους.

Δαν. 5,4 Επιναν τον οίνον και υμνολογούσαν τους θεούς των, τους χρυσούς και αργυρούς, τους χαλκούς και σιδερένιους, τους ξυλίνους και τους λιθίνους.

Δαν. 5,5 ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς λαμπάδος ἐπὶ τὸ κονίαμα τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθεώρει τοὺς ἀστραγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφούσης.

Δαν. 5,5 Αίφνης κατά την ώραν εκείνην εβγήκαν δάκτυλοι χειρός ανθρώπου και έγγραφαν απέναντι της λυχνίας επάνω στο αμμοκονίαμα του τοίχου του βασιλικού ανακτόρου. Ο βασιλεύς έβλεπε τον καρπόν της χειρός, η οποία έγγραφε.

Δαν. 5,6 τότε τοῦ βασιλέως ἡ μορφή ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν, καὶ οἱ σύνδεσμοι τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διελύοντο, καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκροτοῦντο.

Δαν. 5,6 Τότε η μορφή του βασιλέως ηλλοιώθη από τον φόβον. Αι

σκέψου τον συνετάραξαν, ἡ ἀρθρώσεις της μέσης του
σαν να διελύθησαν και τα γόνατά του τρέμοντα
συνεκρούοντο το ένα με το άλλο.

Δαν. 5,7 καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχύϊ τοῦ εἰσαγαγεῖν μάγους,
Χαλδαίους, γαζαρηνοὺς καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς
Βαβυλῶνος· ὅς ἂν ἀναγνῶ τὴν γραφὴν ταύτην καὶ τὴν
σύγκρισιν γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ
μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος
ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξει.

Δαν. 5,7 Ο βασιλεὺς ἐφώνησε με μεγάλην φωνὴν να οδηγήσουν ἐκεῖ
μάγους, Χαλδαίους, ἀστρολόγους και εἶπε πρὸς τοὺς
σοφοὺς τῆς Βαβυλῶνος· “ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θα ἀναγνώσῃ
αὐτὴν τὴν γραφὴν και θα καταστήσῃ εἰς ἐμὲ γνωστὸν τὸ
νόημά της, θα ἐνδυθῇ βασιλικὴν πορφύραν, τὸ χρυσοῦν
περιδέραιον θα τεθῇ στὸν τράχηλόν του και θα εἶναι ὁ
τρίτος ἀρχὼν στὸ βασίλειόν μου”.

Δαν. 5,8 καὶ εἰσεπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλέως καὶ
οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, οὐδὲ τὴν
σύγκρισιν γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ.

Δαν. 5,8 Εἰσῆρχοντο τότε εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ συμποσίου ὅλοι οἱ
σοφοὶ τοῦ βασιλέως και δὲν ἠμποροῦσαν οὔτε να
ἀναγνώσουν τὴν γραφὴν, οὔτε, φυσικὰ, και τὸ νόημά της να
καταστήσουν γνωστὸν στὸν βασιλέα.

Δαν. 5,9 καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ πολὺ ἐταράχθη, καὶ ἡ μορφὴ
αὐτοῦ ἡλλοιώθη ἐπ’ αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ
συνεταράσσοντο. -

Δαν. 5,9 Ο βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐταράχθη πολὺ. Ἡ μορφὴ του
ἡλλοιώθη ἀπὸ τὸν φόβον. Ἀλλὰ και οἱ μεγιστάνες ἐπίσης
συνεκλονίζοντο μαζί μου.

Δαν. 5,10 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ βασίλισσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πότου καὶ
εἶπε· βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι· μὴ ταρασσέτωσάν σε
οἱ διαλογισμοὶ σου, καὶ ἡ μορφὴ σου μὴ ἀλλοιούσθω·

- Δαν. 5,10 Την ώραν εκείνην εισήλθεν η Βασιλομήτωρ εις την αίθουσαν του συμποσίου και είπε· “βασιλεύ, στους αιώνας να ζήσης. Ας μη σε ταρασσούν σκέψεις ζοφεραί και η μορφή σου ας μη αλλοιώνεται από των φόβον.
- Δαν. 5,11 ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν ᾧ πνεῦμα Θεοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρὸς σου γρηγόρησις καὶ σύνεσις εὐρέθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ σου ἄρχοντα ἐπασιδῶν, μάγων, Χαλδαίων, γαζαρηνῶν κατέστησεν αὐτόν,
- Δαν. 5,11 Εἰς το βασίλειόν σου ὑπάρχει ἓνας ἀνὴρ, στον ὁποῖον κατοικεῖ το Πνεῦμα του Θεοῦ, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας του πατρὸς σου τὰ πράγματα ἀπέδειξαν, ὅτι ὑπῆρχεν εἰς αὐτόν ἐγρήγορσις καὶ σύνεσις. Διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, ὁ πατὴρ σου, τὸν διώρισε ἄρχοντα τῶν ἐξορκιστῶν τῶν μάγων, τῶν Χαλδαίων, τῶν ἀστρολόγων.
- Δαν. 5,12 ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ καὶ φρόνησις καὶ σύνεσις ἐν αὐτῷ, συγκρίνων ἐνύπνια καὶ ἀναγγέλλων κρατούμενα καὶ λύων συνδέσμους, Δανιήλ, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν ὄνομα αὐτῷ Βαλτάσαρ· νῦν οὖν κληθήτω, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ σοι. -
- Δαν. 5,12 Διότι εἰς αὐτόν ὑπῆρχε πλούσιον τὸ Πνεῦμα του Θεοῦ. Ἐχει αὐτὸς φρόνησιν καὶ σύνεσιν, ὥστε νὰ ἐρμηνεύῃ τὰ ἐνύπνια, νὰ ἀναγγέλλῃ καὶ ἀποσαφηνίζῃ ὅσα ἀσαφὴ ἦσαν διὰ τοὺς ἄλλους καὶ νὰ λύῃ δύσκολα προβλήματα. Αὐτὸς εἶναι ὁ Δανιήλ, τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς πατέρας σου ὠνόμασε Βαλτάσαρ. Ας κληθῇ, λοιπὸν, τὴν ὥραν εἰς τὴν αἴθουσαν, διὰ νὰ σοὺ καταστήσῃ γνωστὸν τὸ νόημα τῆς γραφῆς αὐτῆς”.
- Δαν. 5,13 Τότε Δανιήλ εἰσήχθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ· σὺ εἶ Δανιήλ, ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατὴρ μου;
- Δαν. 5,13 Τότε πράγματι ὁ Δανιήλ ὠδηγήθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως,

στο οποίον και ο βασιλεύς ειπέ· “συ είσαι ο Δανιήλ, ο από τους Ιουδαίους αιχμαλώτους, τους οποίους ο βασιλεύς πατέρας μου έφερεν εδώ;

Δαν. 5,14 ήκουσα περι̣ σοῦ ὅτι πνεῦμα Θεοῦ ἐν σοί, καὶ γρηγόρησις καὶ σύνεσις καὶ σοφία περισσὴ εὐρέθη ἐν σοί.

Δαν. 5,14 Ηκουσα δια σε ὅτι ἔχεις Πνεῦμα Θεοῦ, νήψις δε και σύνεσις και σοφία πλούσια ευρίσκεται εις σε.

Δαν. 5,15 καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν μου οἱ σοφοί, μάγοι, γαζαρηνοί, ἵνα τὴν γραφὴν ταύτην ἀναγνῶσι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσωσί μοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἀναγγεῖλαί μοι.

Δαν. 5,15 Εδώ προσήλθον προ ολίγου ενώπιόν μου οι σοφοί, οι μάγοι, οι αστρολόγοι δια να αναγνώσουν αυτά τα γράμματα και να καταστήσουν γνωστόν εις εμέ το νόημά των. Αλλά δεν ημπόρεσαν τίποτε να είπουν.

Δαν. 5,16 καὶ ἐγὼ ἤκουσα περι̣ σοῦ ὅτι δύνασαι κρίματα συγκρῖναι· νῦν οὖν ἐὰν δυνηθῇς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύση, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἔσται ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξεις.

Δαν. 5,16 Εγώ όμως πληροφορήθην δια σέ, ὅτι ημπορεῖς να γνωρίσης και να κατανόησης κρίσεις και αποφάσστου Θεού. Εάν, λοιπόν, τώρα ημπορέσης να αναγνώσης την γραφήν αυτήν και να καταστήσης γνωστόν εις εμέ το νόημά της θα ενδυθῇς βασιλικήν πορφύραν, θα περιβληθῇς στον τράχηλόν σου χρυσούν περιδέραιον και θα ανακηρυχθῇς τρίτος αρχών στο βασίλειόν μου”.

Δαν. 5,17 τότε ἀπεκρίθη Δανιήλ καὶ εἶπεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· τὰ δόματά σου σοὶ ἔστω, καὶ τὴν δωρεὰν τῆς οἰκίας σου ἐτέρω δός, ἐγὼ δὲ τὴν γραφὴν ἀναγνώσομαι τῷ βασιλεῖ καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι.

- Δαν. 5,17 Ο Δανιήλ απήντησε τότε και είπε προς τον βασιλέα· “τα δώρα σου ας μείνουν εις σε τα αγαθά του οίκου σου δώσε τα εις άλλον. Εγώ όμως θα αναγνώσω την γραφήν αυτήν εις σε τον βασιλέα και θα καταστήσω γνωστήν εις σε το νόημα της
- Δαν. 5,18 Βασιλεῦ, ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος τὴν βασιλείαν καὶ τὴν μεγαλωσύνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν ἔδωκε Ναβουχοδονόσορ τῷ πατρὶ σου,
- Δαν. 5,18 Βασιλεῦ, ὁ Ὑψιστος Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὸν πατέρα σου, τὸν Ναβουχοδονόσορα μεγαλεῖον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν.
- Δαν. 5,19 καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης, ἧς ἔδωκεν αὐτῷ, πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· οὐς ἠβούλετο αὐτὸς ἀνῆρκει, καὶ οὐς ἠβούλετο αὐτὸς ἔτυπτε, καὶ οὐς ἠβούλετο αὐτὸς ὕψου, καὶ οὐς ἠβούλετο αὐτὸς ἐταπείνου.
- Δαν. 5,19 Εξ αιτίας του μεγαλείου αυτού, που του ἔδωσεν ὁ Θεός, ὅλοι οἱ λαοί, αἱ φυλαί καὶ αἱ γλώσσαι τῆς γῆς τὸν ἔτρεμαν καὶ τὸν εφοβούντο. Αὐτὸς, ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἠθέλεν, ἐφόνευε καὶ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἠθέλεν, ἐκτυπούσε. Αὐτὸς ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἠθέλε, ὕψωνε καὶ ἐδόξαζεν, ἐκείνους δὲ τοὺς ὁποίους ἠθέλεν ἐταπείνωνε.
- Δαν. 5,20 καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερηφανεύσασθαι, κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἡ τιμὴ ἀφηρέθη ἀπ’ αὐτοῦ,
- Δαν. 5,20 Όταν όμως ἡ καρδιά του ἐκυριεύθη ἀπὸ ὑψηλοφροσύνης καὶ ἀλαζονείας καὶ τὸ πνεῦμα του ἐξ αιτίας τῆς ὑπερηφανείας του ἐσκληρύνθη, ἐκρημνίθη ἀπὸ τὸν θρόνον τὸν βασιλικόν καὶ ἀφηρέθη ἀπὸ αὐτόν ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα.
- Δαν. 5,21 καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδιά αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη, καὶ μετὰ τῶν ὀνάνγων ἡ κατοικία αὐτοῦ, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ

ἐβάφη, ἕως οὗ ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ Θεὸς ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξη, δώσει αὐτήν.

Δαν. 5,21

Ἐξεδιώχθη ἀπὸ την κοινωνίαν των ἀνθρώπων, κατὰ δε την καρδίαν μετεβλήθη καὶ ἔμεινεν ὁμοιος με τα ἀγρία θηρία. Ἐζούσε με τους ἀγρίους ὄνους, ἐτρώγεν ἀντὶ ἄρτου χορτὰρι ὡσάν τα βόϊδια καὶ το σῶμα του ἐμούσκευεν καὶ ἥλλαξε χρώμα ἀπὸ την δρόσον του οὐρανοῦ. Εἰς την κατάστασιν αὐτήν της φρενοβλαβείας ἔμεινε, μέχρις ὅτου ἀνεγνώρισεν ὅτι ὁ Ὑψιστος Θεὸς εἶναι κύριος της βασιλείας των ἀνθρώπων καὶ δίδει αὐτήν εἰς ἐκείνον, τον ὁποῖον αὐτὸς πρστιμὰ καὶ θέλει.

Δαν. 5,22

καὶ σὺ οὖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐταπείνωσας τὴν καρδίαν σου κατενώπιον τοῦ Θεοῦ· οὐ πάντα ταῦτα ἔγνως;

Δαν. 5,22

Καὶ συ, λοιπόν, Βαλτάσαρ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, δὲν ἐταπείνωσες τὴν ψυχὴν σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Δὲν τα εἶχες πληροφορηθῇ ὅλα αὐτά;

Δαν. 5,23

καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθης, καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἤνεγκαν ἐνώπιόν σου, καὶ σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνές σου καὶ αἱ παλλακαὶ σου καὶ αἱ παράκοιτοί σου οἶνον ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς, καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς καὶ χαλκοῦς καὶ σιδηροῦς καὶ ξυλίνους καὶ λιθίνους, οἳ οὐ βλέπουσι καὶ οἳ οὐκ ἀκούουσι καὶ οὐ γινώσκουσιν, ἤνεσας καὶ τὸν Θεόν, οὗ ἡ πνοὴ σου ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου, αὐτὸν οὐκ ἐδόξασας.

Δαν. 5,23

Καὶ ὁμως ἐπέδειξες ἀλαζονείαν καὶ ὑψηλοφροσύνην ἐναντίον τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἀπόδειξίς, ὅτι ἔφεραν ἐνώπιόν σου τα σκεύη του ναοῦ του· καὶ συ καὶ οἱ μεγιστάνες σου καὶ αἱ παλλακαὶ σου καὶ αἱ γυναῖκες σου ἐπίνατε οἶνον με αὐτά. Κατὰ δε το διάστημα της εὐωχίας σας ὑμνολογήσατε τους θεοὺς τους ἰδικούς σας, τους

χρυσούς και αργυρούς, και χαλκίνους και σιδηρένιους και ξυλίνους και λιθίνους, οι οποίοι ούτε βλέπουν, ούτε ακούουν, ούτε γνωρίζουν τίποτε. Αυτούς, λοιπόν, συ εδοξολόγησες, τον δε Θεόν, εις τα χέρια του οποίου ευρίσκεται η αναπνοή σου και όλαι αι πορείαι της ζωής σου, αυτόν δεν τον εδόξασες.

Δαν. 5,24 διὰ τοῦτο ἐκ προσώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀστράγαλος χειρὸς καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέταξε.

Δαν. 5,24 Δια τοῦτο εκ μέρους αὐτοῦ, ἀπεστάλη ο καρπὸς τῆς χειρὸς καὶ ἔγραψε τὴν γραφὴν αὐτὴν ἐπάνω στον τοίχον.

Δαν. 5,25 καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἐντεταγμένη· μανή, θεκέλ, φάρες.

Δαν. 5,25 Καὶ αὕτη ἡ αποτυπωμένη ἐπάνω στον τοίχον γραφὴ λέγει· “μανή, θεκέλ, φάρες”.

Δαν. 5,26 τοῦτο τὸ σύγκριμα τοῦ ῥήματος· μανή, ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν·

Δαν. 5,26 Ἀκουσε, λοιπόν, καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῆς γραφῆς αὐτῆς· μανή, σημαίνει· Ὁ Θεὸς ἐμέτρησε τὴν βασιλείαν σου καὶ τὴν συνεπλήρωσε.

Δαν. 5,27 θεκέλ, ἐστάθη ἐν ζυγῷ καὶ εὐρέθη ὑστεροῦσα·

Δαν. 5,27 Θεκέλ σημαίνει· Ἐτέθη ἐπάνω στον ζυγόν, ἐζυγίσθη καὶ εὐρέθη λιποβαρής.

Δαν. 5,28 φάρες, διήρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις. -

Δαν. 5,28 Φάρες σημαίνει· Ἐχει διαιρεθῇ πλέον ἡ βασιλεία σου καὶ ἐδόθη στους Μηδούς καὶ στους Πέρσας.

Δαν. 5,29 Καὶ εἶπε Βαλτάσαρ καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιήλ πορφύραν καὶ τὸν μανιάκην τὸν χρυσοῦν περιέθηκαν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξε περὶ αὐτοῦ εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ.

Δαν. 5,29 Ἀμέσως ὁ Βαλτάσαρ διέταξε καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιήλ τὴν βασιλικὴν πορφύραν, ἔθεσαν περὶ τὸν τράχηλόν του τὸ χρυσὸν περιδέριον καὶ διὰ κήρυκος ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ

- Δανιήλ είναι ο τρίτος αρχών στο βασίλειόν του.
- Δαν. 5,30 ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνηρέθη Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαίων.
- Δαν. 5,30 Κατὰ την ιδίαν ὁμῶς ἐκείνην νύκτα εφονεύθη ὁ Βαλτάσαρ, ὁ βασιλεὺς τῶν Χαλδαίων.
- Δαν. 5,31 καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν, ὧν ἐτῶν ἐξήκοντα δύο.
- Δαν. 5,31 Τὴν δε βασιλείαν τοῦ παρέλαβε Δαρεῖος ὁ Μῆδος, ὅταν ἦτο ἡλικίας ἐξήκοντα δύο ἐτῶν.

ΔΑΝΙΗΛ 6

- Δαν. 6,1 Καὶ ἤρρεσεν ἐνώπιον Δαρείου καὶ κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
- Δαν. 6,1 Εφάνη ἀρεστὸν στον Δαρεῖον νὰ ἐγκαταστήσῃ, ὅπως καὶ ἐγκατέστησε, στο βασίλειόν τοῦ ἑκατὸν εἴκοσι σατράπας, δια νὰ εἶναι αὐτοὶ ἄρχοντες εἰς ὅλην τὴν αυτοκρατορίαν τοῦ.
- Δαν. 6,2 καὶ ἐπάνω αὐτῶν τακτικούς τρεῖς, ὧν ἦν Δανιήλ εἷς ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τοὺς σατράπας λόγον, ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλῇται.
- Δαν. 6,2 Επάνω δε ἀπὸ αὐτοὺς ἐτοποθέτησε τρεῖς ἀνωτάτους διοικητάς. Ἐνας αὐτῶν αὐτοὺς ἦτο ὁ Δανιήλ. Οἱ ἑκατὸν εἴκοσι σατράπαι ἦσαν υποχρεωμένοι νὰ λογοδοτοῦν στοὺς τρεῖς αὐτοὺς, δια νὰ μὴ ἐνοχλήται ὁ βασιλεὺς.
- Δαν. 6,3 καὶ ἦν Δανιήλ ὑπὲρ αὐτοὺς, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ. καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
- Δαν. 6,3 Ὁ Δανιήλ ὑπερεῖχεν ἀπὸ ὅλους, διότι εἶχε πλούσιον πνεῦμα Θεοῦ. Ὁ δε βασιλεὺς διώρισεν αὐτὸν γενικὸν ἀρχηγὸν ὅλου

του βασιλείου του.

Δαν. 6,4

καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι, ἐζήτουν πρόφασιν εὐρεῖν κατὰ Δανιήλ· καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ παράπτωμα καὶ ἀμπλάκημα οὐχ εὔρον κατ' αὐτοῦ, ὅτι πιστὸς ἦν.

Δαν. 6,4

Οἱ δύο ανώτατοι διοικηταὶ καὶ οἱ εκατὸν εἴκοσι σατράπαι ἐζητούσαν, δια λόγους φθόνου, νὰ εὐρουν κάποιον κατηγορίαν ἐναντίον τοῦ Δανιήλ. Δὲν ἤμπορούσαν ὁμῶς νὰ εὐρουν καμμίαν αἰτίαν καὶ κανένα παράπτωμα καὶ κανένα σφάλμα εἰς αὐτόν, διότι ἦτο πιστὸς στὸν βασιλέα καὶ εἰς τὰ καθήκοντά του.

Δαν. 6,5

καὶ εἶπον οἱ τακτικοί· οὐχ εὐρήσομεν κατὰ Δανιήλ πρόφασιν, εἰ μὴ ἐν νομίμοις Θεοῦ αὐτοῦ. -

Δαν. 6,5

Εἶπαν, λοιπὸν, τότε οἱ δύο ανώτατοι διοικηταὶ· “δὲν θὰ κατορθώσωμεν νὰ εὐρώμεν ἐναντίον τοῦ Δανιήλ αἰτίαν κατηγορίας, εἰμὴ μόνον κάτι, ποὺ νὰ σχετίζεται με τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ του”.

Δαν. 6,6

Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι παρέστησαν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπαν αὐτῷ· Δαρεῖε βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι·

Δαν. 6,6

Τότε οἱ δύο ανώτατοι διοικηταὶ καὶ οἱ σατράπαι παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ εἶπαν· “Δαρεῖε βασιλεῦ, νὰ ζήσης στοὺς αἰῶνας.

Δαν. 6,7

συνεβουλεύσαντο πάντες οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας σου στρατηγοὶ καὶ σατράπαι, ὑπατοὶ καὶ τοπάρχαι, τοῦ στήσαι στάσει βασιλικῇ καὶ ἐνισχύσαι ὀρισμὸν, ὅπως ὅς ἂν αἰτήσῃ αἴτημα παρὰ παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρώπου ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ, βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

Δαν. 6,7

Συνεφώνησαν ὅλοι οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ σατράπαι καὶ οἱ ὑπατοὶ καὶ οἱ τοπάρχαι τῆς βασιλείας σου, νὰ ἐκδοθῇ καὶ νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ βασιλικὴ διαταγὴ, σύμφωνα με τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος, ποὺ θὰ ζητήσῃ κάτι ἀπὸ οἰονδήποτε ἄλλον, ἀπὸ

- Θεοῦ μέχρις ἀνθρώπων, ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας, ἔκτος ἀπὸ
σένα, βασιλεῦ, νὰ ρίπτεται στὸν λάκκον τῶν λεόντων.
- Δαν. 6,8 νῦν οὖν, βασιλεῦ, στήσον τὸν ὀρισμὸν καὶ ἔκθες
γραφὴν, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα Περσῶν καὶ
Μήδων.
- Δαν. 6,8 Τώρα, λοιπόν, βασιλεῦ, ὑπόγραψε αὐτὴν τὴν διαταγὴν,
δώσε τὴν νὰ κοινοποιηθῇ, ὥστε νὰ μὴ ἔχη κανεὶς τὸ
δικαίωμα νὰ τροποποιήσῃ, πολὺ δε περισσότερο νὰ
ακυρώσῃ τὴν βασιλικὴν ἀπόφασιν τοῦ βασιλέως Μηδῶν καὶ
Περσῶν”.
- Δαν. 6,9 τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα. -
- Δαν. 6,9 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος, καλὴ τὴ πίστει, διέταξε νὰ
δημοσιευθῇ τὸ βασιλικὸν αὐτὸ διάταγμα.
- Δαν. 6,10 Καὶ Δανιήλ, ἡνίκα ἔγνω ὅτι ἐνετάγη τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ αἱ θυρίδες ἀνεωγμέναι αὐτῷ ἐν
τοῖς ὑπερώοις αὐτοῦ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ, καὶ
καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ γόνατα
αὐτοῦ καὶ προσευχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος
ἐναντίον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἦν ποιῶν ἔμπροσθεν.
- Δαν. 6,10 Ὁ Δανιήλ, ὅταν ἐπληροφορήθη ὅτι ἐδημοσιεύθη τὸ
βασιλικὸν αὐτὸ διάταγμα, εἰσῆλθεν στὸν οἶκον τοῦ. Τα
παράθυρα τοῦ ὑπερώου τοῦ ἦσαν ἀνοικτὰ ἀπέναντι ἀπὸ
τὴν Ἱερουσαλὴμ. Τρεῖς δε φορές τὴν ἡμέραν ἔκαμπε τα
γόνατα, προσηύχετο καὶ ἐδοξολογούσε τὸν Θεόν, ὅπως
ἔκαμνε καὶ κατὰ τὸν προηγούμενον χρόνον.
- Δαν. 6,11 τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι παρετήρησαν καὶ εὔρον τὸν
Δανιήλ ἀξιοῦντα καὶ δεόμενον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
- Δαν. 6,11 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι παρηκολούθησαν τὸν Δανιήλ καὶ τὸν
εὐρήκαν νὰ προσεύχεται καὶ νὰ, παρακαλῇ τὸν Θεόν
- Δαν. 6,12 καὶ προσελθόντες λέγουσι τῷ βασιλεῖ· βασιλεῦ, οὐχ
ὀρισμὸν ἔταξας, ὅπως πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν αἰτήσῃ
παρὰ παντὸς Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου αἴτημα ἕως ἡμερῶν

τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ, βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα Μήδων καὶ Περσῶν οὐ παρελεύσεται.

Δαν. 6,12

Παρουσιάσθησαν στον βασιλέα κα εἶπαν πρὸς αὐτόν· “βασιλεῦ, συ δεν υπέγραψες και εδημοσίευσες διαταγὴν να ρίπτεται στον λάκκον των λεόντων κάθε ἄνθρωπος, ο οποίος θα ἐζητοῦσε κάτι ἀπὸ οἰονδήποτε ἄλλον, ἀπὸ Θεοῦ μέχρις ἀνθρώπου, ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας, εἰμὴ μόνον ἀπὸ σέ, βασιλεῦ;” Ο βασιλεὺς ἀπήντησεν· “ὀρθὸς εἶναι ὁ λόγος αὐτὸς και ἡ διαταγὴ του βασιλέως των Μηδῶν και των Περσῶν, καθ' ὃ ἀλάθητος, δεν πρόκειται να ἀκυρωθῇ.

Δαν. 6,13

τότε ἀπεκρίθησαν καὶ λέγουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· Δανιήλ ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας οὐχ ὑπετάγη τῷ δόγματί σου, καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας αἰτεῖ παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ τὰ αἰτήματα αὐτοῦ.

Δαν. 6,13

Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν και εἶπαν ἐνώπιον του βασιλέως· “ὁ Δανιήλ, ἓνας ἀπὸ τους αἰχμαλώτους Ἰουδαίους, δεν υπετάχθη εἰς την διαταγὴν σου και τρεῖς φορές ἐκάστην ἡμέραν προσεύχεται πρὸς τον Θεόν και υποβάλλει εἰς αὐτόν τα αἰτήματά του”.

Δαν. 6,14

τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ ῥῆμα ἤκουσε, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ καὶ περὶ τοῦ Δανιήλ ἠγωνίσαστο τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτόν καὶ ἕως ἐσπέρας ἦν ἀγωνιζόμενος τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτόν.

Δαν. 6,14

Τότε ὁ βασιλεὺς, ὅταν ἤκουσεν αὐτόν τον λόγον, ἐλυπήθη παρὰ πολὺ δια τοῦτο και κατέβαλεν ἀγῶνας, δια να σώσῃ τον Δανιήλ ἀπὸ την καταδίκην. Μέχρι δε της ἐσπέρας ἠγωνίζετο να τον γλυτώσῃ.

Δαν. 6,15

τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι λέγουσι τῷ βασιλεῖ· γινῶθι, βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα Μηδοῖς καὶ Πέρσαις τοῦ πᾶν ὀρισμὸν καὶ στάσιν, ἣν ἂν ὁ βασιλεὺς στήσῃ, οὐ δεῖ

παραλλάξαι. -

- Δαν. 6,15 Τότε οι άνδρες εκείνοι είπαν στον βασιλέα· “ἔχε υπ' ὄψιν σου, βασιλεῦ, ὅτι σύμφωνα με τον νόμον των Μηδων και των Περσών, κανένα διάταγμα, καμμία απαγόρευσις εκδιδομένη υπό του βασιλέως δεν τροποποιείται και πολύ περισσότερο δεν ακυρώνεται”.
- Δαν. 6,16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε καὶ ἤγαγον τὸν Δανιήλ καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ· ὁ Θεός σου, ὃ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, αὐτὸς ἐξελεῖταί σε.
- Δαν. 6,16 Τότε ο βασιλεὺς διέταξε και ἔφεραν τον Δανιήλ και τον ἔρριψαν στον λάκκον των λεόντων. Εἶπε δε ο βασιλεὺς στον Δανιήλ· “ο Θεός σου, τον οποίον συ λατρεύεις πάντοτε, αὐτός θα σε γλυτώσῃ ἀπὸ τον κίνδυνον”.
- Δαν. 6,17 καὶ ἤνεγκαν λίθον καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ λάκκου, καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ πρᾶγμα ἐν τῷ Δανιήλ.
- Δαν. 6,17 Εφεραν ἓνα λίθον και τον ἔθεσαν στο ἀνοιγμα του λάκκου, ο δε βασιλεὺς ἐσφράγισεν αὐτὸν με το δακτυλίδι του και με τα δακτυλίδια των μεγιστάνων του, ὥστε να μη γίνῃ καμμία τροποποιήσις ευνοοῦσα τον Δανιήλ.
- Δαν. 6,18 καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἄδειπνος, καὶ ἐδέσματα οὐκ εἰσήνεγκαν αὐτῷ καὶ ὁ ὕπνος ἀπέστη ἀπ’ αὐτοῦ. καὶ ἔκλεισεν ὁ Θεός τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δανιήλ.
- Δαν. 6,18 Ο βασιλεὺς καταλυπημένος ἐπανήλθεν στο ἀνάκτορόν του και ἔπεσε πρὸς ὕπνον χωρὶς βραδυνόν φαγητόν. Εδωσεν ἐντολήν να μη του φέρουν καθόλου φαγητά. Ο ὕπνος του ὁμως ἐφυγεν ἀπὸ τα βλέφαρά του. Ο Θεός ὁμως ἐκλείσε τα στόματα των λεόντων και δεν παρηνόχλησαν καθόλου τον

Δανιήλ.

- Δαν. 6,19 τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη τὸ πρωῒ ἐν τῷ φωτὶ καὶ ἐν σπουδῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον τῶν λεόντων·
- Δαν. 6,19 Οταν ἦλθεν ἡ πρωῒα καὶ τὸ φῶς ἠπλώθη, ἠγέρθη ὁ βασιλεὺς καὶ βιαστικός ἐτρεξεν στὸν λάκκον τῶν λεόντων.
- Δαν. 6,20 καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν τῷ λάκκῳ ἐβόησε φωνῇ ἰσχυρᾷ· Δανιήλ, ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ Θεὸς σου, ὃς σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, εἰ ἡδυνήθη ἐξελεῖσθαι σε ἐκ τοῦ στόματος τῶν λεόντων;
- Δαν. 6,20 Καθὼς δὲ ἐπλησίαζεν στὸν λάκκον ἐφώνησε με φωνὴν ἰσχυράν· “Δανιήλ, δούλε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ Θεὸς τὸν ὁποῖον σὺ πάντοτε λατρεύεις ἠμπόρεσε νὰ σε σώσῃ ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν λεόντων;”
- Δαν. 6,21 καὶ εἶπε Δανιήλ τῷ βασιλεῖ· βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῇθι.
- Δαν. 6,21 Ὁ Δανιήλ ἀπήντησεν στὸν βασιλέα· “βασιλεῦ, στοὺς αἰῶνας νὰ ζήσης.
- Δαν. 6,22 ὁ Θεός μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐνέφραξε τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ οὐκ ἐλυμήναντό με, ὅτι κατέναντι αὐτοῦ εὐθύτης εὐρέθη ἐμοί· καὶ ἐνώπιον δέ σου, βασιλεῦ, παράπτωμα οὐκ ἐποίησα.
- Δαν. 6,22 Ὁ Θεός μου ἐστειλε τὸν ἄγγελόν του καὶ ἐκλείσῃ τα στόματα τῶν λεόντων. Καὶ ἐτσι κανεῖς ἀπὸ αὐτοὺς δὲν με ἐβλάψε, διότι ἐγὼ τὸ ὀρθὸν καὶ εὐθὲς ἐπραξα ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ μου. Ἀλλὰ καὶ ἀπέναντί σου, βασιλεῦ, δὲν διέπραξα κανένα σφάλμα”.
- Δαν. 6,23 τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ ἡγαθύνθη ἐπ’ αὐτῷ, καὶ τὸν Δανιήλ εἶπεν ἀνενέγκαι ἐκ τοῦ λάκκου. καὶ ἀνηνέχθη Δανιήλ ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ πᾶσα διαφθορὰ οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐπίστευσεν ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
- Δαν. 6,23 Ὁ βασιλεὺς ἐδοκίμασε μεγάλῃν χαρὰν καὶ διέταξε νὰ βγάλουν ἀμέσως τὸν Δανιήλ ἀπὸ τὸν λάκκον. Πράγματι τὸν

ανέσυραν από τον λάκκον και τον ευρήκαν ακέραιον και αβλαβή, διότι είχε μεγάλην πίστιν προς τον Θεόν.

Δαν. 6,24

καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἡγάγosan τοὺς ἄνδρας τοὺς διαβαλόντας τὸν Δανιήλ, καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐνεβλήθησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ οὐκ ἔφθασαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ λάκκου, ἕως οὔ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ λέοντες καὶ πάντα τὰ ὅστ᾽ αὐτῶν ἐλέπτυναν. -

Δαν. 6,24

Ο βασιλεὺς διέταξε τότε και ἔφεραν τους ἄνδρας, οι οποίοι εἶχαν συκοφαντήσει τον Δανιήλ, και τους ἔρριψαν στον λάκκον των λεόντων, αυτούς και τα παιδιά των και τας γυναῖκας των. Πριν δε καλά καλά φθάσουν αυτοὶ στον πυθμένα του λάκκου, οι λέοντες τους ἤρπασαν και συνέτριψαν ὅλα τα κόκκαλα των.

Δαν. 6,25

Τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη·

Δαν. 6,25

Τότε ο Δαρεῖος ο βασιλεὺς ἐκοινοποίησεν ἐγγραφον ἐγκύκλιον προς ὅλους τους ανθρώπους των λαῶν, φυλῶν και γλωσσῶν, οι οποίοι κατοικοῦσαν καθ' ὅλην την ἐκτασιν της αυτοκρατορίας του και εἶπεν· “εὐχομαι να ἔχετε πάντοτε πλουσίαν και αδιατάρακτον την εἰρήνην.

Δαν. 6,26

ἐκ προσώπου μου ἐτέθη δόγμα τοῦτο ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς βασιλείας μου εἶναι τρέμοντας καὶ φοβουμένους ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Δανιήλ, ὅτι αὐτός ἐστι Θεὸς ζῶν καὶ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ κυριεία αὐτοῦ ἕως τέλους·

Δαν. 6,26

Εβγήκεν εκ μέρους μου τούτο το διάταγμα προς ὅλας τας αρχάς και εξουσίας του βασιλείου μου· Οι υπήκοοί μου να τρέμουν και να φοβούνται τον Θεόν του Δανιήλ, διότι αὐτός εἶναι ο ζων Θεός, ο αἰώνιος, ο μένων στους αἰῶνας. Η βασιλεία αὐτοῦ ουδέποτε θα καταστραφῇ και η κυριαρχία

του θα είναι χωρίς τέρμα.

Δαν. 6,27 ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται καὶ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ἐξείλατο τὸν Δανιήλ ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων.

Δαν. 6,27 Αναλαμβάνει ὑπὸ την προστασίαν του κάθε πιστὸν και τον σώζει ἀπὸ οἰονδήποτε κίνδυνον, κάμνει σημεῖα και τέρατα στον ουρανὸν και εις την γην. Εἶναι αὐτός, ο οποίος ἐσωσε τον Δανιήλ ἀπὸ το στόμα των λεόντων”.

Δαν. 6,28 καὶ Δανιήλ κατηύθυνεν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Πέρσου.

Δαν. 6,28 Ο δε Δανιήλ ευδοκίμοῦσε και προήγετο εις την βασιλείαν του Δαρείου και εις την βασιλείαν του Κυρου, βασιλέως των Περσῶν.

ΔΑΝΙΗΛ 7

Δαν. 7,1 Ἐν ἔτει πρώτῳ Βαλτάσαρ βασιλέως Χαλδαίων Δανιήλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἔγραψεν·

Δαν. 7,1 Κατὰ το πρῶτον ἔτος της βασιλείας του Βαλτάσαρ, βασιλέως των Χολδαίων, ο Δανιήλ εἶδεν ἐνύπνιον, θεία ὁράματα εις την διάνοιάν του, καθὼς ἐκοιμάτο ἐπάνω εις την κλίνην του. Αὐτὸ δε το ἐνύπνιον του το ἔγραψεν·

Δαν. 7,2 ἐγὼ Δανιήλ ἐθεώρουν ἐν ὁράματί μου τῆς νυκτὸς καὶ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ προσέβαλον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην.

Δαν. 7,2 “Εγὼ, ο Δανιήλ, εἶδον κατὰ την νύκτα ἓνα ὄραμα· και ιδού τέσσαρες ἄνεμοι ἀπὸ τον ουρανὸν προσέβαλαν και ανετάραξαν την θάλασσαν την μεγάλην, την Μεσόγειον.

Δαν. 7,3 καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης διαφέροντα ἀλλήλων.

- Δαν. 7,3 Τέσσαρα δε μεγάλα θηρία, διαφορετικά το ένα από το άλλο, εξήρχοντο από την θάλασσαν.
- Δαν. 7,4 τὸ πρῶτον ὥσει λέαινα, καὶ πτερὰ αὐτῇ ὥσει ἀετοῦ· ἐθεώρουν ἕως οὗ ἐξετίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς, καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἐστάθη, καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῇ.
- Δαν. 7,4 Το πρῶτον ωμοίαζε με λέαιναν, είχε δε πτερὰ ὅμοια προς τα πτερὰ του αετού. Παρατηρούσα με προσοχήν, ἕως ὅτου εμαδήθησαν τα πτερὰ της λεαίνης. Αυτὴ εσηκώθη ορθία εἰς τὴν γην καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοὺς πόδας της ὡς ἄνθρωπος. Εδόθη δε εἰς αὐτὴν καρδία ἀνθρώπου.
- Δαν. 7,5 καὶ ἰδοὺ θηρίον δεύτερον ὅμοιον ἄρκῳ, καὶ εἰς μέρος ἓν ἐστάθη, καὶ τρεῖς πλευραὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς ἀναμέσον τῶν ὀδόντων αὐτῆς, καὶ οὕτως ἔλεγον αὐτῇ· ἀνάστηθι, φάγε σάρκας πολλὰς.
- Δαν. 7,5 Καὶ ἰδοὺ, ἐνεφανίσθη κατόπιν δεύτερον θηρίον, το ὁποῖον ὡμοίαζε με ἄρκτον. Εστάθη προς το ἓν μέρος, στο στόμα της, ἀνάμεσα ἀπὸ τα δόντια της ὑπάρχον τρεῖς πλευραὶ με κρέας. Ἠκούσθη δε μία φωνή, ἡ ὁποία ἔλεγε προς αὐτὴν· Σηκῶ καὶ φάγε πολλὰς σάρκας.
- Δαν. 7,6 ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν καὶ ἰδοὺ θηρίον ἕτερον ὥσει πάρδαλις, καὶ αὐτῇ πτερὰ τέσσαρα πετεινοῦ ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ, καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ.
- Δαν. 7,6 Ἀμέσως πίσω ἀπὸ αὐτὸ ἐβλεπα, ὅτι ἤρχετο ἄλλο θηρίον, το ὁποῖον ὡμοίαζε με πάρδαλιν. Εἰς αὐτὸ καὶ στο ἐπάνω μέρος τοῦ σώματός του ὑπάρχον τέσσαρες πτέρυγες πτηνοῦ. Εἰς το θηρίον αὐτὸ ἐπίσης ὑπάρχον τέσσαρες κεφαλαὶ. Μεγάλῃ δε ἐξουσία του ἐδόθη.
- Δαν. 7,7 ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον φοβερὸν καὶ ἔκθαμβον καὶ ἰσχυρὸν περισσῶς, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ μεγάλοι, ἐσθίον καὶ λεπτῦνον

καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει, καὶ αὐτὸ διάφορον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ κέρατα δέκα αὐτῷ.

Δαν. 7,7

Πισω ἀπὸ το θηρίον αὐτὸ εἶδα νὰ ἔρχεται ἀμέσως ἓνα ἄλλο τέταρτον φοβερόν θηρίον ἐμπνέον κατάπληξιν καὶ τρόμον, πάρα πολὺ δε ἰσχυρόν. Τα δόντια του ἦσαν μεγάλα καὶ σιδερένια. Συνέτριβε καὶ κατέτρωγε κατὰ τὴν ὀρεξιν αὐτοῦ, τα δε υπόλοιπα καταπατούσε με τα πόδια του. Το θηρίον αὐτὸ ἦτο κατὰ πολὺ διαφορετικὸν ἀπὸ τα ἄλλα θηρία, που εἶχαν προηγηθῇ. Ἐφερε δε δέκα κέρατα.

Δαν. 7,8

προσενόουν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον μικρόν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τρία κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξερρίζωθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ ὡσεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέρατι τούτῳ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα.

Δαν. 7,8

Παρατήρησα με προσοχὴν τα κέρατά του καὶ εἶδα καὶ ἰδοὺ, ἓνα μικρόν κέρατον ἐφύτρωσεν ἀνάμεσα ἀπὸ τα ἄλλα. Τρία δε ἀπὸ τα δέκα προηγούμενα κέρατα ἐξερρίζωθησαν, ἀμέσως μόλις ἐνεφανίσθη το μικρόν κέρας. Εἰς το μικρόν αὐτὸ κέρας υπήρχον ὀφθαλμοὶ ὅμοιοι με ἀνθρωπίνους ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα, το ὁποῖον ἐμεγαλαυχόυσε καὶ ἀλαζονεύετο.

Δαν. 7,9

ἐθεώρουν ἕως ὅτου οἱ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιῶν, καὶ ἡ θρίξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον καθαρὸν, ὁ θρόνος αὐτοῦ φλόξ πυρός, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον·

Δαν. 7,9

Παρατήρουν με προσοχὴν καὶ ἐβλεπα, μέχρις ὅτου ἐτέθησαν θρόνοι καὶ ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, ὁ προαιώνιος Θεὸς καὶ πατήρ, ἐκάθισεν στὸν θρόνον. Το ἔνδυμά του ἦτο λευκὸν ὡσάν το χιόνι καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του λευκαὶ ὡσάν το καθαρὸν ολόλευκον ἔριον. Ὁ θρόνος αὐτοῦ ἦτο

φλόγα πυρός και οι τροχοί του θρόνου του ήσαν πυρ, που εξέπεμπε φλόγας.

Δαν. 7,10 ποταμός πυρός εΐλκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· χίλια χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ, καὶ μύρια μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ· κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεώχθησαν.

Δαν. 7,10 Πυρινος ποταμός ἐτρεχεν ἔμπροσθέν του. Χίλια χιλιάδες ἀγγέλων τον υπηρετούσαν και μύρια μυριάδες ἀγγέλων ἴσταντο πλησίον του. Κριτήριον ἐστήθη και τα βιβλία ηνοιχθησαν.

Δαν. 7,11 ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως οὔ ἀνηρέθη τὸ θηρίον καὶ ἀπώλετο, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός.

Δαν. 7,11 Εστράφην τότε ἐκεῖ, ὅπου ηκούετο μία φωνή των μεγάλων λόγων, του οποίους ἐξεστόμιζε το μικρόν ἐκεῖνο κέρατον, μέχρις ὅτου εφονεύθη το θηρίον και ἐξηφανίσθη και το σώμα του παρέδόθη να καή στο πυρ.

Δαν. 7,12 καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων μετεστάθη ἡ ἀρχή, καὶ μακρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως καιροῦ καὶ καιροῦ.

Δαν. 7,12 Και ἀπὸ το ἀλλὰ θηρία ἀφηρέθη ἡ ἐξουσία, ἀλλὰ ἐδόθη εἰς αὐτὰ παράτασις ζωῆς μέχρις ὀρισμένου καιροῦ.

Δαν. 7,13 ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἦν καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ προσηνέχθη.

Δαν. 7,13 Εβλεπα μετὰ προσοχῆς στο ὄραμα της νυκτός και ιδού κάποιος, ως υἱὸς ἀνθρώπου, ἤρχετο ἐπ' των νεφελῶν του ουρανοῦ, ἐφθασε ἐμπρός στον παλαιόν των ημερῶν και ὠδηγήθη προς αὐτόν ὑπὸ των ἀγγέλων ἐν δόξῃ.

Δαν. 7,14 καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχή καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύσουσιν· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, ἥτις οὐ παρελεύσεται,

καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται.-

Δαν. 7,14

Εἰς αὐτὸν ἐδόθη ἡ ἐξουσία, ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι λαοί, φυλαὶ καὶ γλώσσαι θὰ υπηρετήσουν αὐτόν. Ἡ ἐξουσία του θὰ εἶναι ἐξουσία αἰωνία καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ποτὲ δὲν θὰ φθαρή καὶ δὲν θὰ σβῆσῃ.

Δαν. 7,15

Ἐφριξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἔξει μου, ἐγὼ Δανιήλ, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάρασσόν με.

Δαν. 7,15

Εφριξεν ἐντὸς μου τὸ πνεῦμα μου, ἐγὼ ὁ Δανιήλ τὸ βεβαιῶνω τούτο, καὶ τὰ ὁράματα αὐτὰ τῆς κεφαλῆς μου με συνετάραξαν.

Δαν. 7,16

καὶ προσῆλθον ἐνὶ τῶν ἐστηκότων καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ πάντων τούτων, καὶ εἶπέ μοι τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων ἐγνώρισέ μοι·

Δαν. 7,16

Επλησίασα τότε ἓνα ἀπὸ τὰ παρευρισκόμενα οὐράνια πνεύματα καὶ ἐζητοῦσα νὰ μάθω τὴν ἀκριβὴ σημασίαν ὅλων αὐτῶν που εἶδα. Εκείνο δέ μου ἀπήντησε καὶ μου κατέστησε γνωστὴν τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῶν πραγμάτων αὐτῶν.

Δαν. 7,17

ταῦτα τὰ θηρία τὰ μεγάλα τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς,

Δαν. 7,17

Αὐτὰ τὰ τέσσαρα μεγάλα θηρία, μου εἶπε, εἶναι αἱ τέσσαρες βασιλεῖαι, αἱ ὁποῖαι ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην θὰ ἐμφανισθοῦν ἐπὶ τῆς γῆς.

Δαν. 7,18

αἱ ἀρθήσονται· καὶ παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι Ὑψίστου καὶ καθέξουσιν αὐτὴν ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων.

Δαν. 7,18

Αὐταὶ ὁμως θὰ εξαφανισθοῦν καὶ θὰ λάβουν τὴν βασιλείαν κατόπιν οἱ ἅγιοι τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ καὶ θὰ κρατήσουν αὐτὴν αἰωνίαν καὶ ἀναφαίρετον.

Δαν. 7,19

καὶ ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου, ὅτι ἦν διαφέρον παρὰ πᾶν θηρίον, φοβερὸν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ καὶ ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοῖ. ἐσθίον

καὶ λεπτῦνον καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ
συνεπάτει·

Δαν. 7,19 Ἰδιαιτέρως τότε ἐζήτησα ἀκριβεστέρας πληροφορίας περὶ
του τετάρτου θηρίου, διότι αὐτὸ ἦτο πολὺ διαφορετικὸν ἀπὸ
τὰ ἄλλα τρία· πάρα πολὺ φοβερὸν τα δόντια του σιδερένια,
τὰ νύχια του χάλκινα. Κατέτρωγε καὶ συνέτριβε ὅσα ἠθέλε,
τὰ δε υπόλοιπα τα καταπατούσε με τα πόδια του.

Δαν. 7,20 καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ
κεφαλῇ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀναβάντος καὶ
ἐκτινάξαντος τῶν προτέρων τρία, κέρας ἐκεῖνο, ᾧ οἱ
ὀφθαλμοὶ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ
μείζων τῶν λοιπῶν.

Δαν. 7,20 Εζητούσα πληροφορίας δια τα δέκα κέρατα, που υπήρχον
εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ δια τὸ ἄλλο κέρας, που ἐφύτρωσε
καὶ τὸ ὁποῖον ἐξερρίζωσε καὶ ἐπέταξεν στὸ ἐδαφος τα
προηγούμενα τρία· δια τὸ κέρατον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶχεν
ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα που μεγαλαυχούσε καὶ ἀλαζονεύετο ἡ
δε ἐμφάνισίς του ἦτο μεγαλύτερα καὶ περισσότερον
ἐντυπωσιακὴ ἀπὸ τὴν τῶν ἄλλων κεράτων.

Δαν. 7,21 ἐθεώρουν καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν
ἀγίων καὶ ἴσχυσε πρὸς αὐτοὺς,

Δαν. 7,21 Εβλεπα μετὰ προσοχῆς καὶ εἶδον, ὅτι τὸ κέρατον ἐκεῖνο
ἐκάμε πόλεμον ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς
ἐνίκησε.

Δαν. 7,22 ἕως οὗ ἦλθεν ὁ παλαιὸς ἡμερῶν καὶ τὸ κρίμα ἔδωκεν
ἀγίοις Ὑψίστου, καὶ ὁ καιρὸς ἔφθασε καὶ τὴν βασιλείαν
κατέσχον οἱ ἅγιοι.

Δαν. 7,22 Μέχρις οὗ ἦλθεν ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, ὁ προαιώνιος
Θεός, ὁ ὁποῖος ἔδωσε τὴν νίκην τοῖς ἀγίοις ἀνθρώποις
τοῦ Ὑψίστου. Καὶ ἔτσι ἔφθασεν ὁ καιρὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ
ἅγιοι κατέλαβον τὴν βασιλείαν.

Δαν. 7,23 καὶ εἶπε· τὸ θηρίον τὸ τέταρτον, βασιλεία τετάρτη ἔσται

έν τῇ γῇ, ἥτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν καὶ συμπατήσῃ αὐτὴν καὶ κατακόψει.

Δαν. 7,23 Μου εἶπε λοιπόν· Το τέταρτον θηρίον εἶναι ἡ τετάρτη βασιλεία ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἡ ὁποία ἀπὸ ἀπόψεως δυνάμεως καὶ ἀγριότητος θα ὑπερέχῃ ἀπὸ τὰς ἄλλας βασιλείας. Θα καταφάγῃ ὅλην τὴν οἰκουμένην, θα ποδοπατήσῃ καὶ θα κατακόψῃ αὐτήν.

Δαν. 7,24 καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει·

Δαν. 7,24 Τα δέκα κέρατα τοῦ θηρίου αὐτοῦ συμβολίζουν τοὺς δέκα βασιλεῖς, ποὺ θα ἐμφανισθοῦν. Κατόπιν ἀπὸ αὐτοῦ θα ἐμφανισθῇ ἓνας ἄλλος, ὁ ὁποῖος θα ξεπεράσῃ ὅλους τοὺς προηγηθέντας εἰς ἔργα κακά καὶ ὀλέθρια, τοὺς δὲ τρεῖς βασιλεῖς θα κτυπήσῃ καὶ θα ἐξευτελίσῃ.

Δαν. 7,25 καὶ λόγους πρὸς τὸν Ὑψίστον λαλήσει καὶ τοὺς ἁγίους Ὑψίστου παλαιώσει καὶ ὑπονοήσῃ τοῦ ἀλλοιῶσαι καιροὺς καὶ νόμον. καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἥμισυ καιροῦ.

Δαν. 7,25 Αὐτός θα ἐκσφενδονίσῃ λόγους ἀλαζονικοῦς καὶ ὑβριστικοῦς ἐναντίον τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ. Θα καταδιώξῃ καὶ θα ἀχρηστεύσῃ τοὺς ἁγίους τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ. Θα σχεδιάσῃ νὰ ἀλλάξῃ τοὺς καιροὺς καὶ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, νὰ δημιουργήσῃ νέαν τάξιν πραγμάτων. Μέχρις ὀρισμένου καιροῦ θα παραχωρηθῇ εἰς αὐτὸν μία τέτοια ἐξουσία.

Δαν. 7,26 καὶ τὸ κριτήριον καθίσει καὶ τὴν ἀρχὴν μεταστήσουσι τοῦ ἀφανίσαι καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους.

Δαν. 7,26 Κατόπιν ὁμως τὸ κριτήριον τοῦ Θεοῦ θα καθίσῃ καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ θα ἀφαιρέσουν τὴν ἐξουσίαν τοῦ, θα τὸν ἐξαφανίσουν καὶ θα τὸν ἐξολοθρεύσουν ἐξ ὁλοκλήρου.

Δαν. 7,27 καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλowsύνη τῶν βασιλέων τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη ἀγίοις Ὑψίστου, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύουσιν καὶ ὑπακούονται.

Δαν. 7,27 Ἐπειτα ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ τὸ μεγαλεῖον τῶν βασιλέων, ὅλων ὅσοι εὐρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν, θα δοθῇ στοὺς ἀγίους τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ. Ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἶναι βασιλεία αἰωνία. Οἱ αἱ ἀρχαὶ θα τὸν υπηρετοῦν καὶ θα υπακούουν εἰς αὐτόν.

Δαν. 7,28 ἕως ὧδε τὸ πέρασ τοῦ λόγου. ἐγὼ Δανιήλ, οἱ διαλογισμοὶ μου ἐπὶ πολὺ συνετάρασσόν με, καὶ ἡ μορφή μου ἡλλοιώθη ἐπ' ἐμοί, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου διετήρησα.

Δαν. 7,28 Ἐδὼ παίρνει πέρασ ὁ λόγος. Εἰγώ, ὁ Δανιήλ, ἐπιβεβαιώνω καὶ υπογράφω αὐτά. Οἱ διαλογισμοὶ μου ἐπὶ πολὺ διάστημα χρόνου με συνετάρασσαν καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου μου ἡλλαξεν ἐπάνω μου. Ἀλλὰ τὰ ἀποκαλυπτικά αὐτά ὁράματα καὶ λόγια τὰ διετήρησα πιστῶς μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου”.

ΔΑΝΙΗΛ 8

Δαν. 8,1 Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως ὄρασις ὤφθη πρὸς με, ἐγὼ Δανιήλ, μετὰ τὴν ὀφθειῖσάν μοι τὴν ἀρχήν.

Δαν. 8,1 Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως Βαλτάσαρ, παρουσιάσθη εἰς ἐμέ τὸν Δανιήλ ἓνα ὄραμα, ἔπειτα ἀπὸ τοῦ ὄραμα, τὸ ὁποῖον εἶχα ἰδεῖ προηγουμένως.

Δαν. 8,2 καὶ ἦμην ἐν Σούσοις τῇ βάρει, ἣ ἐστὶν ἐν χώρᾳ Αἰλὰμ καὶ εἶδον ἐν ὁράματι καὶ ἦμην ἐπὶ τοῦ Οὐβάλ

- Δαν. 8,2 Ευρισκόμενῃ εἰς τὰ Σούσα εἰς ἓνα οχυρόν πύργον, που εὐρίσκετο εἰς τὴν χώραν Αἰλάμ. Εκκεῖ εἶδον ἓνα ὄραμα. Εἶδα δηλαδὴ, ὅτι ευρισκόμενῃ πλησίον τοῦ ποταμοῦ Οὐβάλ.
- Δαν. 8,3 καὶ ἤρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς ἐστηκὼς πρὸ τοῦ Οὐβάλ. καὶ αὐτῷ κέρατα ὑψηλά, καὶ τὸ ἓν ὑψηλότερον τοῦ ἑτέρου, καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ' ἐσχάτων.
- Δαν. 8,3 Εσθήκωσα τὰ μάτια μου· καὶ εἶδα· καὶ ἰδοὺ, ἓνας κριος ἐστέκετο πλησίον τοῦ ποταμοῦ Οὐβάλ. Εἶχε δύο κέρατα ὑψηλά, τὸ ἓν ὑψηλότερον ἀπὸ τοῦ ἄλλου, αὐτὸ δὲ καὶ ολοένα ἐμεγάλωνεν ἀνερχόμενον.
- Δαν. 8,4 καὶ εἶδον τὸν κριὸν κερατίζοντα κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ νότον, καὶ πάντα τὰ θηρία οὐ στήσεται ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐμεγαλύνθη.
- Δαν. 8,4 Εἶδα, ὅτι κριος αὐτὸς ἐκτυποῦσε με τὰ κέρατά του πρὸς δυσμὰς, πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον. Κανένα ἀπὸ τὰ θηρία δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀντισταθῇ ἐνώπιόν του, κανεὶς δὲν ἠμποροῦσε νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν δύναμίν του. Ἐκάνε ο,τι ἤθελε καὶ ἐτοίαν ἀνεδείχθη ἐνδοξος καὶ μέγας.
- Δαν. 8,5 καὶ ἐγὼ ἤμην συνίων καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς καὶ οὐκ ἦν ἀπτόμενος τῆς γῆς, καὶ τῷ τράγῳ κέρας θεωρητὸν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
- Δαν. 8,5 Εγὼ παρατηροῦσα με πολλὴν προσοχήν, καὶ ἰδοὺ, παρουσιάσθη ἓνας τράγος αἰγῶν, ὁ οὗτος ἤρχετο ἀπὸ τὰ νοτιοδυτικὰ καὶ προχωροῦσε ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν γῆν. Καθὼς δὲ με μεγάλῃ ταχύτητι ἐτρέχεν, ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἤγγιζε τὴν γῆν. Εἶχε δὲ ἀνάμεσα στοὺς ὀφθαλμοὺς του ἓνα μεγαλοπρεπὲς ξιοπαρατήρητον κέρατον.
- Δαν. 8,6 καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα ἔχοντος, οὗ

εἶδον, ἐστῶτος ἐνώπιον τοῦ Οὐβάλ καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Δαν. 8,6

Αὐτὸς ἦλθε μέχρι τοῦ κριου, που εἶχε τα δέκα κέρατα καὶ τον ὁποῖον κριον εἶχα ἴδει προηγουμένως νὰ ἰσταται πλησίον τοῦ ποταμοῦ Ουβάλ. Ετρεξεν ἐναντίον αὐτοῦ με ὅλην τὴν ὁρμὴν τῆς δυνάμεώς του.

Δαν. 8,7

καὶ εἶδον αὐτὸν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, καὶ ἐξηγριάνθη πρὸς αὐτὸν καὶ ἔπαισε τὸν κριὸν καὶ συνέτριψεν ἀμφοτέρω τὰ κέρατα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἰσχύς τῷ κριῷ τοῦ στήναι ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ συνεπάτησεν αὐτόν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος τὸν κριὸν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

Δαν. 8,7

Τον εἶδα νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ κριου. Εξηγριώθη μόλις τον ἀντίκρυσεν, ἐκτύπησεν τον κριόν, συνέτριψε καὶ τὰ δύο αὐτοῦ κέρατα καὶ δὲν υπήρχε πλέον δύναμις στον κριόν, νὰ ἀντισταθῇ ἐναντίον αὐτοῦ. Ὁ τράγος τον ἔρριψε κατὰ γῆς καὶ τον κατεπάτησεν καὶ δὲν υπήρχε κανεὶς, που νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν, νὰ τον γλυτώσῃ ἀπὸ αὐτόν.

Δαν. 8,8

καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα, καὶ ἐν τῷ ἰσχυῦσαι αὐτόν συνετρίβη τὸ κέρας αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ ἀνέβη ἕτερα κέρατα τέσσαρα ὑποκάτω αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ.

Δαν. 8,8

Ὁ τράγος αὐτὸς τῶν αἰγῶν ἐγένετο μέγας καὶ ἐνδοξος πολὺ. Ἀλλὰ καθὼς ἐφθασεν εἰς τὴν μεγάλην υτὴν δύναμι καὶ δόξαν, συνετρίβη τὸ ἓνα τὸ μεγάλο κέρατον αὐτοῦ. Τότε ἐφύτρωσαν τέσσαρα ἀλλὰ κέρατα ἀντὶ τοῦ ενός, που εἶχε συντριβῇ, καὶ εἶχαν κατεύθυνσιν πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος.

Δαν. 8,9

καὶ ἐκ τοῦ ἑνὸς αὐτῶν ἐξῆλθε κέρας ἓν ἰσχυρόν καὶ ἐμεγαλύνθη περισσῶς πρὸς τὸν νότον καὶ πρὸς τὴν ἀνατολήν καὶ πρὸς τὴν δύναμιν·

Δαν. 8,9

Ἐκ ἑνὸς δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν κεράτων ἐβγήκε ἄλλο πολὺ

ισχυρόν κέρας, το οποίον εμεγάλωσε υπερβολικά με κατεύθυνσιν προς νότον και προς ανατολάς και προς την δύναμιν την μεγάλην.

Δαν. 8,10 καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἄστρον, καὶ συνεπάτησαν αὐτά,

Δαν. 8,10 Ὑψωθῆ ἕως εἰς τας δυνάμστου ουρανοῦ. Ἐνα μέρος των δυνάμεων του ουρανοῦ και ἕνα μέρος των ἄστρον ἔπεσαν κάτω και κατεπατήθησαν ἀπὸ τους ανθρώπους του.

Δαν. 8,11 καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ δι' αὐτὸν θυσία ἐταράχθη, καὶ ἐγενήθη καὶ κατευοδώθη αὐτῷ, καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται·

Δαν. 8,11 Ἡ καταπάτησις αὐτὴ θα συνεχισθῇ, μεχρις οὔτου ὁ ἀρχιστράτηγος του Θεοῦ γλυτώσῃ τους ανθρώπους του Θεοῦ ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν. Ἐξ αἰτίας του ἀνθρώπου αὐτοῦ, που εἰκονίζεται με το μεγάλο κέρατο, διεταράχθησαν αἱ προσφοραὶ τῶν θυσιῶν στο θυσιαστήριον της Ἱερουσαλὴμ, υπεδουλώθη αὐτὴ εἰς ἐκεῖνον και ὅλα τα κατακτητικὰ ἔργα ἐκεῖνου κατευοδόθησαν, ὁ δε ναὸς του Θεοῦ ἡρημώθη.

Δαν. 8,12 καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν θυσίαν ἁμαρτία, καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἐποίησε καὶ εὐοδώθη.

Δαν. 8,12 Ὁ κακὸς αὐτὸς ἀρχων ἐπραξε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον και ἐπέτυχεν εἰ τας ἐνεργείας του, διότι οἱ προσφέροντες κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην θυσίαν πρὸς τὸ Θεὸν ἡμάρταναν και ἐποδοπατεῖτο ἐκ μέρους αὐτῶν των ἰδίων κάθε δίκαιον Θεοῦ

Δαν. 8,13 καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἁγίου λαλοῦντος, καὶ εἶπεν εἷς ἅγιος τῷ φελμουνὶ τῷ λαλοῦντι· ἕως πότε ἡ ὄρασις στήσεται, ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα, καὶ τὸ ἅγιον καὶ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται;

Δαν. 8,13 Ἡκουσα τότε ἕνα ἅγιον να ομιλή. Ἐνας δε ἅγιος εἶπεν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ὠμιλοῦσε· “μέχρι πότε θα σταματήσου τα

συμβολιζόμενα δια της οράσεως αυτής; Εως πότε θα εκταθή η κατάπαυσις της θυσίας και η εξ αιτίας της τιμωρίας ερήμωσις της περιοχής; Εως πότε ο άγιος ναός και το θυσιαστήριόν του, όπως επίσης και η δύναμις του ισραηλιτικού λαού, θα καταπατώνται όλα από τους εχθρούς;”

Δαν. 8,14 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἕως ἑσπέρας καὶ πρωῒ ἡμέραι δισχίλιαι καὶ τριακόσαι, καὶ καθαρισθήσεται τὸ ἅγιον. -

Δαν. 8,14 Και εκείνος απήντησε· “έως ότου περάσουν διαδοχικώς δύο χιλιάδες τριακόσια ημερονύκτια. Τότε θα καθαρισθή ο ναός του Θεού από την βεβήλωσιν”.

Δαν. 8,15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιήλ, τὴν ὄρασιν καὶ ἐζήτηουν σύνεσιν, καὶ ἰδοὺ ἔστη ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς ὄρασις ἀνδρός.

Δαν. 8,15 Εγώ, ο Δανιήλ, όταν είδα το όραμα, εσκεπτόμην και προσπαθούσα να κατανοήσω την σημασίαν αυτού και ιδού, εστάθη πλησίον μου κάποιος, ο οποίος είχε την εμφάνισιν ανδρός.

Δαν. 8,16 καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρός ἀναμέσον τοῦ Οὐβάλ, καὶ ἐκάλεσε καὶ εἶπε· Γαβριήλ, συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὄρασιν.

Δαν. 8,16 Και ήκουσα την φωνήν ενός ανδρός, ο οποίος εστέκετο εν μέσω του ποταμού Ουβάλ, η οποία φωνή εφώναξε και είπε· “Γαβριήλ, εξηγησε εις αυτόν το όραμα εκείνο”.

Δαν. 8,17 καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐχόμενος τῆς στάσεώς μου, καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐθαμβήθην, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ εἶπε πρὸς με· σύνες, υἱὲ ἀνθρώπου· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὄρασις.

Δαν. 8,17 Αυτός ήλθε και εστάθη πολύ κοντά μου. Όταν δέ με επλησίασεν, εγώ κατελήφθην από δέος και θαυμασμόν και έπεσα αμέσως πρηνής με το πρόσωπόν μου κάτω εις την γην. Εκείνος δέ μου ειπέ· “Υιέ ανθρώπου, κατανόησε τούτο·

- ὅτι ἡ ὄρασις ἀποκαλύπτει τὸ τέλος τοῦ καιροῦ, τοῦ καιροῦ
τῆς βασιλείας τῶν θηρίων”,
- Δαν. 8,18 καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ’ ἐμοῦ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν
μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἤψατό μου καὶ ἔστησέ με ἐπὶ
πόδας
- Δαν. 8,18 Οταν ἐκεῖνος μου ὠμιλοῦσε, ἐγὼ εἶχα πέσει πρηνῆς με το
πρόσωπον στο ἔδαφος, με ἤγγισε, με ἐσήκωσε εἰς τα ποδια
μου
- Δαν. 8,19 καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσόμενα ἐπ’
ἐσχάτων τῆς ὀργῆς· ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὄρασις.
- Δαν. 8,19 καὶ μου εἶπε· “ἰδοὺ, ἐγὼ θα καταστήσω εἰς σε γνωστὰ αὐτά,
τα ὁποῖα θα συμβοῦν, ὅταν θα λάβῃ τέλος ἡ τιμωρὸς θεία
οργή. Τα σημαινόμενα δια τοῦ οράματος συμβολίζουν το
πέρας τῆς κυριαρχίας τῶν θηρίων.
- Δαν. 8,20 ὁ κριὸς, ὃν εἶδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα βασιλεὺς Μήδων
καὶ Περσῶν.
- Δαν. 8,20 Ο κριὸς, τὸν ὁποῖον εἶδες εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Μηδων καὶ
τῶν Περσῶν.
- Δαν. 8,21 ὁ τράγος τῶν αἰγῶν βασιλεὺς Ἑλλήνων· καὶ τὸ κέρας τὸ
μέγα, ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτὸς
ἐστὶν ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος.
- Δαν. 8,21 Ο τράγος τῶν αἰγῶν εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Το
μεγάλον κέρας, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀνάμεσα στοὺς ὀφθαλμοὺς
τοῦ, αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος καὶ μέγας βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.
- Δαν. 8,22 καὶ τοῦ συντριβέντος, οὗ ἔστησαν τέσσαρα κέρατα
ὑποκάτω, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ
ἀναστήσονται καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.
- Δαν. 8,22 Ἡ συντριβὴ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κέρατος καὶ τα τέσσαρα
ἀλλὰ, τα ὁποῖα ἀντ’ αὐτοῦ ἐφύτρωσαν, υποδηλώνουν
τέσσαρες βασιλεῖς ἀπὸ το ἔθνος αὐτό, οἱ ὁποῖοι θα
ἐγερθοῦν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχουν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ
πρώτου.

- Δαν. 8,23 καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῆς βασιλείας αὐτῶν, πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδὴς προσώπῳ καὶ συνίων προβλήματα.
- Δαν. 8,23 Κατὰ το τέλος της βασιλείας αὐτῶν, ὅταν πλέον θα ἔχουν φθάσει εἰς την πληρότητα των αἱ ἁμαρτίαι των ἀποστατῶν Ἰουδαίων, θα ἐμφανισθῇ ἓνας ἀδιάντροπος βασιλεὺς, πανούργος καὶ πολυμήχανος.
- Δαν. 8,24 καὶ κραταιὰ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ θαυμαστὰ διαφθερεῖ καὶ κατευθυνεῖ καὶ ποιήσῃ καὶ διαφθερεῖ ἰσχυροὺς καὶ λαὸν ἅγιον.
- Δαν. 8,24 Θα ἔχῃ μεγάλην δύναμιν, θα ἐπιφέρῃ ἀδιηγῆτου καταστροφάς. Θα φέρῃ εἰς πέρας τὰς ἐνεργείας του. Θα πράττῃ ὅ,τι θέλει καὶ θα καταστρέψῃ ἰσχυροὺς λαοὺς καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἅγιον λαὸν τοῦ Θεοῦ.
- Δαν. 8,25 καὶ ὁ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ κατευθυνεῖ· δόλος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ μεγαλυνθήσεται καὶ δόλῳ διαφθερεῖ πολλοὺς καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν στήσεται καὶ ὥς ὡὰ χειρὶ συντρίψει.
- Δαν. 8,25 Ὁ ζυγὸς της τυρανικῆς υποταγῆς θα, ἐπεκταθὴ ἐπιτυχῶς εἰς λαοὺς. Θα ἐνεργῇ μετὰ δολιότητος, θα ἀλαζονευθῇ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ διὰ της πανουργίας καὶ των μηχανορραφιών του θα καταστρέψῃ πολλοὺς. Ἐπάνω δε εἰς τὰ ερείπια πολλῶν θα σταθῇ αὐτὸς υπερήφανος. Θα συντρίβῃ τοὺς ἄλλους, με ὅσῃν ευκολίαν σπάζει κανεῖς ἓνα αὐγόν.
- Δαν. 8,26 καὶ ἡ ὄρασις τῆς ἐσπέρας καὶ τῆς πρωΐας τῆς ῥηθείσης ἀληθῆς ἐστι· καὶ σὺ σφράγισον τὴν ὄρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλάς.
- Δαν. 8,26 Τὸ ὄραμα των δυο χιλιάδων τριακοσίων ἡμερονυκτίων ἔχει καὶ αὐτὸ τὸ νόημά του, εἶναι ἀληθές. Σὺ ὅμως τήρησε σιγὴν, κράτησε ἀνερμήνευτον τὴν ὄρασιν αὐτήν, διότι ἀναφέρεται εἰς ἓνα ἀπτομακρυσμένον χρονικὸν διάστημα”.

Δαν. 8,27 καὶ ἐγὼ Δανιήλ ἐκοιμήθην καὶ ἐμαλακίσθην ἡμέρας καὶ ἀνέστην καὶ ἐποίουν τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως· καὶ ἐθαύμαζον τὴν ὄρασιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ συνίων.

Δαν. 8,27 Ἐπειτα ἀπὸ τας ὁράσεις αὐτάς ἐγώ, ὁ Δανιήλ, ἔπεσα εἰς τεταραγμένον ὕπνον, ἠσθένησα ἐπὶ μερικὰς ἡμέρας ἔπειτα ἀπὸ τας ὁποίας ἐσηκώθην καὶ ἐξετέλουν, ὅπως συνήθως, τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως. Ἀνελογιζόμενην ὁμως με θαυμασμόν αὐτά, τὰ ὁποῖα εἶδα καὶ ἤκουσα, χωρὶς καὶ νὰ ἡμπορῶ νὰ εἰσχωρήσω στο πλήρες νόημά των.

ΔΑΝΙΗΛ 9

Δαν. 9,1 Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείου τοῦ υἱοῦ Ἀσουήρου ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν Μήδων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων,

Δαν. 9,1 Κατὰ το πρῶτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Δαρείου, Βασιλέως τῶν Χαλδαίων, ὁ ὁποῖος ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀσουήρου, ἀπὸ το γένος τῶν Μηδων,

Δαν. 9,2 ἐν ἔτει ἐνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐγὼ Δανιήλ συνῆκα ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, ὃς ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν τὸν προφήτην εἰς συμπλήρωσιν ἐρημώσεως Ἱερουσαλήμ, ἑβδομήκοντα ἔτη.

Δαν. 9,2 κατὰ το πρῶτον, λοιπόν, ἔτος τῆς βασιλείας του, ἐγώ, ὁ Δανιήλ ἐμελέτησα με πολλὴν προσοχὴν τὰ ιερὰ βιβλία καὶ ἐιδικώτερα το σημεῖον ἐκεῖνο, το ὁποῖον ἀνεφέρετο στον ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, που εἶχεν ἀποκαλυφθῇ εἰς τὴν προφήτην Ἰερεμίαν δια λόγου Θεοῦ, καὶ σύμφωνα πρὸς τὸν ὁποῖον προφητικὸν λόγον, θὰ διαρκούσε ἡ ἐρήμωσις τῆς Ἱερουσαλήμ ἐπὶ ἑβδομήκοντα ἔτη.

Δαν. 9,3 καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ ἐκζητῆσαι προσευχὴν καὶ δεήσεις ἐν νηστείαις καὶ

σάκκῳ καὶ σποδῶ·

Δαν. 9,3 Εστρεψα τότε ἐγὼ τὸ πρόσωπόν μου καὶ τὴν καρδίαν μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν, δια να τοῦ υποβάλω θερμὴν προσευχήν καὶ ἱκεσίας, με νηστείας, φορῶν σάκκον καὶ καθήμενος ἐπάνω εἰς στάκτην.

Δαν. 9,4 καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ ἔξωμολογησάμην καὶ εἶπα· Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολάς σου,

Δαν. 9,4 Προσηυχήθην πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, ἀφήκα να ἐκχυθῇ τὸ περιεχόμενον τῆς καρδίας μου καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· “Κυριε, συ που εἶσαι ὁ μέγας καὶ θαυμαστός Θεός, ὁ οὗτος τηρεῖς τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου εἰς ἐκείνους, που σε ἀγαποῦν καὶ προσπαθοῦν να τηροῦν τὰς ἐντολάς σου, ἀκουσε τὴν ἐξομολόγησίν μου.

Δαν. 9,5 ἡμάρτομεν, ἡδίκησαμεν, ἠνομήσαμεν καὶ ἀπέστημεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου.

Δαν. 9,5 Ἠμαρτήσαμεν πράγματι, διεπράξαμεν ἀδικίας, παρέβημεν τὸν Νόμον σου, ἀπεμακρύνθημεν ἀπὸ σέ, ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τὰς ἐντολάς σου καὶ ἀπὸ τὰ προστάγματά σου.

Δαν. 9,6 καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, οἳ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ ἄρχοντας ἡμῶν καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς.

Δαν. 9,6 Δεν υπηκούσαμεν στοὺς δούλους σου τοὺς προφῆτας, οἱ οἵτιοι ἐξ ὀνόματός σου ὠμιλοῦσαν πρὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν καὶ πρὸς ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν τῆς χώρας.

Δαν. 9,7 σοὶ Κύριε ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνδρὶ Ἰούδα καὶ τοῖς

ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς ἐγγύς
καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, οὗ διέσπειρας αὐτοὺς
ἐκεῖ, ἐν ἀθροίσῳ αὐτῶν, ἧ ἠθέτησαν.

Δαν. 9,7 Εἰς σέ, Κυριε, ὑπάρχει ἡ δικαιοσύνη καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ
καταισχὺνη εἰς τὰ πρόσωπά μας, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ περίοδος
αὐτῆς τῆς δουλείας μας· εἰς κάθε Ἰουδαῖον, εἰς αὐτοὺς που
κατοικοῦν τὴν Ἱερουσαλὴμ, εἰς κάθε Ἰσραηλίτην, εἰς ὅλους
ὅσοι εὐρίσκονται πλησίον ἢ μακρὰν, εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅπου
συ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, τοὺς διεσκόρπισες, ἐξ αἰτίας τῶν
παραβάσεων, τὰς ὁποίας αὐτοὶ διέπραξαν.

Δαν. 9,8 ἐν σοὶ Κύριε ἐστὶν ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡμῖν ἡ
αἰσχὺνη τοῦ προσώπου καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ
τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, οἵτινες
ἡμάρτομέν σοι.

Δαν. 9,8 Εἰς σέ, Κυριε, ὑπάρχει ἡ δικαιοσύνη, τῆς ὁποίας καὶ ἡμεῖς
τιμωρόμενοι λαμβάνομεν πείραν. Εἰς ἡμᾶς δὲ ὑπάρχει ἡ
καταισχὺνη τοῦ προσώπου μας· στους βασιλεῖς μας, στους
ἄρχοντας μας, στους προγόνους μας, εἰς ὅλους μας, οἱ
οποῖοι ἡμαρτήσαμεν ἀπέναντί σου.

Δαν. 9,9 Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ οἱ ἰλασμοί, ὅτι
ἀπέστημεν

Δαν. 9,9 Ἀλλὰ εἰς σε τὸν Κύριον καὶ Θεὸν μας ὑπάρχει ἡ
εὐσπλαγχνία καὶ τὸ ἔλεος δι' ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι
επανεστατήσαμεν ἀπέναντί σου.

Δαν. 9,10 καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ
πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν
προφητῶν.

Δαν. 9,10 Δὲν υπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας,
να πορευθώμεν καὶ να ζήσωμεν σύμφωνα με τοὺς νόμους,
τοὺς ὁποῖους αὐτὸς ἔδωκε διὰ μέσου τῶν δούλων του, τῶν
προφητῶν.

- Δαν. 9,11 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρέβησαν τὸν νόμον σου καὶ ἐξέκλιναν τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐπήλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα καὶ ὁ ὄρκος ὁ γεγραμμένος ἐν νόμῳ Μωυσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.
- Δαν. 9,11 Οἱ οἱ Ἰσραηλῖται παρέβησαν τὸν Νόμον σου, παρεξέκλιναν, ὥστε νὰ μὴν υπακούσουν εἰς τὴν ἰδικὴν σου φωνήν· καὶ ἐτσι ἐπέσεν ἐπάνω μας ἡ κατάρα, ἡ ἐνορκος διακήρυξις σου τοῦ Θεοῦ περὶ τῆς τιμωρίας τῶν αμαρτωλῶν, που εἶναι γραμμένη στὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, διότι ἡμεῖς ἡμαρτήσαμεν ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ.
- Δαν. 9,12 καὶ ἔστησε τοὺς λόγους αὐτοῦ, οὓς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν, οἱ ἔκρινον ἡμᾶς, ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέγονεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἱερουσαλὴμ.
- Δαν. 9,12 Εξεπλήρωσε τοὺς λόγους, τοὺς οὗσις εἶχεν εἰπεῖ ἐναντίον ἡμῶν, ἐναντίον τῶν δικαστῶν, οἱ οἱ οἱ μας ἐδίκαζαν· ὅτι θὰ ἐπιφέρῃ ἐναντίον μας κακὰ μεγάλα, τέτοια τὰ οἷα δὲν εἶχαν γίνεῖ ἄλλοτε κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὡσὰν αὐτὰ τὰ οἷα συνέβησαν εἰς βάρος τῆς Ἱερουσαλὴμ.
- Δαν. 9,13 καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐδεήθημεν τοῦ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν ἡμῶν καὶ τοῦ συνιέναι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σου.
- Δαν. 9,13 Ὡς εἶναι γραμμένον στὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, ὅλα αὐτὰ τὰ κακὰ ἐπέσαν ἐπάνω μας καὶ ἡμεῖς δὲν ἐσυνετίσθημεν, δὲν μετενοήσαμεν, δὲν ἀπεμακρύνθημεν ἀπὸ τὰς ἀδικίας μας, δὲν προσεπαθήσαμεν νὰ κατανοήσωμεν καὶ νὰ ζήσωμεν σύμφωνα με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν ἱκετεύσαμεν με θερμὰς δεήσεις τὸν Κύριον,
- Δαν. 9,14 καὶ ἐγρηγόρησε Κύριος καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ποιήσιν

αὐτοῦ, ἣν ἐποίησε, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

Δαν. 9,14

Και ὁμως ο Κυριος ηγρύπνησε δι' ημάς και επέφερε τας παιδαγωγικάς αυτὰς τιμωρίας εναντίον μας, διότι ο Κυριος ο Θεός μας είναι δίκαιος εις ὅλα τα ἔργα, τα οποία πραγματοποιεῖ. Ἡμεῖς ὁμως και πάλιν δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν του.

Δαν. 9,15

καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαὸν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν.

Δαν. 9,15

Και τώρα, Κυριε ο Θεός μας, συ ο οποίος εβγαλες ελεύθερον τον λαόν σου από την χώραν της Αιγύπτου με ακατανίκητοι δύναμιν και κατέστησες ἐνδοξον και περίφημον το Ονομά σου μέχρι και της σημερινῆς ἡμέρας, ἄκουσε την προσευχήν μας. Ομολογοῦμεν ὅτι ἡμαρτήσαμεν, ὅτι παρέβημεν τον Νομον σου.

Δαν. 9,16

Κύριε, ἐν πάσῃ ἐλεημοσύνῃ σου ἀποστραφήτω δὴ ὁ θυμὸς σου καὶ ἡ ὀργὴ σου ἀπὸ τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλὴμ ὄρους ἁγίου σου, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ λαὸς σου εἰς ὄνειδισμὸν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν.

Δαν. 9,16

Ἀλλά, Κυριε, συ ο οποίος ἔχεις πάσαν ἐλεημοσύνην και ἀπειρον το ἔλεος, ας αποστροφή τώρα ο θυμός και η οργή σου από την πόλιν σου την Ιερουσαλήμ, από το ἅγιόν σου ὄρος, ὅπου ο ναός και το θυσιαστήριον. Διότι ἡμεῖς ἡμαρτήσαμεν και ἐξ αιτίας των ιδικῶν μας αδικιών και των αδικιών, που εἶχαν διαπράξει οι πατέρες μας και ο ισραηλιτικὸς λαός, παρεδόθη η Ιερουσαλήμ εις ονειδισμόν εις ὅλους τους κύκλῳ λαούς.

Δαν. 9,17

καὶ νῦν εἰσάκουσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς προσευχῆς τοῦ δούλου σου καὶ τῶν δεήσεων αὐτοῦ καὶ ἐπίφανον

τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ἁγίασμά σου τὸ ἔρημον ἕνεκέν σου, Κύριε·

Δαν. 9,17

Και τώρα, Κυριε ο Θεός ημών, ἀκουσε την προσευχήν του δούλου σου και τας θερμὰς ἱκεσίας, που σου απευθύνει. Ἀς φανή ευμενὲς το πρόσωπόν σου προς τον ἔρημον ναόν σου, ἕνεκέν σου, Κυριε.

Δαν. 9,18

κλῖνον ὁ Θεός μου τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον· ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδὲ τὸν ἀφανισμόν ἡμῶν καὶ τῆς πόλεώς σου, ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς, ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ῥίπτοῦμεν τὸν οἰκτιρμόν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου τοὺς πολλούς, Κύριε.

Δαν. 9,18

Κλίνε, Κυριε, το αὐτί σου και ἀκουσε την προσευχήν μου. Ἀνοιξε, Κυριε, τους οφθαλμούς σου και ἴδὲ τον εξαφανισμόν και ημῶν και της πόλεώς σου, εἰς την οποίαν πόλιν ηκούετο και εδοξάζετο το Ονομά σου. Δεν προσπίπτομεν ἐνώπιόν σου και δεν σε παρακαλοῦμεν να μας λυπηθῆς χάρις εἰς τας δικαιοσύνας μας, ἀλλὰ χάρις στους πολλούς οἰκτιρμούς σου, Κυριε.

Δαν. 9,19

εἰσάκουσον, Κύριε, ἰλάσθητι Κύριε, πρόσχες Κύριε καὶ ποιήσον· μὴ χρονίσης ἕνεκέν σου, ὁ Θεός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου. -

Δαν. 9,19

Ἀκουσε Κυριε, την προσευχήν μας. Δείξε στοργήν και ἔλεος προς ἡμᾶς. Στρέψε την προσοχήν σου και κάμε ο,τι πρέπει δια την σωτηρίαν μας. Εφ' ὅσον εἶσαι Θεός του ελέους, μη βραδύνῃς, Κυριε, διότι το Ονομά σου ανεφέρετο και εδοξάζετο εἰς την πόλιν σου την Ἱερουσαλήμ, ὅπως και στον λαόν σου”.

Δαν. 9,20

Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος καὶ προσευχομένου καὶ ἐξαγορεύοντος τὰς ἁμαρτίας μου καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ ῥίπτοῦντος τὸν ἔλεόν μου

έναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου

Δαν. 9,20 Ἐνῷ ἐγὼ συνέχιζα ἀκόμη νὰ ομιλῶ πρὸς τὸν Θεόν καὶ προσευχόμεν πρὸς αὐτόν, ἐξαμολογούμενος τὰς ἀμαρτίας μου καὶ τὰς ἀμαρτίας τοῦ ἰσραηλιτικοῦ μου λαοῦ καὶ ἐπιρρίπτων τὸν εαυτόν μου στὸ ἔλεος Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἁγίου τοῦ ὄρους,

Δαν. 9,21 καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος ἐν τῇ προσευχῇ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Γαβριήλ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος καὶ ἥψατό μου ὥσπερ ὥραν θυσίας ἐσπερινῆς.

Δαν. 9,21 ἐνῷ, λοιπόν, ἐγὼ ἀκόμη διὰ τῆς προσευχῆς ὠμιλοῦσα πρὸς τὸν Κύριον, ἰδοὺ, ἓνας ἀνὴρ, ὁ Γαβριήλ, τὸν ὁποῖον εἶχον ἰδεῖ καὶ στὸ προηγούμενον ὄραμα, πετώντας ἦλθε κοντὰ μου κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐσπερινῆς θυσίας,

Δαν. 9,22 καὶ συνέτισέ με καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ καὶ εἶπε· Δανιήλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβάσαι σε σύνεσιν·

Δαν. 9,22 μου ὠμίλησε καὶ μου ἐδῶσε νὰ ἐννοήσω μερικὰ πράγματα, πὺ δὲν τὰ εἶχα κατανοήσει προηγουμένως. “Δανιήλ, μου εἶπε, ἐγὼ ἦλθα νὰ σε κατατοπίσω καὶ νὰ σου δώσω νὰ ἐννοήσης.

Δαν. 9,23 ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου ἐξῆλθε λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι. ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν εἶ σύ· καὶ ἐννοήθητι ἐν τῷ ῥήματι καὶ σύνες ἐν τῇ ὁπτασίᾳ.

Δαν. 9,23 Ὅταν ἤρχισες νὰ προσεύχεσαι, ἐβγήκεν ἀπὸ τὸ στόμα σου παράκλησις. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἦλθα νὰ ἀπαντήσω εἰς αὐτὰ πὺ ἐζητούσες. Διότι συ εἶσαι ἀνὴρ ευγενῶν καὶ ἁγίων ἐπιθυμιῶν. Πρόσεξε, λοιπόν, στοὺς λόγους μου, διὰ νὰ ἐννοήσης με σύνεσιν αὐτὰ, πὺ εἶδες καὶ ἤκουσες στὸ ὄραμα.

Δαν. 9,24 ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν σου τοῦ συντελεσθῆναι ἀμαρτίαν καὶ τοῦ σφραγίσαι ἀμαρτίας καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς

ἀνομίας καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας καὶ τοῦ ἀγαγεῖν
δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ τοῦ σφραγίσει ὄρασιν καὶ
προφήτην καὶ τοῦ χρίσαι ἅγιον ἁγίων.

Δαν. 9,24

Εἰς εβδομήκοντα εβδομάδας ἐτῶν περιωρίσθησαν αἱ
συμφοραὶ καὶ αἱ θλίψεις τοῦ λαοῦ σου καὶ τῆς ἀγίας σου
πόλεως τῆς Ἱερουσαλὴμ, διὰ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὰς ἀμαρτίας
σας, διὰ νὰ τεθῇ σφραγὶς τέρματος εἰς τὴν ἀμαρτίαν, διὰ νὰ
ἐξαλειφθοῦν ὅλαι αἱ παρανομίαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ
ἐξιλεωθοῦν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ αἱ ἀδικίαι καὶ νὰ
ἀποκατασταθῇ αἰωνία δικαιοσύνη, καὶ διὰ νὰ τεθῇ τέρμα
καὶ σφραγὶς πλέον εἰς κάθε χριστολογικὴν προφητείαν, εἰς
κάθε χριστολογικὸν προφήτην, διότι τότε θὰ χρισθῇ
προφήτης ὁ ἀγιώτατος ἀπὸ ὅλους τοὺς προφῆτας.

Δαν. 9,25

καὶ γνώση καὶ συνήσεις· ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ
ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ ἕως
χριστοῦ ἡγουμένου ἐβδομάδες ἑπτὰ καὶ ἐβδομάδες
ἑξηκονταδύο· καὶ ἐπιστρέψει καὶ οἰκοδομηθήσεται
πλατεῖα καὶ τεῖχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί.

Δαν. 9,25

Μαθε καὶ κατανόησε καλὰ, ὅτι ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ποὺ θὰ
ἐκδοθῇ διάταγμα διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Ἱερουσαλὴμ,
μέχρι τῆς ἡμέρας ποὺ θὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἀρχὼν, ὁ ὁποῖος θὰ
ἔχη χρισθῇ ἀπὸ ἐμέ, θὰ περάσουν ἑπτὰ ἐβδομάδες ἐτῶν καὶ
ἄλλαι ἐξήκοντα δύο ἐβδομάδες ἐτῶν. Μετὰ τὰς πρῶτας
ἑπτὰ ἐβδομάδας θὰ ἐπιστρέψουν οἱ Ἰουδαῖοι ἀχμάλωτοι
καὶ θὰ ἀνοικοδομηθῇ ἡ πλατεῖα καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως
καὶ θὰ πραγματοποιηθοῦν ἔτσι οἱ πρῶτοι καιροί.

Δαν. 9,26

καὶ μετὰ τὰς ἐβδομάδας τὰς ἑξηκονταδύο
ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ·
καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ
τῷ ἐρχομένῳ καὶ ἐκκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ἕως
τέλους πολέμου συντετμημένου τάξει ἀφανισμοῖς.

Δαν. 9,26

Μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐξήντα δύο ἐβδομάδων ἐτῶν,

θα θανατωθή ο χριστός. Κυρίου, ο Σωτήρ, χωρίς να υπάρξει καμμία απολύτως αμαρτία και αιτία θανάτου δι' αυτόν. Η πόλις της Ιερουσαλήμ και ο άγιος ναός θα καταστραφούν μαζί με τους ηγουμένους, τους άρχοντας της εποχής εκείνης. Οι κάτοικοι θα κατακλυσθούν από συμφοράς και ένας ξένος λαός θα αναλάβει πάλεμον κατά του Ισραήλ, μέχρι δε τέλους του πολέμου θα επιφέρει φοβεράς καταστροφάς και τρομερούς αφανισμούς.

Δαν. 9,27 καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς, ἑβδομάς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται μου θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

Δαν. 9,27 Κατά μίαν εβδομάδα ετών ο Χριστός θα συνάψη και θα καταστήσει ισχυράν και έγκυρον μίαν νέον διαθήκην. Κατά δε το μέσον της εβδομάδος αυτής, που θα προσφερθή η μεγάλη θυσία του λυτρωτού Χριστού, θα τεθή οριστικόν πλέον τέρμα εις τας παλαιάς θυσίας και σπονδάς. Εις δε τον ναόν μου και τον λαόν του Ισραήλ, θα εισέλθουν βδελυραί δυνάμεις καταστροφής και ερημώσεως. Τέρμα δε εις την καταστροφήν θα τεθή όταν συμπληρωθή ο ωρισμένος χρόνος.

ΔΑΝΙΗΛ 10

Δαν. 10,1 Ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου βασιλέως Περσῶν λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ, καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὄπτασίᾳ.

Δαν. 10,1 Κατά το τρίτον έτος της βασιλείας του Κυρου, βασιλέως των Περσών, απεκαλύφθη στον Δανιήλ, ο οποίος επωνομάζετο

και Βαλτάσαρ, προφητικός λόγος. Αυτός ο προφητικός λόγος ήτο αληθινός, θείος, μεγάλη δε η δύναμεις του. Εις τον Δανιήλ εδόθη σύνεσις, ώστε να κατανόηση το προφητικόν εκείνο όραμα.

Δαν. 10,2 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δανιήλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν·

Δαν. 10,2 Κατὰ τας ἡμέρας ἐκείνας ἐγὼ ὁ Δανιήλ ἐπενθούσα ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους εβδομάδας.

Δαν. 10,3 ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἤλειψάμην ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν.

Δαν. 10,3 Κανένα γευστικόν και ευχάριστον φαγητόν δεν ἔφαγα. Κρέας και οἶνος δεν εἰσῆλθον στο στόμα μου, με μύρα δεν ηλείφθην, μέχρις ὅτου συνεπληρώθησαν αι ἡμέραι των τριῶν εβδομάδων.

Δαν. 10,4 ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, αὐτός ἐστι Τίγρις, Ἐδδεκέλ,

Δαν. 10,4 Κατὰ την εικοστήν τετάρτην του πρώτου μηνός ἐγὼ εὐρισκόμεν πλυσίον του μεγάλου ποταμοῦ, του ὁποίου το ὄνομα εἶναι Τιγρις, εβραϊστί δε Εδδεκέλ.

Δαν. 10,5 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς ἐνδεδυμένος βαδδίν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ Ὠφάζ,

Δαν. 10,5 Εσῆκωσα τα μάτια μου και ἰδοὺ, εἶδον ἓνα ἄνδρα, ὁ ὁποῖος εφορούσε λίνον ἑνδυμα και εἶχε ζωσμένην την μέσην αὐτοῦ με ζώνην κοσμημένην με χρυσίον Ὠφάζ.

Δαν. 10,6 καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου.

- Δαν. 10,6 Το σώμα του εφαινετο ωσάν τον πολύτιμον λίθον θαρσίς, το δε πρόσωπόν του είχε την λάμπιν της αστραπής. Τα μάτια του έλαμπαν ωσάν λαμπάδες πυρός, οι βραχίονες του και τα σκέλη του ωσάν στίλβων χαλκός και ο ήχος των λόγων του ήτο ωσάν τον ήχον πολυαρίθμων ανθρώπων.
- Δαν. 10,7 καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιήλ μόνος τὴν ὄπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον τὴν ὄπτασίαν, ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ.
- Δαν. 10,7 Εγώ μόνος ο Δανιήλ είδα αυτήν την οπτασίαν. Οι άνδρες, που ήσαν μαζί μου, δεν είδαν το όραμα, αλλά κατέλαβεν αυτούς μεγάλο δέος και έφυγαν τρομαγμένοι.
- Δαν. 10,8 καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος.
- Δαν. 10,8 Εγώ απέμεινα μόνος εκεί και είδα την μεγάλην αυτήν οπτασίαν. Εξ αιτίας δε του μεγαλειώδους αυτού οράματος δεν μου έμεινε καμμία δύναμις. ' Ηλλοιώθη και παρεμορφώθη το πρόσωπόν μου. Εχασα την σωματικήν δύναμιν και δεν ηδυνάμην να σταθώ όρθιος.
- Δαν. 10,9 καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με αὐτοῦ ἤμην κατανενυγμένος, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν.
- Δαν. 10,9 Ηκουσα την φωνήν των λόγων του και όταν την ήκουσα, εκυριεύθην από φόβον. Ελεσα κάτω με το πρόσωπον στο έδαφος.
- Δαν. 10,10 καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἀπτομένη μου καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου.
- Δαν. 10,10 Και ιδού, ένα χέρι με ήγγισε και με εσήκωσε εις τα γόνατά μου
- Δαν. 10,11 καὶ εἶπε πρὸς με· Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σε, καὶ στηῆθι ἐπὶ τῇ στάσει

- σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σε. καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν πρὸς με τὸν λόγον τοῦτον ἀνέστην ἔντρομος.
- Δαν. 10,11 καὶ μου εἶπε· “Δανιήλ, ἄνθρωπε ευγενῶν καὶ αγίων επιθυμιῶν, ἄκου με προσοχὴν καὶ προσπάθησε νὰ κατανόησης τὰ λόγια, τὰ ὁποῖα ἐγὼ θὰ σου εἰπῶ. Στάσου ὀρθίος, διότι ἐγὼ ἔχω ἀποσταλὴ πρὸς σε ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ”. Ὅταν μου εἶπεν αὐτὸν τὸν λόγον ἐσηκώθηκα ὀρθίος, ἀλλὰ καὶ κατατρομαγμένος.
- Δαν. 10,12 καὶ εἶπε πρὸς με· μὴ φοβοῦ, Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἥς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου τοῦ συνεῖναι καὶ κακωθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου.
- Δαν. 10,12 Εκείνος δέ μου εἶπε· “μὴ φοβεῖσαι, Δανιήλ, διότι ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποῖαν συ παρέδωκες τὴν καρδίαν σου νὰ μάθης τὴν ἀλήθειαν, νὰ σκληραγωγηθῇς καὶ νὰ ταλαιπωρηθῇς ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ ἐγὼ ἦλθα νὰ δώσω ἀποκρίσιν στοὺς λόγους σου.
- Δαν. 10,13 καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξ ἐναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ Μιχαήλ εἷς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν,
- Δαν. 10,13 Ὁ ἄγγελος, ὁ ἀρχων, κατ’ ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, τοῦ βασιλείου τῶν Περσῶν, εἶχε σταθῇ ἀπέναντί μου καὶ ἐπὶ εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν με ἠμπόδιζε. Καὶ ἰδοὺ, ὁ Μιχαήλ ἓνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ἀρχοντας τοῦ οὐρανοῦ, ἦλθε νὰ με βοηθήσῃ. Ἀφήκα ἐγὼ αὐτὸν ἐκεῖ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἀρχοντα τοῦ βασιλείου τῶν Περσῶν,
- Δαν. 10,14 καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἔτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. -
- Δαν. 10,14 καὶ ἦλθα νὰ σε ἐνημερώσω, διὰ νὰ μάθης τι θὰ συμβοῦν

στον λαόν σου κατά τας τελευταίας ημέρας. Διότι αυτό το όραμα αναφέρεται εις τας ημέρας εκείνας”.

Δαν. 10,15 Καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ’ ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κατενύγην.

Δαν. 10,15 Όταν εκείνος μου εἶπεν αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἐγύρισα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς τὴν γῆν καὶ ἐκυριεύθην ἀπὸ μεγάλην συγκίνησιν.

Δαν. 10,16 καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἤψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὁπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν·

Δαν. 10,16 Καὶ ἰδοὺ, κάποιος, που ομοίαζε με ἄνθρωπον, ἤγγισε τὰ χεῖλη μου, ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὠμίλησα πρὸς αὐτὸν που ἴστατο ἀπέναντί μου καὶ τοῦ εἶπα· “Κυριε, καθὼς σε εἶδα, συνεταράχθη τὸ ἐσωτερικόν μου καὶ δὲν μου ἀπέμεινε πλέον δύναμις.

Δαν. 10,17 καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλήσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ πνεῦμα οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί.

Δαν. 10,17 Καὶ πῶς θα ἠμπορέσω ἐγὼ ὁ δούλος σου, Κυριε, νὰ ομιλήσω με σε τὸν Κύριον μου; Διότι ἀπὸ τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν ἀπέμεινε δύναμις ἐντός μου. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀναπνοή μου ἔχει κοπή”.

Δαν. 10,18 καὶ προσέθετο καὶ ἤψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου καὶ ἐνίσχυσέ με

Δαν. 10,18 Εκείνος που ὠμοίαζε με ἄνθρωπον, με ἤγγισε πάλιν, με ἐνίσχυσε

Δαν. 10,19 καὶ εἶπέ μοι· μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ’ ἐμοῦ ἴσχυσα καὶ εἶπα· λαλεῖτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς

με.

Δαν. 10,19 και μου είπε· “μη φοβείσαι, άνθρωπε των ευγενών και αγίων επιθυμιών. Η ειρήνη ας είναι μαζί σου. Παρε θάρρος και δύναμιν”. Καθώς δε εκείνος ωμίλησεν έτσι προς εμέ, ησθάνθην ότι επήρα δύναμιν και είπα· “ας ομιλήση ο Κυριος μου, διότι συ με ενεδυνάμωσες”.

Δαν. 10,20 καὶ εἶπεν· εἰ οἶδας, ἵνατί ἦλθον πρὸς σε; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμεν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἦρχετο,

Δαν. 10,20 Εκείνος είπε· “γνωρίζεις, τάχα, διατί ήλθα προς σέ; Τωρα εγώ θα επιστρέψω να πολεμήσω με τον άρχοντα άγγελον τον εξουσιάζοντα στους Πέρσας. Όταν εγώ έφευγα, ήρχετο ο άγγελος άρχων των Ελλήνων.

Δαν. 10,21 ἀλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαήλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Δαν. 10,21 Ηλθα λοιπόν να σου αναγγείλω αυτό, που είναι γραμμένον στο βιβλίον της αληθείας. Δεν υπάρχει κανείς άλλος να με βοηθήση εις τας υποθέσεις αυτάς, ειμή μόνον ο άρχων του ιδικού σας έθνους, ο Αρχάγγελος Μιχαήλ.

ΔΑΝΙΗΛ 11

Δαν. 11,1 Καὶ ἐγὼ ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου ἔστην εἰς κράτος καὶ ἰσχύν.

Δαν. 11,1 Κατά το πρώτον έτος της βασιλείας του Βασιλέως Κυρου απέκτησα εγώ ισχύν και δύναμιν.

Δαν. 11,2 καὶ νῦν ἀλήθειαν ἀναγγελῶ σοι· ἰδοὺ ἔτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τῇ Περσίδι, καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσῃ πλοῦτον μέγαν παρὰ πάντας· καὶ μετὰ τὸ κρατῆσαι

αὐτὸν τοῦ πλούτου αὐτοῦ ἐπαναστήσεται πάσαις
βασίλειαις Ἑλλήνων.

Δαν. 11,2

Τώρα θα σου εἶπω την ἀλήθειαν δια τα μελλοντικά
γεγονότα. Ἰδού, τρεῖς ἀκόμη βασιλεῖς θα ἐγερθῶν εἰς την
Περσίαν. Ὁ τέταρτος θα ἀποκτήσῃ μέγαν πλούτον,
περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους. Ὄταν δὲ γίνῃ κύριος
τοῦ ἀπέραντου αὐτοῦ πλούτου, θα στραφῇ καὶ θα
ἐκστρατεύσῃ ἐναντίον ὅλων τῶν ἐλληνικῶν βασιλείων.

Δαν. 11,3

καὶ ἀναστήσεται βασιλεὺς δυνατὸς καὶ κυριεύσει
κυριείας πολλῆς καὶ ποιήσῃ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Δαν. 11,3

Ἐπειτα θα ἐγερθῇ ἄλλος βασιλεὺς ἰσχυρὸς, θα ἐπεκτείνῃ
την κυριαρχίαν του εἰς πολλήν ἑκτασιν καὶ θα κάμνῃ αὐτό,
που θέλει.

Δαν. 11,4

καὶ ὥς ἂν στῇ, ἡ βασιλεία αὐτοῦ συντριβήσεται, καὶ
διαιρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ
καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὴν κυριείαν
αὐτοῦ, ἣν ἐκυρίευσεν· ὅτι ἐκτιλήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ
καὶ ἑτέροις ἐκτὸς τούτων.

Δαν. 11,4

Ὄταν δὲ θα ἐδραιωθῇ πλέον ἡ δύναμις τοῦ βασιλείου του,
θα καταστραφῇ καὶ αὐτός. Θα διαιρεθῇ τὸ βασίλειόν του εἰς
τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ορίζοντος, χωρὶς ὅμως καὶ να
περιέλθῃ στους ἀπογόνους του. Δὲν θα κυβερνηθῶν ὅμως
τὰ τέσσαρα αὐτὰ βασίλεια, ὅπως ἐκεῖνος τα εἶχε
κυβερνήσει. Διότι τὸ βασίλειόν του ἐν τῷ συνόλῳ πλέον θα
ἐκριζωθῇ καὶ θα περιέλθῃ εἰς ἄλλους ἐκτὸς αὐτῶν.

Δαν. 11,5

καὶ ἐνισχύσει ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου· καὶ εἷς τῶν
ἀρχόντων αὐτοῦ ἐνισχύσει ἐπ' αὐτὸν καὶ κυριεύσει
κυριείαν πολλήν ἐπ' ἐξουσίας αὐτοῦ.

Δαν. 11,5

Ὁ βασιλεὺς τῶν νοτίων περιοχῶν θα ἀποκτήσῃ δύναμιν
μεγάλην. Ἐνας ὅμως ἀπὸ τοὺς στρατηγοὺς του θα
ἀναδειχθῇ ἰσχυρότερος ἀπὸ αὐτὸν καὶ θα κυριάρχησῃ με
πολλήν δύναμιν ἐπὶ τοῦ βασιλείου αὐτοῦ.

Δαν. 11,6 καὶ μετὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ συμμειγήσονται, καὶ θυγάτηρ βασιλέως τοῦ νότου εἰσελεύσεται πρὸς βασιλέα τοῦ βορρᾶ τοῦ ποιῆσαι συνθήκας μετ' αὐτοῦ· καὶ οὐ κρατήσῃ ἰσχύος βραχίονος, καὶ οὐ στήσεται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ παραδοθήσεται αὐτὴ καὶ οἱ φέροντες αὐτήν καὶ ἡ νεᾶνις καὶ ὁ κατισχύων αὐτήν ἐν τοῖς καιροῖς.

Δαν. 11,6 Επειτα ἀπὸ ὀλίγα ἔτη θα ἔλθουν εἰς κοινωνίαν γάμου τα δύο αὐτὰ βασίλεια, διότι ἡ θυγάτηρ τοῦ πρὸς νότον βασιλέως θα υπανθρευθῇ τὸν βασιλέα τοῦ βορρά. Ἐτσι δε θα συναφθῇ μεταξύ των δύο βασιλείων συνθήκη. Ἡ θυγάτηρ ὁμως αὐτὴ δεν θα κρατήσῃ τὴν δύναμιν τοῦ βασιλείου καὶ οὔτε οἱ ἀπόγονοι τοῦ βασιλέως θα σταθοῦν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἡ ἰδία αὐτὴ, οἱ ἀκόλουθοί της, ἡ κόρη της καὶ αὐτός, ὁ ὁποῖος θα τὴν υποστηρίξῃ, θα παραδοθῶν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον εἰς καταστροφὴν.

Δαν. 11,7 καὶ στήσεται ἐκ τοῦ ἄνθους τῆς ρίζης αὐτῆς τῆς ἐτοιμασίας αὐτοῦ καὶ ἥξει πρὸς τὴν δύναμιν καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὑποστηρίγματα τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ καὶ ποιήσῃ ἐν αὐτοῖς καὶ κατισχύσει.

Δαν. 11,7 Ἐνας ἀπὸ τοὺς βλαστοὺς τῆς βασιλικῆς ἐκείνης ρίζης θα σταθῇ με μεγάλην προετοιμασίαν καὶ θα ἐπέλθῃ με δύναμιν πολλήν, θα εἰσελθῇ εἰς τὰ φρούρια τοῦ βασιλέως τοῦ βορρά, θα πολεμήσῃ ἐναντίον αὐτοῦ καὶ θα νικήσῃ.

Δαν. 11,8 καὶ γε τοὺς θεοὺς αὐτῶν μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν, πᾶν σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, μετὰ αἰχμαλωσίας οἴσει εἰς Αἴγυπτον· καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασιλέα τοῦ βορρᾶ.

Δαν. 11,8 Θα διαρπάσῃ καὶ θα φέρῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον τοὺς θεοὺς ἐκείνων, τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀγάλματα, κάθε πολύτιμον ἀντικείμενον ἀπὸ ἀργυρον καὶ χρυσόν. Αὐτὸς λοιπὸν θα ὑπερισχύσῃ ἐναντίον τοῦ βασιλέως τοῦ βορρά.

Δαν. 11,9 καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως τοῦ

νότου, καὶ ἀναστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Δαν. 11,9

Επειτα ο βασιλεὺς του βορρά θα ἐπέλθῃ ἐναντίον του νοτίου βασιλείου, ἐναντίον της Αἰγύπτου. Δεν θα ἠμπορέσῃ ὁμως να παραμείνῃ ἐκεῖ και θα ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν χώραν του.

Δαν. 11,10

καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνάξουσιν ὄχλον δυνάμεων πολλῶν, καὶ ἐλεύσεται ἐρχόμενος καὶ κατακλύζων· καὶ παρελεύσεται καὶ καθίεται καὶ συμπροσπλακήσεται ἕως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Δαν. 11,10

Οἱ υἱοὶ ὁμως του βασιλέως του βορρά θα συγκεντρώσουν μεγάλην στρατιωτικὴν δύναμιν, ἡ οποία και θα ἐπέλθῃ ἐναντίον του νοτίου βασιλείου και θα κατακλύσῃ αὐτό. Θα περιέρχεται νικηφόρως τὴν περιοχὴν, θα ἐπέρχεται με ορμὴν και θα κτυπήσῃ ὅλην τὴν δύναμιν ἐκείνου.

Δαν. 11,11

καὶ ἀγριανθήσεται βασιλεὺς τοῦ νότου καὶ ἐξελεύσεται καὶ πολεμήσῃ μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ βορρά· καὶ στήσῃ ὄχλον πολὺν, καὶ παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ·

Δαν. 11,11

Τότε ο βασιλεὺς των νοτίων περιοχῶν, ο βασιλεὺς της Αἰγύπτου, θα εξαγριωθῇ και θα ἐξέλθῃ εἰς πόλεμον και θα πολεμήσῃ ἐναντίον του βασιλέως του βορρά. Θα παρατάξῃ στρατὸν πολὺν και ο πολὺς στρατὸς του βασιλέως του βορρά θα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας του βασιλέως της Αἰγύπτου.

Δαν. 11,12

καὶ λήψεται τὸν ὄχλον, καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ καταβαλεῖ μυριάδας καὶ οὐ κατισχύσει.

Δαν. 11,12

Θα συλλάβῃ αἰχμάλωτον τὸν στρατὸν ἐκείνον· θα υπερηφανευθῇ ἡ καρδιά του, θα συντρίψῃ μυριάδας, ἀλλὰ τελικῶς δεν θα υπερίσχυσῃ.

Δαν. 11,13

καὶ ἐπιστρέψει ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρά καὶ ἄξει ὄχλον πολὺν ὑπὲρ τὸν πρότερον καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐπελεύσεται εἰσόδια ἐν δυνάμει μεγάλη καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ.

- Δαν. 11,13 Ο βασιλεύς των βορείων περιοχών θα επιστρέψη εις την χώραν του, θα συγκεντρώση στρατόν πολύν, πολυαριθμότερον από τον πρώτον, και έπειτα από ωριαμένα έτη θα επέλθη κατά της Αιγύπτου, θα εισελθῃ εις αυτήν με μεγάλην στρατιωτικήν δύναμιν και με πάρα πολλά εφόδια.
- Δαν. 11,14 καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ ἐπαναστήσονται ἐπὶ βασιλέα τοῦ νότου· καὶ οἱ υἱοὶ τῶν λοιμῶν τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσονται τοῦ στήσαι ὄρασιν καὶ ἀσθενήσουσι.
- Δαν. 11,14 Κατὰ τον καιρόν εκείνον και πολλοὶ ἄλλοι θα επαναστατήσουν εναντίον του βασιλέως της Αιγύπτου. Φαῦλοι δε ἄνθρωποι του λαοῦ σου θα αλαζονευθούν και θα επαναστατήσουν και αυτοί, αλλά θα καταστραφούν και έτσι θα εκπληρωθῇ η προφητεία.
- Δαν. 11,15 καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ καὶ ἐκχεεῖ πρόσχωμα καὶ συλλήψεται πόλεις ὀχυράς, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ βασιλέως τοῦ νότου οὐ στήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ἰσχὺς τοῦ στήναι.
- Δαν. 11,15 Ο βασιλεύς του βορρά θα εισέλθῃ, θα υψώσῃ προχώματα και προμαχώνας γύρω από τας πόλεις. Θα καταλάβῃ πόλεις ισχυράς, ενώ αι δυνάμει του βασιλέως του νότου δεν θα ἡμπορέσουν να αντισταθούν. Θα εγείρθούν βέβαια οι εκλεκτοὶ του ἄνδρες κατὰ τον πόλεμον αὐτόν, αλλά και αυτοὶ δεν θα ἔχουν την ἰσχύν της αποτελεσματικῆς αντιστάσεως.
- Δαν. 11,16 καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς αὐτόν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἔσως κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ στήσεται ἐν τῇ γῇ τοῦ Σαβεῖ, καὶ συντελεσθήσεται ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
- Δαν. 11,16 Ο βασιλεύς του βορρά θα εισέλθῃ εις την Αἴγυπτον, θα πράττῃ σύμφωνα με το θέλημά του και δεν θα υπάρχει

άνθρωπος, ο οποίος θα ημπορέση να αντισταθή εναντίον του. Θα σταματήσει εις την περιοχήν Σαβεί και δια της δυνάμεώς του θα καταστρέψη, αυτήν.

Δαν. 11,17 καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰσελθεῖν ἐν ἰσχύϊ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ εὐθεῖα πάντα μετ' αὐτοῦ ποιήσει· καὶ θυγατέρα τῶν γυναικῶν δώσει αὐτῷ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ οὐ μὴ παραμείνη καὶ οὐκ αὐτῷ ἔσται.

Δαν. 11,17 Θα αποφασίση να εισέλθῃ με ὅλην αὐτοῦ την βασιλικὴν δύναμιν στο βασίλειον της Αἰγύπτου, θα συμβιβασθῇ ὁμως και θα κάμῃ εἰρήνην με την Αἴγυπτον. Θα δώσῃ την θυγατέρα του ὡς σύζυγον στον βασιλέα της Αἰγύπτου, ὥστε δια μέσου αὐτῆς να διαβρώσῃ την Αἴγυπτον. Εκείνη ὁμως δεν θα παραμείνη πιστὴ στον πατέρα της και δεν θα ανήκῃ εις αὐτόν και εις τα σχέδιά του.

Δαν. 11,18 καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὰς νήσους καὶ συλλήψεται πολλὰς καὶ καταπαύσει ἄρχοντας ὄνειδισμοῦ αὐτῶν, πλὴν ὄνειδισμὸς αὐτοῦ ἐπιστρέψει αὐτῷ.

Δαν. 11,18 Θα στρέψῃ τότε την προσοχήν και το βλέμμα του εις τας νήσους, θα κυριεύσῃ πολλὰς ἀπὸ αὐτάς, τους ἄρχοντας αὐτῶν ηττημένους και ἐξευτελισμένους, θα καθαιρέσῃ. Ἐν τέλει ὁμως θα ηττηθῇ και αὐτὸς και ὁ ονειδισμὸς, στον ὁποῖον ἔρριψε τους ἄλλους θα πέσῃ ἐπάνω του.

Δαν. 11,19 καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς αὐτοῦ καὶ ἀσθενήσει καὶ πεσεῖται καὶ οὐχ εὐρεθήσεται.

Δαν. 11,19 Ἐπειτα θα στρέψῃ την προσοχήν του εις τας δυνάμεις της χώρας του δια την ασφάλειαν το βασιλείου του. Θα εξασθενήσῃ ὁμως, θα πέσῃ, θα καταστραφῇ και δεν θα εὐρεθῇ ὁ τόπος του.

Δαν. 11,20 καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ φυτὸν τῆς

βασιλείας ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ παραβιάζων,
πράσσω· δόξαν βασιλείας καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
συντριβήσεται καὶ οὐκ ἐν ποσώποισι οὐδὲ ἐν πολέμῳ.

Δαν. 11,20 Θα εγερθῇ ἀπὸ τὴν βασιλικὴν αὐτοῦ ρίζαν ἓνας, δια να γίνῃ
ἀρχὼν καὶ κύριος εἰς ὅσα ἐκεῖνος ἡτοίμασεν. Αὐτὸς ὁμῶς θα
εκτραπῇ εκμεταλλευόμενος τὴν δόξαν τῆς βασιλείας του.
Ἀλλὰ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας θα συντριβῇ οὐχ εἰς πόλεμον
ἀλλὰ κατ' ἄλλον τρόπον (δια δολοφονίας με δηλητηρίου).

Δαν. 11,21 στήσεται ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ· ἐξουδενώθη, καὶ
οὐκ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βασιλείας· καὶ ἥξει ἐν
εὐθηνίᾳ καὶ κατισχύσει βασιλείας ἐν ὀλισθήμασι.

Δαν. 11,21 Θα ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὴν θέσιν του. Αὐτὸς ὁμῶς θα εἶναι
ἐξουδενωμένος καὶ δεν θα ἀποδώσουν εἰς αὐτὸν βασιλικὴν
δόξαν· ἐν τούτοις θα ἔλθῃ με πλοῦτον πολὺν καὶ δια δολίων
τρόπων θα κυριαρχήσῃ ἐπὶ τοῦ βασιλείου του.

Δαν. 11,22 καὶ βραχίονες τοῦ κατακλύζοντος κατακλυσθήσονται
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ συντριβήσονται, καὶ
ἡγούμενος διαθήκης

Δαν. 11,22 Δυνάμεις στρατιωτικαί, ποὺ ὡς χεῖμαρρος γεμίζουν τὸν
τόπον, τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου θα κατακλυσθῶν ἀπὸ
στρατεύματα τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ καὶ θα συντριβοῦν.
Θα συντριβῇ δὲ τότε ὁ Ἰουδαῖος ἀρχιερεὺς τῆς περιόδου
ἐκείνης.

Δαν. 11,23 καὶ ἀπὸ τῶν συναναμείξεων πρὸς αὐτὸν ποιήσῃ δόλον
καὶ ἀναβήσεται καὶ ὑπερισχύσει αὐτοῦ ἐν ὀλίγῳ ἔθνει.

Δαν. 11,23 Ὁ δὲ ἀπὸ βορρᾶ βασιλεὺς ἔπειτα ἀπὸ τὰς συνθήκας καὶ τὰς
εἰρηνικὰς ἐπικοινωνίας με τὸν ἐχθρόν του, θα φερθῇ
δολίως. Θα τὸν ἐπισκεφθῇ με μικρὰν δύναμιν καὶ θα
κατορθώσῃ να ὑπερισχύσῃ ἐναντίον αὐτοῦ.

Δαν. 11,24 καὶ ἐν εὐθηνίᾳ καὶ ἐν πίστι χῶραις ἥξει καὶ ποιήσῃ ὅ
οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ πατέρες τῶν
πατέρων αὐτοῦ· προνομὴν καὶ σκῦλα καὶ ὑπαρξιν

αὐτοῖς διασκορπιεῖ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον λογιεῖται λογισμοὺς αὐτοῦ καὶ ἕως καιροῦ.

Δαν. 11,24

Θα εἰσελθῇ εἰς ευφόρους καὶ πλουσίας χώρας καὶ θα κάμῃ πράγματα, τὰ ὁποῖα οἱ πατέρες του δὲν ἔκαμαν, οὔτε οἱ πατέρες τῶν πατέρων τῶν. Ὑποκριτικῶς φέρομενος θα διασκορπίσῃ εἰς τὰς χώρας αὐτὰ λάφυρα καὶ πολὺν ἐπισιτισμόν. Σχεδιάζει ὁμῶς πονηρὰ ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου. Αὐτὰ δὲ ὅλα μέχρις ὁρισμένου καιροῦ.

Δαν. 11,25

καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ βασιλέα τοῦ νότου ἐν δυνάμει μεγάλη, καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου συνάψῃ πόλεμον ἐν δυνάμει μεγάλη καὶ ἰσχυρᾷ σφόδρα· καὶ οὐ στήσονται, ὅτι λογιούνται ἐπ' αὐτὸν λογισμούς·

Δαν. 11,25

Θα ἐξεγείρῃ τὴν καρδίαν του καὶ τὸν στρατὸν του πρὸς νότον ἐναντίον τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ θα ἐπέλθῃ ἐναντίον αὐτοῦ με μεγάλην στρατιωτικὴν δύναμιν. Ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου, δηλαδὴ τῆς Αἰγύπτου, θα συνάψῃ πόλεμον ἐναντίον αὐτοῦ με μεγάλην δύναμιν, ἰσχυρὰν πολὺ. Δὲν θα ἠμπορέσουν ὁμῶς αὐτὸς καὶ τὰ στρατεύματά του νὰ ἀντισταθοῦν παρ' ὅλα τὰ σχέδιά τῶν ποὺ ἐσκέφθησαν ἐναντίον αὐτοῦ.

Δαν. 11,26

καὶ φάγονται τὰ δέοντα αὐτοῦ καὶ συντρίψουσιν αὐτόν, καὶ δυνάμεις κατακλύσει, καὶ πεσοῦνται τραυματαῖα πολλοί.

Δαν. 11,26

Θα καταφάγουν τὰς προμηθείας αὐτοῦ, θα τὸν συντρίψουν, θα δι' ἀσκορπίσουν τὰς στρατιωτικὰς τοῦ δυνάμεις καὶ τότε θα πέσουν πολλοὶ νεκροί.

Δαν. 11,27

καὶ ἀμφοτέρω οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονηρίαν, καὶ ἐπὶ τραπέζῃ μὴ ψευδῇ λαλήσουσι, καὶ οὐ κατευθυνεῖ, ὅτι ἔτι πέρασις καιρῶν.

Δαν. 11,27

Οἱ δύο αὐτοὶ βασιλεῖς, με δολίας καὶ πονηρὰς τὰς καρδίας αὐτῶν, θα παρακαθήσονται εἰς μίαν υποκριτικὴν τράπεζαν,

με την πονηράν διάθεσιν να εξαπατήσει ο ένας τον άλλον. Κανείς όμως από αυτούς δεν θα ευοδωθεί εις τα σχέδιά του και τα έργα του, διότι και στους δύο εδόθη προθεσμία χρόνου.

Δαν. 11,28 καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ὑπάρξει πολλῇ, καὶ ἡ καρδιά αὐτοῦ ἐπὶ διαθήκην ἀγίαν, καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Δαν. 11,28 Θα επανέλθῃ τότε ο βασιλεὺς του βορρά εις την χώραν του με πολὺν πλούτον. Η καρδιά του ὁμως θα μελετᾷ πονηρὰ σχέδια ἐναντίον του λαοῦ και της αγίας Διαθήκης. Θα πραγματοποιήσῃ τα πονηρὰ του σχέδια και ἔπειτα θα συνεχίσῃ την πορείαν του δια την χώραν του.

Δαν. 11,29 εἰς τὸν καιρὸν ἐπιστρέψει καὶ ἥξει ἐν τῷ νότῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ὡς ἡ ἐσχάτη.

Δαν. 11,29 Μετὰ πάροδον καιροῦ θα στραφῇ πάλιν προς νότον ἐναντίον της Αιγύπτου. Δεν θα εἶναι ὁμως η εκστρατεία του αὐτή επιτυχής, ὅπως η πρώτη και η δευτέρα.

Δαν. 11,30 καὶ εἰσελεύσονται ἐν αὐτῷ οἱ ἐκπορευόμενοι Κίτιοι, καὶ ταπεινωθήσεται· καὶ ἐπιστρέψει καὶ θυμωθήσεται ἐπὶ διαθήκην ἀγίαν· καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει καὶ συνήσει ἐπὶ τοὺς καταλιπόντας διαθήκην ἀγίαν.

Δαν. 11,30 Θα ἐπέλθουν ἐναντίον αὐτοῦ Κυπριοι και Ρωμαῖοι στρατιῶται, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους και θα ταπεινωθῇ. Θα καταληφθῇ ἀπὸ θυμὸν και θα στραφῇ πάλιν ἐναντίον της αγίας Διαθήκης. Θα διαπράξῃ ανοσιουργήματα, θα αναχωρήσῃ ἐπιστρέφων προς την πατρίδα του και θα σκέπτεται συνεχῶς, πῶς να προσεταιρισθῇ τοὺς Ἰουδαίους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι παρέβησαν την αγίαν Διαθήκην.

Δαν. 11,31 καὶ σπέρματα ἐξ αὐτοῦ ἀναστήσονται καὶ βεβηλώσουσι τὸ ἅγιοσμα τῆς δυναστείας καὶ μεταστήσουσι τὸν ἐνδεδειγμένον καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἡφανισμένων.

Δαν. 11,31 Θα ἀφήσῃ δε ἐκεῖ ὑπόλοιπα των στρατευμάτων του, τα

οποία θα βεβηλώσουν τον ιερὸν ναόν, την ιερὰν αὐτὴν καὶ ἠθικὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἰουδαίων, θα θέσουν τέρμα εἰς τὰς καθημερινὰς θυσίας καὶ εἰς τὴν ἔρημον ἀπὸ Ἰουδαίους πόλιν θα στήσουν βδελυρὰ εἰδῶλα.

Δαν. 11,32 καὶ οἱ ἀνομοῦντες διαθήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι, καὶ λαὸς γινώσκοντες Θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσι καὶ ποιήσουσι.

Δαν. 11,32 Οἱ δὲ ἀποστάται Ἰουδαῖοι θα προτείνουν δολίαν συμφωνίαν. Ὁ λαὸς ὁμῶς, ὁ ὁποῖος γνωρίζει καὶ πιστεύει στὸν Θεὸν του, θα υπερισχύσῃ καὶ θα πράξῃ ὅ,τι πρέπει.

Δαν. 11,33 καὶ οἱ συνετοὶ τοῦ λαοῦ συνήσουσιν εἰς πολλὰ· καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν φλογὶ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν.

Δαν. 11,33 Οἱ κατὰ Θεὸν συνετοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ, οἱ εὐλαβούμενοι τὸν Κυρίον, θα δοκιμάσουν πολλὰς περιπετείας. Θα πέσουν δια πυρός καὶ σιδήρου, θα οδηγηθῶν αἰχμάλωτοι, θα διαρπαγῶν τὰ υπάρχοντά των. Τοῦτο δὲ ἐπὶ διάστημα ὀρισμένου καιροῦ.

Δαν. 11,34 καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοὺς βοηθηθήσονται βοήθειαν μικράν, καὶ προστεθήσονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι.

Δαν. 11,34 Ὄταν περιέλθουν εἰς ἀδυναμίαν, θα πάρουν κάποιαν μικράν βοήθειαν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ θα προστεθῶν με τὸ μέρος τῶν δολίως καὶ υποκριτικῶς.

Δαν. 11,35 καὶ ἀπὸ τῶν συνιέντων ἀσθενήσουσι τοῦ πυρῶσαι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἐκλέξασθαι καὶ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι ἕως καιροῦ πέρας, ὅτι ἔτι εἰς καιρὸν.

Δαν. 11,35 Μερικοὶ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς συνετοὺς ἀρχοντας θα κλονισθῶν, δια νὰ καθαρισθῶν τρόπον τινὰ δια τοῦ πυρός, ὥστε ὁ Κύριος νὰ ἐκλέξῃ τοὺς πράγματι ἀξίους του. Θα ἀποκαλυφθῶν δὲ ἐξ ἄλλου οἱ ἀνάξιοι. Καὶ ταῦτα μέχρις ὅτου ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ τέλους. Διότι ὁ καιρὸς αὐτὸς ἔχει

ἤδη καθορισθή.

Δαν. 11,36 καὶ ποιήσῃ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ὁ βασιλεὺς ὑψωθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται ἐπὶ πάντα θεὸν καὶ λαλήσῃ ὑπέρογκα καὶ κατευθυνεῖ, μέχρις οὔ συντελεσθῇ ἡ ὀργή, εἰς γὰρ συντέλειαν γίνεται.

Δαν. 11,36 Ο ασεβὴς αὐτὸς βασιλεὺς θα πράττῃ πάντοτε σύμφωνα με το αμαρτωλὸν καὶ εγωϊστικὸν αὐτοῦ θέλημα. Θα υψωθῇ, θα αλαζονευθῇ ἐναντίον παντός θεοῦ, θα ομιλῇ αλαζονικῶς. Θα ευδοκῶνται ὁμῶς αἱ επιχειρήσεις του, μέχρις οὔτου ἐκσπάσῃ ἐναντίον του καὶ ολοκληρωθῇ κατ' αὐτοῦ ἡ θεία ὀργή. Διότι ὅλα αὐτὰ κατευθύνονται στο προκαθορισμένον τέρμα.

Δαν. 11,37 καὶ ἐπὶ πάντας θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ συνήσῃ καὶ ἐπὶ ἐπιθυμίαν γυναικῶν καὶ ἐπὶ πᾶν θεὸν οὐ συνήσῃ, ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυνθήσεται·

Δαν. 11,37 Προς κανένα ἀπὸ τοὺς θεοὺς τῶν προγόνων του δεν θα δεῖξῃ σεβασμόν. Αδιάφορος θα μένῃ καὶ προς τὰς γυναῖκας. Κανένα θεὸν δεν θα σέβεται, διότι αὐτὸς θα θελήσῃ να υψώσῃ τὸν εαυτὸν του πάρα πάνω ἀπὸ ὅλους τοὺς θεοὺς καὶ ἀνθρώπους.

Δαν. 11,38 καὶ θεὸν μαωζεῖν ἐπὶ τόπου αὐτοῦ δοξάσει καὶ θεόν, ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, δοξάσει ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ ἐν ἐπιθυμήμασι.

Δαν. 11,38 Θα σεβασθῇ μόνον τὸν θεὸν Μαωζεῖν, θεὸν τοῦ πολέμου, στὸν ναὸν του. Θεόν, τὸν ποῖον δεν ἐγνώρισαν οἱ πρόγονοὶ του. Αὐτόν θα τὸν τιμήσῃ με χρυσόν καὶ ἀργυρον καὶ πολυτίμους λίθους με ζηλευτὰ πολύτιμα δῶρα.

Δαν. 11,39 καὶ ποιήσῃ τοῖς ὀχυρώμασι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεοῦ ἀλλοτρίου καὶ πληθυνεῖ δόξαν καὶ ὑποτάξῃ αὐτοῖς πολλοὺς καὶ γῆν διελεῖ ἐν δώροις.

Δαν. 11,39 Με τὴν βοήθειαν, ὅπως νομίζει, τοῦ ξένου αὐτοῦ θεοῦ τοῦ πολέμου θα οἰκοδομήσῃ ὀχυρώματα ἀπόρθητα δια τὰς

στρατιωτικὰς φρουράς του. Με τὰς κατακτήσους του θα ἀποκτήσῃ πολλὴν δόξαν, θα ἔχῃ πολλοὺς συνεργάτας, στους οὗς θα παραχωρήσῃ χώρας καὶ θα διανεῖμῃ δῶρα.

Δαν. 11,40 καὶ ἐν καιροῦ πέρατι συγκερατισθήσεται μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ νότου, καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵππευσι καὶ ἐν ναυσὶ πολλαῖς καὶ εἰσελεύσονται εἰς τὴν γῆν καὶ συντρίψει καὶ παρελεύσεται.

Δαν. 11,40 Οταν ὁμως ἐλθῇ το πέρας των καθωρισμένων καιρῶν, θα συγκρουσθῇ με τον βασιλέα του νότου, της Αιγύπτου. Ο βασιλεὺς το βορρά θα ἐπέλθῃ ἐναντίον του βασιλέως του νότου, του Φαραώ της Αιγύπτου, με ἄρματα καὶ ἵππεις, με πολὺ ναυτικόν. Θα εἰσέλθῃ εἰς τὴν χώραν του Φαραώ, εἰς τὴν Αἴγυπτον, θα συντρίψῃ αὐτήν καὶ θα περάσῃ δια μέσου αὐτῆς.

Δαν. 11,41 καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν τοῦ σαβεῖ, καὶ πολλοὶ ἀσθενήσουσι· καὶ οὗτοι διασωθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, Ἐδὼμ καὶ Μωάβ, καὶ ἀρχὴ υἱῶν Ἀμμών.

Δαν. 11,41 Θα εἰσέλθῃ εἰς τὴν χώραν Σαβεῖ, (τὴν Παλαισινην), θα πέσουν ἐν στόματι μαχαίρας πολλοί. Εκείναι αἱ χώραι αἱ οὗσαι θα διασωθῶν ἀπὸ τὰ χέρια του, θα εἶναι ἡ Ἰδουμαία, ἡ χώρα Μωάβ καὶ ἡ σπουδεότερα περιοχὴ τῆς χώρας των Ἀμμωνιτῶν.

Δαν. 11,42 καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γῆ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται εἰς σωτηρίαν.

Δαν. 11,42 Θα ἀπλώσῃ τὴν κυριαρχίαν του καὶ εἰς ἄλλας περιοχάς. Ἡ χώρα τῆς Αἰγύπτου δὲν θα γλυτώσῃ ἀπὸ αὐτόν.

Δαν. 11,43 καὶ κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου καὶ Λιβύων καὶ Αἰθιοπῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῶν.

Δαν. 11,43 Θα γίνῃ κύριος κρυμμένων θησαυρῶν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου

και παντός άλλου πολυτίμου αντικειμένου της Αιγύπτου, των Λιβύων και Αιθιοπών, θησαυρών που είχαν αποκρυβή εις φρούρια.

Δαν. 11,44 καὶ ἀκοαὶ καὶ σπουδαὶ ταραξουσιν αὐτὸν ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἥξει ἐν θυμῷ πολλῷ τοῦ ἀφανίσαι καὶ τοῦ ἀναθεματίσαι πολλοὺς

Δαν. 11,44 Δυσμενεῖς ὁμῶς ἐπεΐγουσai πληροφορίαι ἀπὸ τας ἀνατολικὰς καὶ βορείους περιοχὰς θα τον ταραξουν. Θα ἐπέλθῃ ἐναντίον αὐτῶν με θυμὸν πολὺν, δια να εξαφανίσῃ τους εχθροὺς αὐτοῦς, να τους παραδώσῃ στο ἀνάθεμα καὶ τον ὀλεθρον.

Δαν. 11,45 καὶ πῆξει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐφ' ἧς ἀναμέσον τῶν θαλασσῶν, εἰς ὄρος σαβεὶ ἁγίον· καὶ ἥξει ἕως μέρους αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος αὐτόν.

Δαν. 11,45 Θα στήσῃ το ἀνάκτορόν του ἀναμέσον των δύο θαλασσῶν, της Μεσογείου καὶ της Νεκρᾶς Θαλάσσης, στο ἐνδοξον ἁγίον ὄρος. Τότε ὁμῶς θα φθάσῃ το τέλος του καὶ δεν θα ευρεθῇ κανεὶς να τον γλυτώσῃ.

ΔΑΝΙΗΛ 12

Δαν. 12,1 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἀρχων ὁ μέγας, ὁ ἐστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἔσται καιρὸς θλίψεως, θλίψις οἷα οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐν τῇ γῇ ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαὸς σου, πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ·

Δαν. 12,1 Κατὰ τον καιρόν εκείνον θα εγερθῇ ο ἀρχάγγελος Μιχαήλ, ο οποίος στέκεται προστάτης των υἱῶν του ιουδαϊκού λαοῦ σου. Θα εἶναι τότε περίοδος θλίψεως, μεγάλης θλίψεως, ομοία της ὁποίας δεν ἐγένεν ἀπὸ της εποχῆς που υπῆρξαν

άνθρωποι και έθνη επί της γης, έως την εποχήν εκείνην. Κατά την περίοδον όμως της μεγάλης αυτής θλίψεως θα σωθούν από τον λαόν σου αυτοί, που είναι γραμμένοι στο βιβλίον της ζωής.

Δαν. 12,2 καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθήσονται, οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ οὗτοι εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς αἰσχύνην αἰώνιον.

Δαν. 12,2 Πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους, που ἔχουν κοιμηθῇ και ευρίσκονται στον τάφον, θα αναστηθοῦν, ἄλλοι μεν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἄλλοι δε εἰς κατασχύνην αἰώνιον.

Δαν. 12,3 καὶ οἱ συνιέντες ἐκλάμπουσιν ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀστέρες εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ἔτι.

Δαν. 12,3 Οσοι εμελέτησαν, ενόησαν και ετήρησαν τον νόμον του Κυρίου, θα λάμπουν με τέτοια λαμπρότητα, ὡσάν την λαμπρότητα του ουρανοῦ. Και πολλοὶ ἀπὸ τους δικαίους θα λάμπουν, ὅπως οι αστέρες στους αἰῶνας των αἰώνων.

Δαν. 12,4 καὶ σύ, Δανιήλ, ἔμφραξον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῇ ἡ γνώσις. -

Δαν. 12,4 Και συ, Δανιήλ, κλείσε αυτούς τους λόγους, σφράγισε το βιβλίον μέχρι του τέλους του καθωρισμένου καιροῦ. Τότε ἕνας μεγάλος αριθμός ανθρώπων θα διδαχθῇ και θα αυξηθῇ ἔτσι η γνώσις του θείου θελήματος”.

Δαν. 12,5 Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιήλ καὶ ἰδοὺ δύο ἕτεροι εἰσπήκισαν, εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ καὶ εἷς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ.

Δαν. 12,5 Εγὼ ο Δανιήλ εἶδον και ἰδοὺ δύο ἄλλοι ἄνδρες εἶχαν σταθῇ ὀρθοι, ο ἕνας εἰς την μίαν ὄχθην του ποταμοῦ ο δε ἄλλος εἰς την ἄλλην ὄχθην.

Δαν. 12,6 καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδὶν, ὅς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ· ἕως πότε τὸ πέρας ὧν

εἴρηκας τῶν θαυμασίων;

Δαν. 12,6

Ενας από αυτούς εἶπεν στον ἄνδρα, ο οποίος εφορούσε ἔνδυμα λίνον και ἦτο ἐπάνω ἀπὸ το νερό του ποταμοῦ· “πότε θα ἔλθῃ το τέρμα των θαυμασίων αὐτῶν πραγμάτων, τα οποία εἶπες;”

Δαν. 12,7

καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδὶν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὕψωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι εἰς καιρὸν καιρῶν καὶ ἡμισυ καιροῦ· ἐν τῷ συντελεσθῆναι διασκορπισμὸν γινώσκονται πάντα ταῦτα.

Δαν. 12,7

Ἦκουσα τον ἄνδρα τον ενδεδυμένον το πολύτιμον λινούν ἔνδυμα, ο οποίος ἦτο ἐπάνω ἀπὸ το ὕδωρ του ποταμοῦ. Αὐτός αφού ὕψωσε την δεξιάν του και την αριστεράν του χεῖρα στον ουρανόν και ωρκίσθη στον αἰωνίως ζῶντα Κυριον, εἶπε· “κατὰ το ἔτος των ετών και κατὰ το ἡμισυ ἀκόμη του ἔτους, εἰς 3.5 ἔτη, ὅταν θα ολακληρωθῇ και θα λάβῃ τέρμα ο διασκορπισμός του λαοῦ του Θεοῦ, τότε θα μάθουν και θα εννοήσουν την ἀλήθειαν ὁλων αὐτῶν των προφητειῶν”.

Δαν. 12,8

καὶ ἐγὼ ἤκουσα καὶ οὐ συνῆκα καὶ εἶπα· Κύριε, τί τὰ ἔσχατα τούτων;

Δαν. 12,8

Εγὼ ἤκουσα αὐτά ἀλλὰ δεν τα ἐνόησα και ηρώτησα· “Κυριε, πότε θα ἔλθῃ το τέλος αὐτῶν των πραγμάτων;”

Δαν. 12,9

καὶ εἶπε· δεῦρο Δανιήλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι οἱ λόγοι, ἕως καιροῦ πέρας·

Δαν. 12,9

Και μου ἀπήντησεν· “εἰλά, Δανιήλ, πάψε να ἐρωτάς. Οἱ λόγοι αὐτοὶ εἶναι κλεισμένοι και σφραγισμένοι, ἕως ὅτου ἔλθῃ το τέλος του καθωρισμένου καιροῦ.

Δαν. 12,10

ἐκλεγῶσι καὶ ἐκλευκανθῶσι καὶ πυρωθῶσι καὶ ἁγιασθῶσι πολλοί, καὶ ἀνομήσωσιν ἄνομοι· καὶ οὐ συνήσουσι πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσι.

- Δαν. 12,10 Οι δίκαιοι θα αναδειχθούν, θα λευκανθούν δια των θλίψεων, θα καθαρισθούν ως δια πυρός, θα αγνισθούν πολλοί. Οι παράνομοι όμως θα εκτραπούν εις περισσοτέρας και μεγαλυτέρας ανομίας. Ολοι οι ασεβείς δεν θα εννοήσουν τίποτε, από όσα έχουν προφητευθή. Οι ευσεβείς όμως θα εννοήσουν καλώς τα πάντα.
- Δαν. 12,11 καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως τοῦ ἐνδελεχισμοῦ καὶ τοῦ δοθῆναι βδέλυγμα ἐρημώσεως ἡμέραι χίλιαι διακόσiai ἐνενήκοντα.
- Δαν. 12,11 Από της ημέρας, κατά την οποίαν θα καταργηθῇ ἡ καθημερινή θυσία του ναοῦ και θα στηθῇ το ειδωλολατρικόν βδέλυγμα εις την ερημωμένην πόλιν, θα περάσουν χίλιαι διακόσiai ενενήκοντα ἡμέραι δοκιμασίας του λαοῦ.
- Δαν. 12,12 μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε.
- Δαν. 12,12 Ευτυχής θα εἶναι εκείνος, ο οποίος θα υπαμείνῃ και θα φθάσῃ στο τέλος των χιλίων τριακοσίων τριάκοντα πέντε ημερῶν.
- Δαν. 12,13 καὶ σὺ δεῦρο καὶ ἀναπαύου· ἔτι γὰρ ἡμέραι καὶ ὥραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας, καὶ ἀναστήσῃ εἰς τὸν κλῆρὸν σου, εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.
- Δαν. 12,13 Σὺ δέ, Δανιήλ, πηγαινέ και ἀναπαύσου. Ὑπολείπονται ἀκόμη ἡμέραι και ἔτη εις σαμπλήρωσιν του χρόνου της συντελείας. Τότε θα ἀναστηθῇς και συ εις την ἐνδοξον κληρονομίαν σου κατὰ την συντέλειαν των καιρῶν.

ΔΑΝΙΗΛ 13

ΒΗΛ ΚΑΙ ΔΡΑΚΩΝ

- Δαν. 13,1 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀστυάγης προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας

αὐτοῦ, καὶ παρέλαβε Κύρος ὁ Πέρσης τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Δαν. 13,1 Ο βασιλεὺς Αστυάγης ἀπέθανε καὶ προσετέθη στους προγόνους αὐτοῦ, τὴν δε βασιλείαν του παρέλαβε Κύρος ὁ Πέρσης.

Δαν. 13,2 καὶ ἦν Δανιήλ συμβιωτὴς τοῦ βασιλέως καὶ ἑνδοξος ὑπὲρ πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ.

Δαν. 13,2 Ο Δανιήλ εἶχεν ανατροφή μαζὴ με τὸν βασιλέα καὶ ἦτο ὁ ἐνδοξότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους φίλους του.

Δαν. 13,3 καὶ ἦν εἶδωλον τοῖς Βαβυλωνίοις, ὃ ὄνομα Βήλ, καὶ ἑδανανῶντο εἰς αὐτὸν ἐκάστης ἡμέρας σεμιδάλεως ἀρτάβαι δώδεκα καὶ πρόβατα τεσσαράκοντα καὶ οἴνου μετρηταὶ ἕξ.

Δαν. 13,3 Εἶχον οἱ Βαβυλώνειοι ἓνα εἶδωλον, τὸ ὁποῖον ὠναμάζετο Βηλ. Διετίθεντο δε δι' αὐτὸ κάθε ἡμέραν δώδεκα ἀρτάβαι σημιγδάλι, τεσσαράκοντα πρόβατα καὶ ἕξ μετρηταὶ οἴνου.

Δαν. 13,4 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσέβετο αὐτὸν καὶ ἐπορεύετο καθ' ἐκάστην ἡμέραν προσκυνεῖν αὐτῷ· Δανιήλ δὲ προσεκύνει τῷ Θεῷ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· διατί οὐ προσκυνεῖς τῷ Βήλ;

Δαν. 13,4 Ο ἴδιος δε ὁ βασιλεὺς ἐσέβετο αὐτὸ καὶ ἐπήγαινε κάθε ἡμέραν καὶ τὸ ἐπροσκυνούσε. Ο Δανιήλ ὁμως ἐπροσκυνούσε τὸν ἰδικὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν ἀληθινόν. Ο βασιλεὺς ἠρώτησε τὸν Δανιήλ· “διατί δεν προσκυνεῖς τὸν Βηλ;”

Δαν. 13,5 ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι οὐ σέβομαι εἰδωλα χειροποίητα, ἀλλὰ τὸν ζῶντα Θεὸν τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυριείαν.

Δαν. 13,5 Εκείνος δε ἀπήντησε· “διότι ἐγὼ δεν ἀποδίδω σεβασμὸν καὶ λατρείαν εἰς εἰδωλα, κατασκευασμένα ἀπὸ χέρια ἀνθρώπων, ἀλλὰ πρὸς τὸν αἰωνίως ζῶντα Θεόν, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ εἶναι κύριος ἐπὶ

πάσης ζωής”.

Δαν. 13,6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· οὐ δοκεῖ σοι Βήλ εἶναι ζῶν θεός; ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅσα ἐσθίει καὶ πίνει καθ’ ἐκάστην ἡμέραν;

Δαν. 13,6 Εἶπε πάλιν πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς· “συ δηλαδὴ δεν πιστεῦεις ὅτι ὁ Βήλ, εἶναι ζῶν θεός; Ἡ δεν βλέπεις πόσα τρώγει καὶ πίνει κάθε ἡμέραν;”

Δαν. 13,7 καὶ εἶπε Δανιήλ γελάσας· μὴ πλανῶ, βασιλεῦ· οὗτος γὰρ ἔσωθεν μὲν ἐστὶ πηλὸς ἔξωθεν δὲ χαλκὸς καὶ οὐ βέβρωκεν οὐδὲ πέπωκε πώποτε.

Δαν. 13,7 Ὁ Δανιήλ γελάσας ἀπήντησε· “μὴ πλανᾶσαι, βασιλεῦ, διότι αὐτὸς ἀπὸ μέσα μὲν εἶναι λάσπη, ἀπέξω δε χαλκός. Οὔτε ἐφαγεν οὔτε ἐπὶ ποτὲ τίποτε”.

Δαν. 13,8 θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ εἴπητέ μοι τίς ὁ κατέσθων τὴν δαπάνην ταύτην,

Δαν. 13,8 Ὁργισθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τοὺς ἱερεῖς τοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· “ἐὰν δεν μου πῆτε, ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατατρώγει ὅλα, ὅσα διατίθενται δια τὸν Βήλ,

Δαν. 13,9 ἀποθανεῖσθε. ἐὰν δὲ δεῖξητε ὅτι Βήλ κατεσθίει αὐτά, Δανιήλ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν Βήλ. καὶ εἶπε Δανιήλ τῷ βασιλεῖ· γινέσθω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Δαν. 13,9 θα θανατωθῇτε. Ἐὰν ὁμως μου αποδείξετε, ὅτι ὁ Βήλ τα τρώγει, τότε θα θανατωθῇ ὁ Δανιήλ, διότι ἐβλασφήμησεν ἐναντίον τοῦ Βήλ”. Ἀπήντησε δε ὁ Δανιήλ στον βασιλέα· “ας γίνῃ ὅπως εἶπες”.

Δαν. 13,10 καὶ ἦσαν ἱερεῖς τοῦ Βήλ ἐβδομήκοντα ἐκτὸς γυναικῶν καὶ τέκνων. καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βήλ.

Δαν. 13,10 Οἱ ἱερεῖς τοῦ Βήλ ἦσαν ἐβδομήκοντα ἐκτὸς ἀπὸ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ των. Ἦλθεν ὁ βασιλεὺς μαζὴ με τὸν Δανιήλ στον ναόν τοῦ Βήλ.

Δαν. 13,11 καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Βήλ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀποτρέχομεν ἔξω, σὺ δέ, βασιλεῦ, παράθες τὰ βρώματα καὶ τὸν οἶνον κεράσας θές καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν καὶ σφράγισον τῷ δακτυλίῳ σου· καὶ ἐλθὼν πρωῒ, ἐὰν μὴ εὗρης πάντα βεβρωμένα ὑπὸ τοῦ Βήλ, ἀποθανούμεθα ἢ Δανιήλ ὁ ψευδόμενος καθ' ἡμῶν.

Δαν. 13,11 Εἶπαν δε οἱ ιερεῖς του Βηλ· “ἡμεῖς σπεύδομεν να βγοῦμε ἔξω, συ δέ, βασιλεῦ, διάταξε και αυτοπροσώπως να επιστατήσης, να παραθέσουν τα φαγητά και να βάλουν εις τα δοχεῖα τον οἶνον. Κλείσε δε την θύραν και σφράγισέ την με το δακτυλίδι σου. Οταν δε ἐλθης το πρωῒ και δεν εὗρης ὅλα αυτὰ φαγωμένα ἀπὸ τον Βηλ, τότε ημεῖς να θανατωθῶμεν, ἄλλως θα θανατωθῇ ο Δανιήλ, ο οποίος διατυπώνει συκοφαντίας εναντίον μας”.

Δαν. 13,12 αὐτοὶ δὲ κατεφρόνουν, ὅτι πεποιήκεισαν ὑπὸ τὴν τράπεζαν κεκρυμμένην εἴσοδον καὶ δι’ αὐτῆς εἰσεπορεύοντο διόλου καὶ ἀνήλουν αὐτά.

Δαν. 13,12 Οἱ ιερεῖς δεν ελογάριαζαν καθόλου ὅλα αυτὰ τα μέτρα ασφαλείας, διότι εἶχαν ανορύξει κάτω ἀπὸ την τράπεζαν μίαν μυστικὴν εἴσοδον και δι' αὐτῆς εισηρχοντο πάντοτε και ἔτρωγαν τα παρατιθέμενα φαγητά.

Δαν. 13,13 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθοσαν ἐκεῖνοι, καὶ ὁ βασιλεὺς παρέθηκε τὰ βρώματα τῷ Βήλ.

Δαν. 13,13 Οταν, λοιπόν, οἱ ιερεῖς εβγήκαν ἔξω, ο βασιλεὺς διέταξε και παρέθεσαν ἐπὶ παρουσία του τα φαγητά τα προοριζόμενα δια τον Βηλ.

Δαν. 13,14 καὶ ἐπέταξε Δανιήλ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἤνεγκαν τέφραν καὶ κατέστρωσαν ὅλον τὸν ναὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως μόνου· καὶ ἐξελθόντες ἔκλεισαν τὴν θύραν καὶ ἐσφραγίσαντο ἐν τῷ δακτυλίῳ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπῆλθον.

Δαν. 13,14 Τότε ο Δανιήλ διέταξεν στους υπηρέτας και ἔφεραν

στάκτην, με την οποίαν και έστρωσαν όλο το δάπεδον του ναού ενώπιον του βασιλέως μόνον. Εξήλθαν, έκλεισαν την θύραν και την εσφράγισαν μ το δακτυλίδι του βασιλέως και έφυγαν.

Δαν. 13,15 οί δέ ιερείς ήλθον τήν νύκτα κατά τὸ ἔθος αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ κατέφαγον πάντα καὶ ἐξέπιον.

Δαν. 13,15 Οι ιερείς ήλθαν την νύκτα, όπως εσυνήθιζαν, μαζί δε με αυτούς αι γυναίκες και τα παιδιά των, έφαγαν και έπιαν όλα.

Δαν. 13,16 καὶ ὥρθρισεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρωῒ καὶ Δανιήλ μετ' αὐτοῦ.

Δαν. 13,16 Ο βασιλεύς εσηκώθη λίαν πρωϊ και μαζί του ο Δανιήλ.

Δαν. 13,17 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· σῶοι αἱ σφραγίδες, Δανιήλ; ὁ δὲ εἶπε· σῶοι, βασιλεῦ.

Δαν. 13,17 Όταν έφθασαν στον ναόν είπεν ο βασιλεύς στον Δανιήλ· “Δανιήλ, είναι άθικτοι αι σφραγίδες;” Ο Δανιήλ απήντησε· “ναι, βασιλεύ, είναι άθικτοι”.

Δαν. 13,18 καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνοῖξαι τὰς θύρας, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὁ βασιλεὺς ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ· μέγας εἶ, Βήλ, καὶ οὐκ ἔστι παρὰ σοὶ δόλος οὐδὲ εἷς.

Δαν. 13,18 Όταν ήνοιξεν η θύρα, ο βασιλεύς έστρεψε τα βλέμματα του προς την τράπεζαν και εκραύγασε με φωνήν μεγάλην· “μέγας είσαι, Βηλ, και καμμία δολιότης δεν υπάρχει εις σέ”!

Δαν. 13,19 καὶ ἐγέλασε Δανιήλ καὶ ἐκράτησε τὸν βασιλέα τοῦ μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν ἔσω καὶ εἶπεν· ἰδὲ δὴ τὸ ἔδαφος καὶ γνῶθι τίνος τὰ ἴχνη ταῦτα.

Δαν. 13,19 Ο Δανιήλ εγέλασε, συνεκράτησε τον βαιλέα να μη εισέλθη μέσα στον ναόν και ειπε· “παρατήρησε, λοιπόν, κάτω στο έδαφος και μάθε, τίνος είναι αυτά τα ίχνη”.

Δαν. 13,20 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ὁρῶ τὰ ἴχνη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων.

- Δαν. 13,20 Ο βασιλεύς απήντησε· “βλέπω πατήματα ανδρών και γυναικών και παιδιών”.
- Δαν. 13,21 καὶ ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς τότε συνέλαβε τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἔδειξαν αὐτῷ τὰς κρυπτὰς θύρας, δι’ ὧν εἰσεπορεύοντο καὶ ἔδαπάνων τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης.
- Δαν. 13,21 Οργισθεὶς τότε ὁ βασιλεὺς διέταξε καὶ συνέλαβαν τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά των. Εκείνοι δε ἔδειξαν εἰς αὐτὸν τὰς μυστικὰς θύρας, δια τῶν ὁποίων εἰσῆρχοντο στὸν ναὸν καὶ ἔτρωγαν ὅλα, ὅσα παρετίθεντο εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Βηλ.
- Δαν. 13,22 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς καὶ ἔδωκε τὸν Βηλ ἔκδοτον τῷ Δανιήλ, καὶ κατέστρεψεν αὐτὸν καὶ τὸ ἱερόν αὐτοῦ.
- Δαν. 13,22 Ο βασιλεὺς διέταξε καὶ τοὺς ἐφόνευσαν, τὸν δε Βηλ παρέδωκεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δανιήλ, ὁ ὁποῖος κατέστρεψεν αὐτὸν καὶ τὸν ναὸν τοῦ.
- Δαν. 13,23 Καὶ ἦν δράκων μέγας, καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν οἱ Βαβυλώνιοι.
- Δαν. 13,23 Εἰς τὴν Βαβυλώνα υπῆρχεν ἐπίσης καὶ ἓνας μέγας ὄφης, τὸν ὁποῖον οἱ Βαβυλώνιοι ἐσέβοντο ὡς θεόν.
- Δαν. 13,24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ· μὴ καὶ τοῦτον ἐρεῖς ὅτι χαλκοῦς ἐστίν; ἰδοὺ ζῇ καὶ ἐσθίει καὶ πίνει· οὐ δύνασαι εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔστιν οὗτος θεὸς ζῶν, καὶ προσκύνησον αὐτῷ.
- Δαν. 13,24 Ο βασιλεὺς εἶπεν στὸν Δανιήλ· “μήπως θα πῇς, ὅτι καὶ αὐτὸς εἶναι χάλκινος, καὶ νεκρὸς; Ἰδοὺ, ζῇ, τρώγει καὶ πίνει. Δὲν ἠμπορεῖς νὰ ἰσχυρισθῇς, ὅτι αὐτὸς δὲν εἶναι ζωντανὸς θεός. Λοιπὸν προσκύνησέ τον”.
- Δαν. 13,25 καὶ εἶπε Δανιήλ· Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου προσκυνήσω, ὅτι οὗτός ἐστι Θεὸς ζῶν·
- Δαν. 13,25 Απῆντησεν ὁ Δανιήλ· “Κυριον τὸν Θεόν μου θα προσκυνῶ,

διότι αυτός είναι ο αιωνίως υπάρχων Θεός.

Δαν. 13,26 σὺ δέ, βασιλεῦ, δός μοι ἐξουσίαν, καὶ ἀποκτενῶ τὸν δράκοντα ἄνευ μαχαίρας καὶ ῥάβδου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· δίδωμί σοι.

Δαν. 13,26 Σὺ ὅμως, βασιλεῦ, δος μου τὴν ἀδειαν καὶ τὴν ἐξουσίαν νὰ θανατώσω τὸν δράκοντα καὶ μάλιστα χωρὶς μάχαιραν καὶ ῥάβδον”. Ο βασιλεὺς τοῦ εἶπε· “σου δίδω τὴν ἀδειαν”.

Δαν. 13,27 καὶ ἔλαβεν ὁ Δανιήλ πίσσαν καὶ στέαρ καὶ τρίχας καὶ ἤψησεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐποίησε μάζας καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, καὶ φαγὼν διεῖρράγη ὁ δράκων. καὶ εἶπεν· ἴδετε τὰ σεβάσματα ὑμῶν.

Δαν. 13,27 Επήρε τότε ο Δανιήλ πίσσαν, λίπος καὶ τρίχας, τὰ ὁποῖα τα ἔρασεν. Ἀπὸ αὐτὸ ἔκαμε βώλους καὶ τοὺς ἔδωκεν στὸ στόμα τοῦ ὀφεως. Ὃταν ἐκεῖνος τοὺς ἔφαγεν ἔσκασε. Ο Δανιήλ εἶπε τότε· “αὐτοὶ εἶναι οἱ θεοί, τοὺς ὁποῖους λατρεύετε”.

Δαν. 13,28 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ Βαβυλώνιοι, ἠγανάκτησαν λίαν καὶ συνεστράφησαν ἐπὶ τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν· Ἰουδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς· τὸν Βήλ κατέσπασε καὶ τὸν δράκοντα ἀπέκτεινε καὶ τοὺς ἱερεῖς κατέσφαξε.

Δαν. 13,28 Ὃταν ο Βαβυλώνιοι ἐπληροφορήθησαν αὐτά, ἠγανάκτησαν πάρα πολὺ. Εστράφησαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ εἶπαν· “ὁ βασιλεὺς ἐγένεν Ἰουδαῖος. Συνέτριψε τὸν Βηλ, ἐφόνευσε τὸν δράκοντα, κατέσφαξε καὶ τοὺς ἱερεῖς”.

Δαν. 13,29 καὶ εἶπαν ἐλθόντες πρὸς τὸν βασιλέα· παράδος ἡμῖν τὸν Δανιήλ· εἰ δὲ μή, ἀποκτενοῦμέν σε καὶ τὸν οἶκόν σου.

Δαν. 13,29 Ἠλθαν λοιπὸν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς εἶπαν· “παράδωσέ μας τὸν Δανιήλ, εἰδ’ ἄλλως θὰ θανατώσωμεν σε καὶ τὴν οἰκογενειάν σου”.

Δαν. 13,30 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπείγουσιν αὐτὸν σφόδρα, καὶ ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς παρέδωκεν αὐτοῖς τὸν Δανιήλ.

Δαν. 13,30 Εἶδεν ὁ βασιλεὺς, ὅτι τὸν καταστενοχωροῦσαν πολὺ καὶ ἠναγκάσθη καὶ παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς τὸν Δανιήλ.

- Δαν. 13,31 οἱ δὲ ἔβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας ἕξ.
- Δαν. 13,31 Εκείνοι δε τον ἔρριψαν στον λάκκον των λεόντων, όπου και παρέμεναν ἐπὶ ἐξ ἡμέρας.
- Δαν. 13,32 ἦσαν δὲ ἐν τῷ λάκκῳ ἐπτὰ λέοντες, καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς τὴν ἡμέραν δύο σῶματα καὶ δύο πρόβατα· τότε δὲ οὐκ ἐδόθη αὐτοῖς, ἵνα καταφάγῃ τὸν Δανιήλ.
- Δαν. 13,32 Μέσα δε εἰς αὐτὸν τον λάκκον ἦσαν ἐπτὰ λέοντες, στους οποίους κάθε ἡμέραν ἐδίδαν δύο ἀνθρώπινα σῶματα και δύο πρόβατα. Τὴν ἡμέραν ὅμως ἐκείνην δεν ἐδόθη εἰς αὐτοὺς τίποτε, δια να καταφάγουν τον Δανιήλ.
- Δαν. 13,33 καὶ ἦν Ἀμβακούμ ὁ προφήτης ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ αὐτὸς ἤψησεν ἔψεμα καὶ ἐνέθρυπεν ἄρτους εἰς σκάφην καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδῖον ἀπενέγκαι τοῖς θηρισταῖς.
- Δαν. 13,33 Τότε εὐρίσκετο εἰς τὴν Ἰουδαίαν ὁ προφήτης Ἀμβακούμ. Αὐτὸς ἐμαγείρευσε φάγητον, ἐκοψεν εἰς τεμάχια ἄρτους, ἔβαλεν αὐτὰ μέσα εἰς ἕνα δοχεῖον και ἐπήγαιναν στον ἀγρόν, δια να φέρῃ φαγητὸν στους θηριστάς.
- Δαν. 13,34 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τῷ Ἀμβακούμ· ἀπένεγκε τὸ ἄριστον, ὃ ἔχεις, εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιήλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.
- Δαν. 13,34 Ὁ ἄγγελος εἶπεν στον Ἀμβακούμ· “το μεσημβρινὸν αὐτὸ φαγητὸν, που ἔχεις, φέρε το στον Δανιήλ, ὁ οὗτος εὐρίσκεται εἰς τὴν Βαβυλῶνα μέσα στον λάκκον των λεόντων”.
- Δαν. 13,35 καὶ εἶπεν Ἀμβακούμ· Κύριε, Βαβυλῶνα οὐχ ἐώρακα καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω.
- Δαν. 13,35 Ὁ Ἀμβακούμ εἶπε· “Κυριε, οὔτε τὴν Βαβυλῶνα ἔχω ἰδεῖ ποτέ, οὔτε και τον λάκκον γνωρίζω”.
- Δαν. 13,36 καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος Κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ καὶ βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου ἐν τῷ ῥοίζῳ τοῦ

πνεύματος αὐτοῦ.

- Δαν. 13,36 Τότε ὁ ἄγγελος τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τὴν κεφαλὴν, τὸν ἐκράτησεν ἀπὸ τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς του, καὶ με τὴν ὁρμὴν τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ φύσεως τὸν μετέφερε αὐτοστιγμεί εἰς τὴν Βαβυλώνα καὶ τὸν ἔθεσεν ἐπάνω ἀπὸ τὸν λάκκον τῶν λεόντων.
- Δαν. 13,37 καὶ ἐβόησεν Ἀμβακούμ λέγων· Δανιήλ Δανιήλ, λαβὲ τὸ ἄριστον, ὃ ἀπέστειλέ σοι ὁ Θεός.
- Δαν. 13,37 Εφώναξεν ὁ Ἀμβακούμ λέγων· “Δανιήλ, Δανιήλ, πάρε το φαγητόν, το ὁποῖον σου ἐστεῖλεν ὁ Θεός”.
- Δαν. 13,38 καὶ εἶπε Δανιήλ· ἐμνήσθης γάρ μου, ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε.
- Δαν. 13,38 Ὁ Δανιήλ εἶπεν· “ὦ Θεέ μου, με ἐνεθυμήθης, διότι συ ποτέ δεν ἐγκαταλείπεις ἐκείνους, που σε ἀγαπούν”.
- Δαν. 13,39 καὶ ἀναστὰς Δανιήλ ἔφαγεν· ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἀποκατέστησε τὸν Ἀμβακούμ παραχρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
- Δαν. 13,39 Εσηκώθη ὁ Δανιήλ καὶ ἔφαγεν, ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐπανεφέρειν ἀμέσως τὸν Ἀμβακούμ στὸν τόπον του.
- Δαν. 13,40 ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ πενθῆσαι τὸν Δανιήλ· καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ ἐνέβλεψε, καὶ ἶδὺ Δανιήλ καθήμενος.
- Δαν. 13,40 Ὁ βασιλεὺς ἦλθε κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, δια να πενθήσῃ τὸν θάνατον τοῦ Δανιήλ. Ἦλθεν στὸν λάκκον καὶ παρετήρησεν ἐντός καὶ ἰδοὺ, ὁ Δανιήλ ἐκάθητο ἡσυχος.
- Δαν. 13,41 καὶ ἀναβοήσας φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· μέγας εἶ, Κύριε ὁ Θεός τοῦ Δανιήλ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν σοῦ.
- Δαν. 13,41 Εφώναξε τότε με φωνὴν μεγάλην καὶ εἶπε· “μέγας εἶσαι, Κύριε, συ ὁ Θεός τοῦ Δανιήλ, καὶ δεν ὑπάρχει ἄλλος Θεός πλὴν ἀπὸ σέ».
- Δαν. 13,42 καὶ ἀνέσπασεν αὐτόν, τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον, καὶ κατεβρώθησαν

παραχρήμα ενώπιον αὐτοῦ.

Δαν. 13,42

Αμέσως ἐβγάλε τον Δανιήλ ἀπό τον λάκκον, τους δε αἰτίους της θανατικῆς καταδίκης του διέταξε και τους ἐρριψαν στον λάκκον. Αμέσως δε ἐκεῖνοι κατεσπαράχθησαν ἀπό τους λέοντας ἐνώπιόν του.